

டாக்டர் சே. சபரசம் [1987 மார்ச் 3]

குழுவின் (1983-84) முப்பத்தி நான்காவது அறிக்கையில் அடங்கியுள்ள பரிந்துரைகள் மீது அரசு மேற் கொண்டு எடுத்த நடவடிக்கை குறித்த மேற்படி குழுவின் முப்பத்தொன்பதாவது அறிக்கை”.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

3. ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்-விவாதம்— தொடர்ச்சி.

* திருமதி பா. வளர்மதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரை, தமிழகத்தில் எந்தத் தலைவரை விடவும், எந்தக் கட்சியை விடவும் புரட்சித் தலைவரின் தலைமையிலே இயங்கி வருகிற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். குடியாலே ஒரு குடும்பம் கெட்டது என்ற அவப் பெயர் நமக்கு வந்துவிடக் கூடாது என்கிற அச்ச உணர்வின் காரணமாகவே மதுக் கடைகள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளில் சில கால கட்டங்களில் மிகுந்த நம்பிக்கையோடு இந்த அரசு செயல்பட்டு வந்தது என்பதை நான் இந்த மன்றத்திலே நினைவு கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். புரட்சித் தலைவரின் நீண்ட காலக் கனவு இந்த ஆண்டு தொடக்க முதல் நிறைவேறி இருக்கிறது என்பதை இந்த நாடு அறியும். ஏறத்தாழ 250 கோடி ரூபாய் வரி இழப்பு ஏற்பட்டிருந்தாலும் கூட தமிழகத்திலே புரட்சித் தலைவர் கூறிய கூற்றுப்படி இன்றைக்கு சாராயக் கடைகள் மூடப்பட்டு விட்டன. தமிழகத்திலே இருக்கிற பொது மக்களின் சார்பாகவும், தாய்க்குலத்தின் சார்பாகவும், எங்களின் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கள்ளக் கடைகள் மூடப்பட்டதன் காரணமாக ஏறத்தாழ 30 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய தொழிலை இழந்திருக்கிறார்கள். தொழிலை இழந்த காரணத்தால் அவர்களுக்கு வருமான இழப்பு ஏற்படும் என்று கருதி அவர்களுக்குப் பதநீர் இறக்குதல், பணை வெல்லம் தயாரித்தல் போன்ற தொழில்களை நடத்திக் கொள்வதற்காக அரசால் 2 ஆயிரம் ரூபாய் ரொக்க உதவி அளிக்கப்படும் என்ற உன்னதமான திட்டம், இன்றைக்குப் பலநேர்க்குப் பார்வையோடு பார்க்கக் கூடிய ஒன்றாகும்.

1987 மார்ச் 3] [திருமதி பா. வளர்மதி]

இந்த ஆண்டின் திட்டச் செலவு 1,200 கோடியாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பொருளாதார நிலையை வளர்ச்சியடையச் செய்ய 1,250 கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்க மாநில அரசு இன்றைக்குக் கருதி இருக்கிறது. பருவ மழை பொய்த்துள்ளது, மதுவிலக்கின் காரணமாக மாநில அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள வருவாய் இழப்பு ஆகிய காரணங்களால் 86 கோடி ரூபாய் அளவிற்குப் பற்றாக்குறை இருப்பதாக இன்றைக்கு மத்திய திட்டக் குழு கவனப்படுத்தி இருக்கிறது. மதுவிலக்கு என்ற நல்ல லட்சியத்தை நடைமுறைப்படுத்திய காரணத்தால், பற்றாக்குறையால் துன்பப்படும் தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசு கருணைக் கரம் நீட்ட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு நாட்டிலே இருக்கிற தொழில் துறை வளர்ச்சி அந்த நாட்டின் மின் துறை வளர்ச்சியோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிவில் சிறந்திருக்கிற வல்லுநர்கள் தெளிவாகத் தெரிந்திருப்பார்கள். தமிழகத்திலே புதிதாகத் தொழில் தொடங்க நினைப்பவர்கள் மாநிலத்திலே நிலவுகின்ற மின் பற்றாக்குறையைக் கண்டு அஞ்சுகிற சூழ்நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே தொழில் துறையிலே ஆண்டுக்குக் குறைந்த பட்சம் 10 சதவீதம் வளர்ச்சி பெற வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 200-லிருந்து 300 மெகாவாட் வரை கூடுதல் மின் உற்பத்தித் திட்டம் செயல்பட்டாக வேண்டும். அந்த வகையிலே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமான மின் சக்தித் துறைக்கு இந்த ஆண்டிலே, கவர்னரின் உரையிலே முதலிடம் தரப்பட்டிருக்கிறது. வட சென்னை அனல் மின் நிலையம், மேட்டூர் அனல் மின் நிலையத்தின் இரண்டாம் கட்டப் பிரிவு, தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்தின் மூன்றாவது விரிவாக்கப் பணி போன்ற பல்வேறு ஆக்கப் பணிகளை தமிழக அரசு முனைப்போடு செயல்படுத்தி வருவதை நாம் இந்த நேரத்திலே பாராட்டியாக வேண்டும்.

நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின் நிலையம் 630 மெகாவாட் மின் சக்தியை உற்பத்தி செய்கிறது. இதில் தமிழகத்தின் பங்காக 176 மெகாவாட் மட்டுமே தரப்படுகிறது. ஆனால் தமிழகத்தின் மின் பற்றாக்குறையைக் கருத்தில் கொண்டு தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகிற, அதிலும் குறிப்பாக நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகிற மின் சக்தி முழுவதையும் தமிழகத்திற்கே தர வேண்டும் என்று ஏற்கனவே பல முறை வற்புறுத்தியிருந்தாலும் கூட இந்த நேரத்திலும் நான் மத்திய அரசை மீண்டுமொரு முறை வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திருமதி பா. வளர்மதி] [1987 மார்ச் 3]

தமிழகத்தில் ஏற்பட இருக்கிற தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றி கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது மேதகு ஆளுநரின் உரை. அதை யொட்டி இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்லியாக வேண்டும். தமிழகத்தில் தொழில் தொடங்கும் ஆர்வத்தோடு வெளிநாடுகளில் வாழ்கிற இந்தியர்கள்—அதிலும் குறிப்பாக தமிழர்கள் முன் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் வேதனையோடு ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அயல் நாடுகளில் வாழ்கிற இந்தியர்கள்—குறிப்பாக தமிழர்கள் அந்தந்த நாடுகளிலேயே முதலீடு செய்து தொழில் தொடங்க பல்வேறு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் கூட தமிழ்நாட்டில்தான் தொழில் தொடங்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தோடு இங்கே தொழில் தொடங்க முன்வருகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் முன்வருகிற நேரத்தில் சில பத்திரிகைகள்—பத்திரிகைச் செய்திகள்—அதைத் தவறாக—அதாவது அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டுகிற உணர்வோடு சில அரசியல் கட்சிகள் பேசுகிற காரணத்தால்—இன்றைய தினம் வெளிநாடுகளில் வாழ்கிற தமிழர்கள் கூட இங்கே தொழில் தொடங்க அஞ்சிக் கொண்டிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆண்டுக்காண்டு தமிழகத்தில் பெய்கிற மழையின் அளவு குறைந்து வருகிறது. வறட்சியைச் சமாளிக்க ஆழ் துளைக் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலைமை தவிர்க்க முடியாததுதான். ஆனாலும் கூட இதன் விளைவாக, தமிழகத்தில் உள்ள நிலத்தடி நீர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து வருகிறது. சென்ற ஆண்டு, பொதுக் கணக்குக் குழுவின் சார்பில் வட இந்தியச் சுற்றுப்பயணத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் தலைமையில் மேற்கொண்ட போது நானும் அதில் கலந்து கொண்டேன். அப்போது நாங்குளெல்லாம் மரியாதைக்குரிய மேதகு குடியரசுத் துணைத் தலைவர் அவர்களைச் சந்திக்கிற நேரத்தில்கூட அவர் சொன்ன கருத்து நிலத்தடி நீரைப் பற்றியதாகும். குடிநீர்ப் பிரச்சினை பற்றி வருந்தத்தக்க செய்தியை அவர் சொன்னார். அதை இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு உணர்ந்து, குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கக்கூடிய விதத்தில் நேற்றைய தினம் கூட அதிகமான அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, நிலத்தடி நீர் குறைந்து வருகிற அபாயத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசு முனைப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொலை நோக்குப் பார்வையோடு கடல்நீரைக் குடிநீராக்குவது போன்ற மாற்றுத் திட்டங்களில் நாம் கவனத்தைச் செலுத்த இதுவே உரிய நேரமாகும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1987 மார்ச் 3]

திருமதி பா. வளர்மதி

சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ் ஏழைத் தாய்மார்களுக்கும் இளஞ்சிறுவர்களுக்கும் இலவசமாக காலணி வழங்கும் திட்டம் கவர்னர் உரையில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சத்துணவுத் திட்டத்தால் பள்ளிப் படிப்பைப் பாதியில் விடுபவர்களின் எண்ணிக்கை 40 சதவீதத்திலிருந்து 23 சதவீதமாகக் குறைந்திருக்கிறதே அதைத் கூட எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பாராட்ட வேண்டாம். இலவச சீருடைத் திட்டத்தால் 40,000 மகளிருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறதே, அதைக்கூட எதிர்க்கட்சி பாராட்ட வேண்டாம். ஏழைப் பிள்ளைகளுக்குச் செருப்பு வேண்டும் என்று ஒரு தலைவனின் நெஞ்சம் நினைத்ததே, அந்த நெஞ்சைப் பாராட்ட வேண்டாமா? இதைச் சொன்னால் காலணி கொடுத்தீர்கள், தாவணியும் கொடுங்கள் என்று எதுகை மோனையோடு ஏளனம் செய்கிற நிலை வந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சிக் காலத்தில் பார்வை குறைந்தவர்களுக்கு கண்ணாடி தந்தீர்கள், கண்ணுக்குக் கண்ணாடி தந்தீர்கள்; மூக்குக்கு மூக்குப் பொடி எப்போது தருவீர்கள் என்றா நாங்கள் கேட்டோம்? அதை நல்ல திட்டம் என்று நாடு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையா? ஆனால் இன்றைக்கு ஏழைப் பிள்ளைகளுக்குக் காலணி தந்தால் அதை எதுகை மோனையோடு கேலியும் கிண்டலும் செய்கிற நிலை வந்திருக்கிறதே, அது சரிதானா?

மழைக் குளிரால் வாடிய மயிலுக்குப் பேகன் போர்வை தந்தால் எந்த எதிர்ப்பும் இல்லாமல் உங்கள் இலக்கிய அறிவு ஏற்றுக் கொள்கிறது. படரக் கொம்பின்றித் தவித்த முல்லைக்கு, பாரி தேரைக் கொண்டு போய் நிறுத்தி அதைத் தந்தால் உங்கள் கற்பனை கவி பாடுகிறது. ஆனால் செருப்பில்லாமல் நடந்து ஒரு சின்னமணிப் பாதம் சிவந்து போகிறதே என்று நெஞ்சு வலித்து எங்கள் தலைவன் காலணி தந்தால் உங்கள் பொருளாதார அறிவு பொத்துக் கொண்டு வருகிறது. இதிலே அறிவியலைப் பார்க்காதீர்கள்; அரசியலைப் பார்க்காதீர்கள்; எங்கள் தலைவனின் நெஞ்சத்தைப் பாருங்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

இன்றைக்கு இந்த நாட்டின் முதலமைச்சராக புரட்சித் தலைவர் இருக்கிறார். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி நடத்துவதை குறை சொல்லுவதற்கு, குற்றம் சொல்லுவதற்கு உங்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது. ஆனால் அவர் முதலமைச்சராக இல்லாத நேரத்திலே கூட மழையால் வாடிய ரிக்ஷா தொழிலாளர்களுக்குத் மழைக் கோட்டு வழங்கிய மனவளம் படைத்தவர். அந்தப் புரட்சித் தலைவர் தான் இன்றைக்குத் தமிழக முதலமைச்சராக இருக்கிறார்.

பண்டித நேரு அவர்கள் இந்த நாட்டையும், நாட்டு மக்களையும் தன் உயிரை விட மேலாக நேசித்த தலைவன். தன்னுடைய மறைவுக்குப் பிறகு தன்னுடைய சாம்பலை பணிபடர்ந்த இமய மலையிலும், பசுமையான வயல் வெளிகளிலும், கரை தெரியா

[திருமதி பா. வளர்மதி]

[1987 மார்ச் 3]

கடல் மீதும் தெளிக்கச் சொன்னாரே—அந்த மகான் மறைந்திருக்கிறாரே என்றாலும் —அந்த உத்தமனின் இதயத்தை நீங்கள் வேறெங்கும் தேடிப் போக வேண்டாம். இன்றைக்கு தமிழகத்தில் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவர் உருவத்திலே நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

எங்கள் இதய தெய்வம், புரட்சித் தலைவர் நின்றால் இமய மலை; படுத்தாலும் பாரத நதி. அவர் போடுகிற திட்டங்கள் இந்த நாட்டிலே வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாடுகின்ற ஏழை சந்ததிகளுக்காகப் போடுகிற திட்டங்கள். இந்தத் திட்டங்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து கவர்னர் உரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார். அவரது உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அமைப்பின் சார்பாக எனது விவாதத்தைத் தொடர ஆசைப்படுகிறேன்.

1987ஆம் ஆண்டு சனவரி முதல் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர், கள், சாராயக் கடைகளை மூடியிருக்கிறார். கறுப்புத் தமிழர், கருவீரர், காமராஜ் நாடார், கன்னித் தமிழ் நாட்டு மக்களை பள்ளி தோறும் சென்று படிக்கச் சொன்னார். அப்படிச் சொன்ன அந்த இதய தெய்வத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் இன்றைக்கு மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர், கள், சாராயக் கடைகளை மூடியமைக்காக அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு மேலை நாட்டு மதுபானக் கடைகள் இங்கே திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கும் ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைப்பார்களேயானால் எங்களுடைய இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அமைப்பின் சார்பாக நீண்ட நல் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மரியாதைக்குரிய தமிழக முதல்வர் அவர்கள், கள், சாராயக் கடைகளை மூடிய காரணத்தால் கிட்டத்தட்ட 30 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லாத சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அந்த முப்பதாயிரம் பேர்களுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் ரொக்க உதவி தந்து பணைபொருள் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு வாழ்வு தருவதற்கு முன் வந்திருக்கிறார். ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில் இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்பது, பணைபொருள் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய கருவிகளை வாங்குவதற்குப் போதாது என்பதால், தயவு செய்து மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்பதை ஒரு குடும்பத்திற்கு பத்தாயிரம் ரூபாயாக அதிகரித்துத் தர வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1987 மார்ச் 3] [திரு. வி. தங்கவேலு]

பொங்கல் திருநாளில் நாங்கள் எல்லாம் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியைக் காண்கிற வகையில் திட்டங்களைப் போட்டுத் தந்தார்கள். ஆனால் எனது கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில், வால்பாறை பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் தொலைக்காட்சி இன்னும் மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியாத சூழ்நிலை இருப்பதால், வால்பாறை போன்ற மலைப் பகுதியில் இப்படிப்பட்ட தொலைக்காட்சியகம் ஒன்றைத் திறந்து மலைப்பகுதியில் வாழக்கூடிய மக்களுக்கும், கோவையில் வாழக்கூடிய மக்களுக்கும் இன்னும் அதன் சுற்றுப்புறங்களில் வாழக்கூடிய மக்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும் வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்காக புதிய தொலைக்காட்சியகத்தை வால்பாறையில் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் பற்றாக்குறை பட்டுப் போட்டு பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக எனது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மரியாதைக்குரிய முதல்வர் அவர்கள் கருணைக் கொடை என்ற வகையில் பொங்கல் பரிசை எல்லா அரசு அதிகாரிகளுக்கும் தந்திருக்கிறார்கள். 14 போக்குவரத்துக் கழகங்களிலேயும் எனக்கு ஈடுபாடு உள்ளது என்ற முறையிலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேரன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலும், பட்டுக் கோட்டை அழகிரி போக்குவரத்துக் கழகத்திலும், இன்னும் பல போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் பணியாற்றும் அரசுத் துறை ஓட்டுநர்களுக்கும், நடத்துநர்களுக்கும் பொங்கல் பரிசு கொடுக்க காமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று அங்கே இருக்கும் நிர்வாகத்தினரைக் கேட்கும் போது, அவர்கள் ஒழுங்கீனமாக நடந்துகொண்டார்கள், வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள், அதனால் பொங்கல் பரிசு தர முடியாது என்று சொல்லி, தகராறு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலையிட்டு, எல்லோரும் எல்லாமும் பெற வேண்டும் என்ற அளவில், அனைத்து ஊழியர்களுக்கும் பொங்கல் பரிசு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, மேலை நாடுகளின் உதவியுடன் மின் உற்பத்தியை நம் நாட்டிலே பெருக்க கோடிக் கணக்கில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மரியாதைக்குரிய மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் சென்ற மாதம் கோவை மாநகருக்கு வந்திருந்தார்கள். அங்கே South Indian Mill Owners Association கூட்டம் நடந்தது. அதில் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் நாட்டு நலனுக்காகவும், மில் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழில் அதிபர்கள் நலனுக்காகவும் மேலை நாடுகளிலிருந்து Fuel Coal என்று சொல்

[திரு. வி. தங்கவேலு]

[1987 மார்ச் 3]

லக்கூடிய நிலக்கரியைக் குறைந்த விலையில் வாங்கி, ஆலை அதிபர்கள் தனித் தனியாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யலாம் என்ற அற்புத யோசனையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது வரவேற்கக் கூடிய யோசனை. அதைத் தமிழக முதல்வரவர்களும், மாநில, மத்திய அரசும் உடனே பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் இந்த நேரத்தில் ஒரு முக்கியமான கருத்தை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மகாபாரதம் எழுதுவதற்கும், கம்பராமாயணம் எழுதுவதற்கும், அதற்குப் பின்னாலே இந்திய அரசியல் சட்டத்தை எழுதித் தருவதற்கும் தீண்டத் தகாதவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய சிந்தனைச் சிற்பிகளாக இருக்கக்கூடியவர்களை அழைத்து எழுதச் சொன்னார்கள். பாபா சாகிப் அம்பேத்கார் இந்திய அரசியல் சட்டத்தை எழுதித் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பரம்பரையில் முன்னால் தோன்றிய திருவள்ளுவர் திருக்குறளை எழுதித் தந்தார்கள். இப்போது சூரிய வெப்பத்தின் வாயிலாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யலாமென்று மொட்டைசாமி கந்தசாமி சிங்—மொ.க. சிங்—என்ற இளம் விஞ்ஞானி கண்டுபிடித்திருக்கிறார். சூரிய வெளிச்சத்திலே தானாக இயங்கக்கூடிய தண்ணீர் இறைக்கும் இன்ஜின்களைக் கண்டுபிடித்துத் தந்திருக்கிறார். ஆனால் அந்தக் கண்டுபிடிப்பை இந்த நாடு ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. அவர் சோற்றுக்குக் கூட வழியில்லாமல் இருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட விஞ்ஞானிகளை, Inventor களை அழைத்து நம் நாட்டில் எற்பட்டுள்ள மின்சாரப் பற்றாக்குறையை போக்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு Hydel power projects—நீர் ஏற்று மின் நிலையங்கள் நம் நாட்டுக்கு மிக மிக அத்தியாவசியத் தேவையாக இருக்கின்றன. காடம்பாறை நீர் ஏற்று மின் நிலையத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதை உண்டாக்க நமக்கு சில கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் அதிகமாகியிருக்கலாம். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்படிப்பட்ட நீர் ஏற்று மின் நிலையங்களை 15 மலைப் பாங்கான இடங்களிலே உருவாக்கி, இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டைப் போக்கலாம். இப்படிப்பட்ட நீர் ஏற்று மின் நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதோடு, சூரிய வெளிச்சத்தின் அடிப்படையில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்தும் மொட்டைசாமி கந்தசாமி சிங்கையும் இந்த அரசு ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பழுப்பு நிலக்கரி பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்கிறது. அதை மேலும் பயன்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 3]

[திரு. வி. தங்கவேலு]

அடுத்து மண் பாண்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, இந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேலும் வளர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20.)

இங்கே நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏழை யெளியவர்களுக்குக் காலணி கொடுக்கவேண்டும் என்று ஆளுநர் உரை மூலம் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்தக் காலணித் திட்டம் உண்மையிலேயே ஒரு அற்புதமான திட்டம். இங்கே மரியாதைக் குரிய முதல்வர் அவர்கள் காலணி திட்டத்தைப் போட்டிருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு அட்டவணை சாதியினர் என்று சொல்லக் கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடி இனத்தவர் கிட்டத்தட்ட 126 சாதியினர் இருக்கின்றனர். அந்த அட்டவணை சாதியினர்களில் இன்றைக்கு மிகமிக ஒடுக்கப்பட்ட நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய மக்கள் அருந்ததியர் மக்கள் ஆவர். இன்றைக்கு அருந்ததியர் மக்கள் பல வழிகளிலே ஒடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே அவர்களுடைய சொந்தத் தொழிலாக, உயிர்த் தொழிலாக, குலத் தொழிலாக இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் உள்ள காலணி தயாரிக்கும் திட்டத்திற்கு மரியாதைக் குரிய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அந்தத் திட்டத்தை அமல் செய்திருக்கின்றார்கள்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இயக்கத்திலே நான் இருந்தாலும், இந்தக் காலணி தொழில் செய்து வாழும் 5 லட்சம் மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மலை வாழ் நரிக்குறவர் சங்கத் தலைவர் என்ற முறையில் நான் இந்தத் திட்டத்தை உண்மையிலேயே மனமார், உளப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். காரணம் “When we enter into our houses, we leave our Shoes or chaprals outside. In the same way, we are all kept out of the Society. The untouchables are kept out of the Society” என்று பாபா சாகேப் அம்பேத்கார் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். “நாம் வீட்டிற்குள்ளே நுழைகிறபோது, காலணி என்று சொல்லக்கூடிய செருப்பை வீட்டிற்கு வெளியே தூக்கி எறிந்துவிட்டு செல்கிறோம். அதைப் போலவே, இன்றைக்கு சமுதாயத்திலே தீண்டத்தகாதவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட மலைவாழ் மக்கள் சமுதாயத்திலே தீண்டத் தகாதவர்களாக தூக்கி எறியக்கூடிய மக்களாக இருக்கின்றார்கள்” என்று அன்றைக்கு பாபா சாகேப் அம்பேத்கார் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே மரியாதைக்குரிய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அந்தக் காலணியை உண்டாக்கக்கூடிய அருந்ததியர் மக்களுக்கு வாழ்வு தரவேண்டுமென்பதற்காக காலணித் திட்டத்தை இங்கே உருவாக்கி இருக்கின்றார்கள்.

[திரு. வி. தங்கவேலு]

[1987 மார்ச் 3]

பெரம்பூரிலே அருந்ததியர் காலணிகள் உருவாக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கம் இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட அடிமைப்பட்ட சமுதாயத்திலே பொட்டுப்பூச்சியாக, புன்மைத் தேரையாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய மக்களை அடையாளம் கண்டு அந்த மக்களுக்கு வாழ்வு தரவேண்டும். வசந்தம் தன்னால் வரவேண்டுமென்று நினைத்து அந்தக் காலணித் திட்டத்தை தமிழக முதல்வர் இங்கே அறிமுகம் செய்து வைத்திருக்கிறார். அந்தத் திட்டம் சீராக நடத்தப்படவேண்டும். குறிப்பாக அருந்ததியர் மக்களுக்கு நிலையான வாழ்வு தருவதற்காகக் கொண்டுவந்திருக்கின்றார். ஒவ்வொரு அருந்ததியருக்கும் ஒரு நாளைக்கு கூலி ரூ. 50 கொடுத்து அந்தச் சமுதாயத்து மக்களை மேல்நிலைக்குக் கொண்டு வர அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது) என்னுடைய தொகுதி வால்பாறையைப் பற்றிச் பேசவேண்டும். இன்றைக்கு மக்கள் வாழ்பாறையாக மாறுவதற்காகப் பல முயற்சிகளை இங்கே அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலே குறிப்பாக பழங்குடி மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் இன்றைக்கு வால்பாறையிலே அதிகமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். வால்பாறை என்று சொல்லும்போது, மரியாதைக்குரிய நம் முடைய மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற மாதம் அங்கே வந்திருந்தார்கள். அது ஒரு வரலாறு. வால்பாறைக்கு மந்திரிகள் வருவது என்பதே ஒரு வரலாறு. அப்படி பல கொண்டை ஊசி வளைவுகளைக் கடந்து அன்றைக்கு மரியாதைக்குரிய மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்தார் என்றால், அவர்களோடு மதிப்பிற்குரிய ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் வந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு வாந்தியே வந்துவிட்டது என்று சொல்லும்போது, அங்கே சென்று வருவதே ஒரு மகத்தான சாதனை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சாதனை ஊரிலேயிருந்து, வால்பாறையிலே இருந்து, ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில இன்னமும் 30 கிலோ மீட்டர் தூரம் மக்கள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். மலைவாழ் மக்கள் நடந்து சென்று கொண்டு இருக்கின்றார்கள். போக்கு வரத்து வசதி கிடையாது; மின்சாரம் கிடையாது; பத்திரிகை வசதி கிடையாது; நல்ல ரஸ்தா கிடையாது. ஆனால் அதே நேரத்திலே இந்தியாவிலேயே அதிக சூப்பர் டேக்ஸ் கொடுக்கக் கூடிய ஒரே ஒரு தொகுதி என்றால் அது வால்பாறை தொகுதி தான் என்பதை நாடு அறியும். நாட்டு மக்கள் அறிவார்கள். மணி அடிக்கப்பெற்றது).

*திரு. எப். எம். இராசரத்தினம் : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களது உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து, வரவேற்று ஒருசில உணர்வுகளை சமர்ப்பிக்கக் கூடாமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். தமிழகத்தினுடைய உயர்

1987 மார்ச் 3] [திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்]

வுக்கு வழிவகுக்கும் திட்டங்களையும் மனிதாபிமான உணர்வுகளுக்கு மரியாதை தரும் உரையாகவும் நாட்டின் அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் அடிப்படையான தேவைகளை நிறைவு செய்யும் அரசுத் திட்டங்களின் முன்னுரையாகவும் மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை அமைந்திருப்பதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களின் உணர்வுகளையும், கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும் இன்றைக்கு நடைமுறைப்படுத்துகின்ற தலைவராக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருந்து வருகின்றார்கள். அந்த உணர்வின் அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு, கள், சாராயக் கடைகளை எல்லாம் மூட மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். கள், சாராயம் எப்படி இருக்கும் என்று தெரியாதவர்களாக, அறியாதவர்களாக இருந்த இளைய தலைமுறையினருக்கு, கள், சாராயக் கடைகளை எல்லாம் திறந்து விட்டு அவற்றைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள வழி வகை செய்தது மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சிதான் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கள், சாராயம் பற்றி அறிந்து கொள்ளாமல் இருந்த தலைமுறையினருக்கு அவற்றைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளுமாறு செய்து அத்தகைய ஒரு தலைமுறையை உருவாக்கியது அவர்களுடைய ஆட்சிதான். கள், சாராயக் கடைகளைத் திறப்பதன் வாயிலாக எதிர்கால சமுதாயம் பாழடையும் என்று முதறிஞர் ராஜாஜி போன்றவர்கள் எல்லாம் கண்டித்தும் கூட அதையும் பொருட்படுத்தாமல் கள், சாராயக் கடைகளைத் திறந்தவர்கள் இன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியைப் பற்றி விமர்சனம் செய்வது உள்படியே வியப்பாக இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, அவர்களின் செயல்களைப் பார்த்து நாடே வியப்புடைகிறது. ஏழை எளியவர்களுக்காக துயர் துடைப்புத் திட்டங்கள் பலவற்றை நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியைப் பற்றி பாராட்டுகின்ற ஒரு மனப்பக்குவம் இல்லையென்றாலும் கூட உபகாரம் இல்லையென்றாலும் உபத்திரவம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவார்களே, அதுபோல—அத்தகைய ஒரு உணர்வோடு அவர்கள் செயல்பட வேண்டுமென்ற என்னுடைய எண்ணத்தை அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

கள், சாராயக் கடைகளை மூடுவதன் மூலம் 30 ஆயிரம் கள் இறக்குகிறவர்கள் வருமானம் இல்லாமல் வாடுவார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு கொடுக்கவேண்டும் என்கிற நல்ல உணர்வோடு மறுவாழ்வு திட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்குக் கருவிகள் வாங்கவும், மாற்றுப் பணிகள்

[திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்] [1987 மார்ச் 3]

செய்யவும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 2 ஆயிரம் ரூபரீய் வழங்க உத்தரவிட்டிருப்பதற்காக புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நாங்களெல்லாம் பாராட்டுகிறோம். கள், சாராயக் கடைகளை எல்லாம் மூடியதன் வாயிலாக அரசுக்கு ஏற்பட்ட வருவாய் இழப்பையும் பொருட்படுத்தாமல், பருவ மழை பரவலாக பொய்த்து நாட்டில் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டுள்ளதையும் பொருட்படுத்தாமல், அரசு ஊழியர்களுக்கு கருணைத் தொகை வழங்கப்பட்ட வகையில் ஏற்பட்ட செலவுகளையும் பொருட்படுத்தாமல் நல்ல உணர்வோடு சிந்தித்து இந்தத் திட்டத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்கியிருப்பதற்காக இந்த நாடே அவர்களைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு நாட்டில் கடுமையான வறட்சி நிலை இருக்கிற இந்த வேளையில் இந்த வறட்சி நிலையினைப் போக்குவதற்காக, சமாளிப்பதற்காக போர்க்கால அடிப்படையில் வேகமாக வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைச் செய்து வருவது கண்டு, நாட்டு மக்களுக்கு எல்லாம் நம்பிக்கை ஏற்படும் அளவுக்கு நல்லுணர்வோடு செயல்பட்டு வருவதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நாங்களெல்லாம் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது வரையிலும் மக்கள் பார்த்திராத அளவுக்குக் கடுமையான வறட்சி காணப்படுகிறது. பேச்சிப்பாறையில் தேங்கியிருந்த சிறிது நீரையும் பருவ மழை வரும் என்று எதிர்பார்த்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பருவ மழை பெய்யாத காரணத்தால், தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டால் மிகப் பெரிய கரிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இதனால் பெருத்த நட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இரு போகம் சாகுபடியாகும் மாவட்டமாகும். இன்றைக்கு இருபோகமும் கரிவு ஏற்பட்டு சரியாக விளைச்சல் ஏற்படாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டுபோகமும் கரிவு ஏற்பட்டால்தான் அரசாங்கத்தால் நிலவரி தள்ளுபடி செய்யப்படும் நிலை இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட இரு போகமும் கரிவு ஏற்பட்டுள்ளதால் நிலவரி, நீர் வரி மற்றும் அனைத்து விவசாயக் கடன்களையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள குளங்களில் எல்லாம் நீர் இல்லை. குளங்களை எல்லாம் ஆழப்படுத்த வேண்டும். நிலத்தடி நீரை ஆய்வு செய்யும் அதிகாரிகளை அங்கே அனுப்ப வேண்டும். அங்கேயுள்ள குளங்களில் எல்லாம் மிகப் பெரிய அளவிலான ஆய்வினைச் செய்து, ஆழ்குழாய்களை உடனடியாக அமைக்கும் பணியினையும் தொடங்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 3] [திரு. எம். எம். இராசரத்தினம்]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள கடியப்பட்டணம், வாணியக்குடி, சைமன் காலனி, பெத்தேல்புரம், முகுந்தன் கிணறு, மாவிளை போன்ற இடங்களில் எல்லாம் குடிநீர் வசதி இல்லை. குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு அங்கே மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த இடங்களில் எல்லாம் இன்றைக்குக் குடிநீர்த் திட்டப் பணிகள் தொடங்கப்படவில்லை. ஆரம்ப காலப் பணிகள் கூட இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை. குழித்துறை ஆறு கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் 5 கோடி ரூபாய் அளவிலான திட்டமாகும். நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் இன்றைக்குத் திட்டப் பணிகள் கிராமப் பகுதிகளில் எல்லாம் நடைபெற்று வரும் நிலையில் குளச்சல் பகுதியில் இன்னும் இத்தகைய பணிகள் தொடங்கப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, உடனடியாக குளச்சல் நகரத்திற்கும் திட்டப் பணிகளைத் தொடங்குவதற்கு அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் தொலை தூரப்பார்வையோடு புரட்சிகரமான திட்டங்களை எல்லாம் அறிவிக்கிறார்கள். நல்ல தலைமுறையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற நல்லுணர்வோடு செயல்பட்டு வழிவகுக்கிறவர் நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். சத்துணவுத் திட்டம், இலவச பாடப் புத்தகத் திட்டம், இலவச சீருடைத் திட்டம் போன்ற எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும் வலுவான வருங்காலத் தலைமுறையை உருவாக்கும் எண்ணத்தோடு, வளமான இளைய தலைமுறையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற நல்ல உணர்வோடு படித்த பட்டதாரிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், பல்வேறு அரசு ஊழியர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், நாட்டின் பல்வேறு பிரிவு மக்களை எடுத்துக்கொண்டாலும்—அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை எல்லாம் உணர்ந்து, அறிந்து அவர்களுக்குத் தேவையான திட்டங்களை எல்லாம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே கோடிட்டுக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

படிக்கின்ற மாணவர்கள் எண்ணங்களை, பிரச்சினைகளை எண்ணிப் பார்த்து, அவற்றைத் தீர்க்கின்ற வகையில் இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருபது அம்சத் திட்டம் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் மூலம் நாட்டில் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகமாக்கவும், அறிவாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவும் தொலை தூரப் பார்வையோடு இந்த அரசு செயல்பட்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்களை புரட்சித் தலைவர் அரசு உருவாக்கி, செயல்படுத்தி வருகின்றது என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப் படுகிறேன்.

[திரு. எப். எம். ஜோசரத்தினம்]

[1987 மார்ச் 3]

குறிப்பீடாக இன்றைக்கு சத்துணவுத் திட்டத்தையும் சுகாதாரத் திட்டத்தையும் இணைத்து ஒன்றுபடுத்தி, ஒழுங்குபடுத்தி ஒருங்கிணைந்த குழந்தை நல சத்துணவுத் திட்டத்தை சுமார் 400 கோடி ரூபாயில் உருவாக்கித்தர வேண்டுமென்ற முயற்சி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அளப்பரிய முயற்சிகளை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி செய்து வருகிறது என்பதை நாமெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

“கல்லுக்குள் இருக்கும் தேரைக்கும் உணவளிப்பான் இறைவன்” என்பது ஐதீகம். ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கருவிலே இருக்கும் குழந்தைக்கும் கர்ப்பிணித் தாய்மார் களுக்கும் நல்ல சத்துணவு அளிக்கும் திட்டத்தை உருவாக்கி யிருக்கிறார்கள். இத்தகைய மனம் படைத்த மனித தெய்வத்தை, பொன்மனம் கொண்ட புரட்சித் தலைவரைப் போற்றுவதும் பாராட்டுவதும் வணங்குவதும் என்னுடைய கடமையாகும். இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நாடே வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறது, பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

இலவச காலணித் திட்டத்தைப் பற்றி பலர் பல்வேறு கோணங்களில் விமர்சனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இலவச காலணி வழங்கும் திட்டத்தினால் சிறுவர்களுக்கு சுகாதாரப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது; கிராமங்களில் தொழில் பிரிவுகள் உருவாக நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான செருப்புத் தைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் ஒரு குழந்தையை இதனால் உருவாக்கியிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தினால் ஆண்டுக்கு 60 இலட்சம் குழந்தைகள் பயனடைகிறார்கள் என்றால் எத்தகைய ஒரு பெரிய மாறுதலை, மாற்றத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்து சிலர் கொச்சைப் பேச்சுக்களைப் பேசி வருகிறார்கள். நான் அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் உங்களுடைய ஆட்சியிலே இப்படிப் பட்ட உதவிகளைச் செய்ய முடியவில்லை; ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே நிறைவேற்றப் படுகின்ற இத்தகைய திட்டங்களுக்கு உபத்திரவம் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியைப் பொறுத்த மட்டில், இன்றைக்குப் பெரிய மாவட்டங்களை எல்லாம் இரண்டாகவும், மூன்றாகவும், பிரித்து இந்தப் பிரிவினையின் மூலமாக நிர்வாகத் திறமையை உருவாக்கி,

1987 மார்ச் 3] [திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்]

ஆங்காங்கே இருக்கின்ற மக்களுக்கெல்லாம் நல்ல திட்டங்கள், திட்டத்தின் பயன்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கருத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகின்றன. தந்தை பெரியார் பெயராலும், பேரறிஞர் அண்ணா பெயராலும், பெருந்தலைவர் காமராஜர் பெயராலும், பசும்பொன் முத்து ராமலிங்கம் பெயராலும், சிதம்பரனார் பெயராலும் புதிய மாவட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன; நற்பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

குமரி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே நான்கு தாலுக்காக்கள்தான் இருக்கின்றன. தோவாளை, அகஸ்தீஸ்வரம், கல்குளம், விளவங்கோடு ஆகிய நான்கு தாலுக்காக்கள்தான் இருக்கின்றன. இந்த நான்கு தாலுக்காக்களிலும் மிகப் பெரிய தாலுக்காவாக இருப்பது கல்குளம் தாலுக்கா. ஆகவே, அதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தத் தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து அரசாங்கத்திற்கு வந்திருப்பதாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. கல்குளம் தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரிக்கும்போது குமரி மாவட்டம் தாய்த் தமிழகத் தோடு இணைய வேண்டுமென்று போராடிய சிதம்பரநாதன் பெயரை புதிதாக அமைகின்ற தாலுக்காவுக்குச் சூட்ட வேண்டுமென்றும் அது சிதம்பரநாதன் தாலுக்கா என்று அழைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குமரி மாவட்டத்தில் இரண்டு வருவாய்க் கோட்டங்களே இருக்கின்றன. நாகர்கோவில், பத்மநாபபுரம் என்பவை அந்த இரண்டு வருவாய்க் கோட்டங்கள். பத்மநாபபுரம் கோட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற ஏழு தொகுதிகளில் ஐந்து தொகுதிகள் பத்மநாபபுரம் கோட்டத்தில் அடங்குகின்றன. ஆகவே, அந்தக் கோட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று ஆய்வுப் பணியில் இருக்கிற இராஜாக்கமங்கலம் அனல் மின் திட்டத்தை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குளச்சல் துறைமுகம் ஒரு இயற்கைத் துறைமுகம். கரைக்கு மிக அருகில் கப்பல்கள் வந்து செல்லக்கூடிய அளவில் அமைந்திருக்கிற ஒரு துறைமுகம். எனவே, குளச்சல் துறைமுகத் திட்டத்தை விரைவாக நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மாநில ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, வரவேற்று, அமர்கிறேன், நன்றி. வணக்கம்.

[1987 மார்ச் 3]

*திரு. கோ. வீரய்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆளுநர் உரையின்மீது கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்றபோது, ஆளுநர் உரையில் அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்கும் வழி கண்டிட முடியும்; ஆலோசனை கூறிவிட முடியும் என்று நான் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் தமிழ்நாட்டு மக்கள் முன்னால் இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரும் பிரச்சினைகளுக்கு இந்த அரசு என்ன தீர்வு காணப்போகிறது என்பதை இந்த ஆளுநர் உரை சுட்டிக்காட்டுகிறதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய அச்சத்திலிருந்து, தங்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதற்கு உதவும் வகையில் ஆளுநர் உரை அமைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி அமையவில்லை என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இன்றைக்கு தமிழகத்தில் எல்லாவற்றையும்விட மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக இருப்பது அதாவது தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து மாவட்டங்களிலும் ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சினையாக இருப்பது வறட்சியும் அதனால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய மிகப் பெரிய பாதிப்பும் தான். அதுதான் தமிழகத்தின் மக்களுக்கு முன்னால் நிற்கிறது. நேற்றைய தினம் கூட இங்கே மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குடிநீர்ப் பிரச்சினை குறித்த திட்டங்களை அறிவித்தார்கள். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய வறட்சி நிலைமையில் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை மட்டும் தீர்த்து விட்டால் முடியக் கூடிய இது பிரச்சினையாக இல்லை.

தொடர்ந்து தமிழகத்தின் பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து வரக்கூடிய தகவல்கள் மற்றும் செய்திகளைக் கேட்கின்ற வகையிலும் பல்வேறு மாவட்டங்களில் நான் பார்த்த அளவிலும் மிகப் பெரிய வறட்சியாகத்தான் இது இருக்கிறது. மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் ரூபாய் 50 கோடி, 100 கோடி, 200 கோடி என்ற அளவுக்கு விவசாயப் பயிர்கள் எல்லாம் நாசமாகி இருக்கின்றன. இப்படிப் பார்த்தால் தமிழகம் முழுவதும் ஏறத்தாழ 20 மாவட்டங்களில் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் உணவுப் பயிர்களும், பொருட்களும் அழிந்து நாசமாகி இருக்கின்றன. வரப்போகிற சில மாதங்களில் கால் நடைகள்

1987 மார்ச் 3] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

எல்லாம் அழிந்துபோகின்ற அபாய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அது ஆற்றுப் பாசனமாக இருந்தாலும், ஏரிப் பாசனமாக இருந்தாலும், இறவைப் பாசனமாக இருந்தாலும் ஒருசேர அனைத்து பாசனப் பகுதிகளும் பாதிக்கப்பட்டு மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலைமை காரணமாக மின்சார மோட்டார்கள்களையும், ஆயில் இன்ஜின்களையும், உழவு மாடுகளையும் விவசாயிகள் கேட்ட விலைக்கு விற்றுவிட்டு வேலை தேடி ஊரை விட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏரிகளிலும், கேணிகளிலும் தண்ணீர் இல்லாமல் அவை வறண்டு கிடக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அபாயகரமான நிலைமை தமிழகத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இவற்றில் பல ஆண்டுகளாகவே தொடர்ச்சியாக தமிழகத்தில் மழை இல்லாத பகுதிகளும் இருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டும், அதற்கு முந்தைய ஆண்டும், அதற்கும் முந்தைய ஆண்டும் தொடர்ச்சியாக வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையில் இந்த ஆண்டும் மழை இல்லாமல் போனதால் மிகப் பெரிய பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு அபாயகரமான சூழ்நிலை இருக்கின்ற நிலைமையில் தமிழகத்து மக்களை இந்த அபாயத்திலிருந்து பாதுகாக்கின்ற அளவுக்கு ஆளுநர் உரையில் ஏதேனும் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இந்த அபாயத்தை எடுத்துக் காட்டி அதற்கான நிவாரணத்திற்கு வழி காண்போம் என்ற வகையில் தமிழகத்து மக்களுக்கு நம்பிக்கையையும், உத்தரவாதத்தையும் அளிக்கக் கூடிய முறையில் இந்த ஆளுநர் உரை அமையவில்லை என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று குறிப்பிட்டார்கள், குடிநீர் கொடுக்கும் வேலைகள் ஒரு போர்க்கால அடிப்படையில் துவக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்று. உதாரணத்திற்கு ஒன்றை நான் சொல்கிறேன். 2,413 கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு 1½ கோடி ரூபாயும், 2,161 புதிய ஆழ்தளைக் குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க 2 கோடி ரூபாயும் ஆக 4,574 கிணறுகளுக்கு 3½ கோடி ரூபாயும் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இதுவரையில் 50 வேலைகளுக்கு மட்டும் தான் அனுமதி கொடுத்திருப்பதாக சேலம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பகிரங்கமாகவே அறிவித்து இருக்கிறார். தலைமைச் செயலாளர் அவர்களே 28 கோடி ரூபாய் குடிநீர் கொடுப்பதற்காகக் கொடுத்திருப்பதாக அறிவித்துவிட்டு அதிலே 5 கோடி ரூபாய்தான் வறட்சி நிவாரண வேலைகளுக்காக, குடிநீர் கொடுப்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதுதான் மாநிலம் பூராவும் இருக்கக் கூடிய நிலைமை. 4,574 வேலைகளுக்கு அனுமதி கேட்டபோது 50 வேலைகளுக்கு மட்டும் அனுமதி

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 மார்ச் 3]

கொடுத்துவிட்டு, அதாவது ரூபாய் 28 கோடி என்று அறிவித்து விட்டு, 5 கோடி மட்டுமே அந்த வேலைக்காகக் கொடுத்திருப்பது தான் போர்க்கால அடிப்படையில் நடக்கக் கூடிய வேலையா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 28 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி 5 கோடி ரூபாய் தான் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது நடைமுறைச் செலவில் எது, எது தேவையோ அவை பூராவும் செய்யப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. செலம் மாவட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே ஆத்தூர் பகுதியில் கொஞ்சம் வறட்சி இருக்கிறது. அங்கே 50 குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டுகிற வேலையில் 35 குழாய்க் கிணறு வேலைகள் முடிந்து விட்டன. ஆகவே தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருந்தால், அது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுட்டிக் காட்டினால் அதற்கான நடவடிக்கை உடனே எடுக்கப்படும்.

[முற்பகல் 11-40]

திரு. கோ. வீரய்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரூ. 28 கோடியை அறிவித்து அதிலிருந்து 5 கோடி செலவழித்து இருப்பதாக நான் சொல்லவில்லை. நமது தமிழக அரசின் தலைமைச் செயலாளர் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதைத் தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, பணத்தைக் கொண்டு போய் ஒரே இடத்திலே அப்படியே கொடுத்து விட முடியாது. செலவு ஆக ஆகத்தான் கொடுக்க முடியும். கொடுத்துக் கொண்டும் வருகிறோம். ஆகவே, அறிவிக்கப்பட்ட தொகையில் இதுவரை செலவு இவ்வளவு என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். ஆனால், செலவு ஆக ஆகத் தான் செலவழிக்க முடியும். குடும்பத்திலே செலவு செய்வது போலத்தான் அரசிலேயும்.

திரு. கோ. வீரய்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு அமைச்சர் அவர்கள் சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் திருச்செங்கோடு சென்றிருந்தேன். அங்கே 200 அடிகளுக்கு மேல் கிணறுகளிலே தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. கிணறுகளை அப்படியே பாறை போட்டு மூடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், யாராவது தவறி விழுந்து விபத்தாகிவிடப் போகிறதே என்று. அப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1987 பார்ச் 3] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

அரசு வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டால் கூட உடனே அந்த மாவட்டத்திற்கு வறட்சி என்று அறிவிக்காத நிலைமையிலேயே இருக்கிறது. அதைத் தெரியாமல் செய்வதாக நான் கருதவில்லை. தெரிந்தே செய்கிறது என்றுதான் நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அந்த இடத்தில் வறட்சி என்று அறிவித்து விட்டால் நில வரி, கடன்கள் மற்ற வரிகளையெல்லாம் நிறுத்தி விட வேண்டி வரும் என்ற காரணத்தால் தான், ஏப்ரல், மே மாதங்களில் வறட்சி என்று அறிவித்தால் அதற்குள் வசூல்களை எல்லாம் முடித்துக் கொண்டு விடலாம் என்று கருதுகிறதோ அரசு என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஆகவே பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்காமல், நிலைமையை இன்னும் தீவிரமாக்கி, தள்ளிக்கொண்டே போகிற முயற்சிதான் இது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலத்தான் இந்த நிலைமை இவ்வளவு முற்றிய தற்குப் பிறகும் மத்திய அரசிடமிருந்து உதவி கோருவதற்குக் காலம் கடத்தப்படுகிறது. நேற்றைய தினம் இங்கே பேசிய மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இருக்கின்ற உறவு முறைகளைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அது கணவன் மனைவி உறவு போலும், பூனை குட்டியைக் கவ்வுவது போலக் கவ்விச் செல்கிறது என்றும் பலவகையாகக் குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு தமிழகத்திலே வறட்சி ஏற்பட்டபோது அதன் நிவாரணத்திற்காக 310 கோடி ரூபாயை மாநில அரசு கேட்டபோது, அதற்காக மைய அரசு 31.77 கோடியைத்தான் கொடுத்திருக்கிறது என்று ஆளுநர் உரையிலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 310 கோடி ரூபாய் கேட்டதற்கு 31 கோடிதான் கொடுப்பது என்றால், இதுதான் பூனை, குட்டியைக் கவ்விச் செல்வது போன்ற உறவா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இதைப் பார்க்கும்போது நல்ல கணவன் மனைவி உறவாகக் கூடத் தெரியவில்லை. பொறுப்பற்ற ஒரு கணவன், தன் பிள்ளைகளும், மனைவியும் பட்டினி கிடக்கும்போது, மனைவி பிச்சை எடுக்கும்போது, கணவன் கையிலே பணத்தை வைத்துக் கொண்டு ஊர் சுற்றி வருவது போல், ஒரு பொறுப்பற்ற கணவனைப் போல்தான் இருக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல என்பதைச் சென்ற ஆண்டு நடந்திருக்கக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்து, தேவையான இடங்களை வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவித்து விட வேண்டும். வறட்சிக்கு உரிய நிவாரணப் பணிகளைத் துவங்கிட வேண்டும். வறட்சிக் காலத்திலே மின்சார மோட்டார்களை உபயோகப்படுத்தாத விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட கொடுமையான நிலையில் போர்க்கால அடிப்படையில்

[திரு. கோ. வீரய்யன்]

[1987 மார்ச் 3]

நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே தவிர நத்தை வேகத்தில் நடவடிக்கை எடுப்பது சரியல்ல. மிகத் துரிதமான வேகத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தமிழகத்தின் கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய வறுமையைப் போக்குவதிலே இந்த அரசு என்ன செய்யப் போகிறது என்பதைப் பற்றி இந்த ஆளுநர் உரையிலே எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. குறிப்பாக கிராமப் புறங்களிலே இருக்கிற கடுமையான வறுமையைப் போக்குவதற்கு—குறிப்பாக விவசாயக் கூலி வேலையை மட்டும் நம்பி வாழ்கின்ற 60 இலட்சம் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களின் வறுமையைப் போக்குவதற்கு—என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுத்து அதன் மூலம் அவன் வருவாயைப் பெருக்கி வாழ்வதற்கு முயற்சிகளைச் செய்யாமல் இருக்கிறீர்கள். அதற்கான வழியில், இருக்கின்ற நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைத் திருத்தாமல் மாற்றி அமைக்காமல் இருக்கிறீர்கள். பினாமி நிலங்களை வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து எடுக்க சட்டம் போடவில்லை.

ஊரையும் மக்களையும் ஏமாற்றி, அரசையும் ஏமாற்றி பல பெரிய மனிதர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கிற செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பினாமி பெயரில் நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே மிகப் பெரிய அளவில் வறுமையும், ஏழ்மையும் ஏற்பட்டு பட்டினிக் கொடுமைக்கு விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்கள் ஆட்பட்டிருக்கக் கூடிய இந்த நேரத்தில், அதிலிருந்து அவர்களை விடுவிப்பதற்கான முறையில் நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும், பினாமி நிலங்கள் எடுக்கப்பட வேண்டும். குத்தகை விவசாயிகளுக்கும், கோவில் நிலங்களைச் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கும் நிலம் சொந்தமாக்கப்பட்டு, அதிலிருந்து கிடைக்கும் பணத்தை வைத்து கோவில் நிர்வாகம் நடைபெறுகிற வகையில் நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முறையில் கிராமப்புற வறுமையைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும்.

காலணிகள் கொடுப்பதன் மூலமாக, அதிலே கிடைக்கும் வேலை வாய்ப்பின் மூலமாக, கிராமப்புறங்களில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய வேலையின்மையையும், நெருக்கடி நிலையையும் முழுமையாகத் தீர்த்துவிட முடியுமென்று அரசு எடுத்துக்காட்ட முயற்சிக்குமானால் அது தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக் கொள்வதாகத்தான் அமையும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்வதாக அமையாது. காலணிகள் கொடுப்பதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. அதிலேகூட அரசியல் நோக்கத்தோடு திட்டமிடாதீர்கள் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 மார்ச் 3] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

இந்த அறிக்கையில் பள்ளி செல்லும் சிறார்களுக்கும், கிராமப் புற ஏழைப்பெண்களுக்கும் காலணிகள் வழங்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அப்படியானால் நகர்ப்புறங்களில் ஏழைப் பெண்கள் இல்லையென்று அரசு கருதுகிறதா? நகர்ப்புறங்களில் இருக்கிற ஏழைப் பெண்களுக்கு காலணி கொடுக்க வேண்டாம் என்று கருதுகிறீர்களா? அதைப்போல பள்ளி செல்லாத சிறார்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாமென்று கருதுகிறீர்களா? நீங்கள் கொடுக்கும்போது குழந்தைகள் அனைவருக்கும் காலணிகளைக் கொடுங்கள். கிராமப்புறம், நகர்ப்புறம் என்று வேறுபடுத்தாமல் ஏழைப் பெண்கள் அனைவருக்கும் அவற்றைக் கொடுங்கள். அப்படிக் கொடுத்தாலும், அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பை உண்டாக்கினாலும் இவற்றின் மூலமாக மட்டும் 40 ஆண்டுக்காலமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற கிராமப்புற வறுமையையும், பட்டினி, பஞ்ச நிலைமையையும் போக்கிவிட முடியும் என்ற ஒரு கருத்தை, ஒரு பிரமையை, தமிழக மக்களிடம் உண்டாக்க முயற்சிக்காதீர்கள். அது பலனளிக்காது என்றுதான் நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல தமிழகத்தை வறட்சியிலிருந்து பாதுகாக்க எப்போதாவது பெய்யும் மழைத் தண்ணீரை சேமித்து வைக்கப் பயன்படும் ஏரிகள் முழுவதும் மேடிட்டு, பெரிய அளவிற்குத் தூர்ந்து இருக்கின்றன. அவற்றை சமுதாயக் காடுகள் வளர்க்கும் இடமாக நீங்கள் மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த நிலையை மாற்றி தமிழகத்தில் இருக்கிற 35 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஏரிகளை ஆழப்படுத்தி, கரைகளை வலுப்படுத்தி, கிடைக்கக்கூடிய கொஞ்சம் மழைத் தண்ணீரையாவது சேமித்து வைக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கான முயற்சியில் நீங்கள் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவிரி பாசனப் பகுதியில் இருக்கிற விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை ஏகபோகக் கொள்முதல் மூலமாக வாங்குகிறீர்கள். அந்தக்காவிரி பாசன விவசாயிகளுக்குக் காவிரித் தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு திருச்சி பகுதியிலே 58 கிலோ மீட்டை 150 ரூபாய்க்கு சாதாரணமாக விற்பனை ஆகிறது. ஆனால் காவிரி பாசனப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு 71 கிலோ மீட்டை 102 ரூபாய்க்கு அரசாங்கக் கொள்முதல் நிலையத்தில் விற்கவேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலை இருந்தாலும் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் நிச்சயமாக கிடைக்குமென்ற நிலையில்லை. இந்த ஆண்டு விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள். தஞ்சையில் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது என்று சொன்னால் கண்ணம்பாடி திறந்ததினால் விவசாயம் நடைபெறவில்லை. கண்ணம்பாடி வழிந்ததினால் தான் தஞ்சைமாவட்டத்தில் விவசாயம் நடைபெற்று இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு என்ன நிலையிருக்கும் என்பது இன்றைக்கும் கேள்விக்குறியாக இருந்து வருகிறது. எனவே, இந்தப் பிரச்

[திரு. கோ. வீரய்யன்]

[1987 மார்ச் 3]

சினைக்கு நிரந்தரமாகத் தீர்வு காண வேண்டும். இல்லையென்றால் காவிரி பாசனப் பகுதியைப் பாதுகாக்க முடியாது. அப்படி பாதுகாக்கவில்லையென்றால் தமிழகம் முழுவதுமே ஒரு பஞ்சப் பிரதேசமாக மாறக்கூடிய அபாயம் ஏற்படும். எனவே, இந்தப் பிரச்சினையை காலத்தில் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு நீங்கள் மானியம் என்ற பெயரால் குவிண்டாலுக்கு 35 ரூபாய் டோக்கனாக, உரமாகக் கொடுக்கிறீர்கள். அந்த உரம் முழுவதையும் விவசாயிகள் பயன்படுத்த முடியாமல் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்கிய டோக்கனை 650 ரூபாய்க்கு—350 ரூபாய் நஷ்டப்பட்டு—வெளியே டோக்கனாகவே விற்று விடுகிறார்கள். அந்தப் பாதிப்பு விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகிறது. எனவே, டோக்கனுக்குப் பதிலாக நீங்கள் ரொக்கமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்க முயற்சியெடுக்க வேண்டும்.

அதேபோல என்னுடைய தொகுதியிலே குறிப்பாக நாகை நகரத்திலே கப்பல் போக்குவரத்து அந்தத் துறைமுகத்திற்கு வருவது ஆறுமாத காலமாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விளைவாக அதை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருந்த 200க்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் இன்றையதினம் பட்டினி கிடக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாக்கிற வகையில் நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தை மூன்றாகப் பிரிப்பது என்பது இப்போது வரப்போகிற நிதியாண்டில் இல்லையென்று அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. அதுபற்றி அறிக்கையில் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே, வரும் நிதியாண்டிலாவது தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பிரித்து நாகையைத் தலைநகரமாகக் கொண்ட காயிதே மில்லத் மாவட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு அரசு உரிய முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

ஓரே ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் கடைசியாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆளுநர் உரையிலே கல்வியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கல்வி மானியம் வருகிறபோது அதிகமாக அதைப்பற்றி பேசலாம் என்றாலும், சுருக்கமாக ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய சென்னை மாநகரத்திலே இருக்கிற அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள் 7 ஆண்டுக்காலமாக சஸ்பென்சன் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனுடைய வரவு-செலவுகளில், நிதி நிர்வாக ஏற்பாடுகளில் பெருமளவு மோசடிகளும் ஊழல்களும் நடந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தப் பல்கலைக் கழகம் ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனம்

[1987 மார்ச் 3] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

என்று சொன்னாலும்கூட, இந்த அவையின் முன் இதனுடைய கணக்குகளை வைப்பதற்கு இந்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, கடைசியாக ஒரு விளக்கத்தை அரசாங்கத்திடம் இருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

திரு. எம். அண்ணாதாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிற வகையில், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசிய டாக்டர் சமரசம் அவர்களுடைய பேச்சுக்குத் துணையாக அதை வலியுறுத்தி ஒரு சில கருத்துக்களைப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேற்றையதினம் ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தின் மீது விவாதம் துவங்கியபோது, எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிற, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள், அவர்களுடைய தனித்தன்மையான பாணியில் இங்கே பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன கருத்து உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், அதை நான் மீண்டும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். காரணம் பின்னாலே நான் சொல்கிற கருத்துக்களோடு இணைத்துப் பார்க்க அது மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதால்.

வெளிச்சம் இல்லாத விளக்காக, வினைச்சல் இல்லாத நிலமாக, மணம் வீசாத மலராக உள்ளது எனவும், கச்சேரி முடிந்த பிறகு, மங்களம் பாடுவதைப் போல இருக்கிறது என்றும், அடுத்ததாக அத்தனையும் காற்றிலே கரைந்துவிட்டது என்றும் இங்கே அழகாகச் சொன்னார்கள். அவர் ஒரு வழக்கறிஞர். பார்லிமெண்டரி முறைகளைப் பற்றி நன்றாகப் படித்துக்கொண்டு வருகிறவர். இத்தனையையும் சொல்லிவிட்டு, கடைசியில், அத்தனையும் காற்றில் கரைந்துவிட்டது என்று சொன்னார். காற்றிலே கரைந்துவிடுவது என்றால் எப்படி? காற்றிலே கொண்டு செல்லப்பட்டுவிட்டது என்று சொன்னாலும்கூட பரவாயில்லை. தண்ணீரிலே கரைந்து விட்டது, அல்லது ஆற்றிலே கரைந்து விட்டது என்கூட சொல்லலாம். ஆனால் அவர் இங்கே சொன்ன அந்தக் கருத்துக்கள், இந்த அரசு மீது அடுக்கு மொழியிலே பல குற்றங்களைச் சுமத்த வேண்டும், அதைப் பத்திரிகையிலே உள்ள அத்தனை பேர்களும் முதல் பக்கத்திலே போட்டு, விளம்பரம் தரவேண்டும் என்ற அந்த எண்ணத்திலே சொன்னதாகத் தான், எங்களுடைய அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் கருதுகிறது. நானும் கருதுகிறேன் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[திரு. எம். அண்ணாநாதசன்] [1987 மார்ச் 3]

நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும், இன்னமும் அவரைச் சார்ந்திருக்கிற, இந்த அரசு மீது சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற குற்றங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், 1980 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 1 ஆம் தேதிக்குப் பிறகு நான் இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினராக வந்தவன். அப்போது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், தேர்தல் காலத்திலே சொன்ன வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற முடியுமா என்று எதிர்த்தரப்பிலே இருந்தவர்கள் கேட்டபோது, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், விவசாயிகள் கடனைத் தள்ளுபடி செய்கிறேன், ரத்து செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்தின் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், விவசாயிகளுக்குச் சொன்ன சொல்லை காப்பாற்றுகிற வகையில் விவசாயிகள் கடனை ஓரளவு ரத்து செய்தார்கள்.

அடுத்தது, இந்த மாமன்றத்திலே தன்னிறைவுத் திட்டம் என்ற மிகப் பெரிய நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, நேற்றைய தினம் பேசுகிற போது, இது விளைச்சல் இல்லாத நிலம், இது கரைந்துபோன திட்டம் என்று எல்லாம் சொல்லிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களும், அவர் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு இது ஒரு திட்டமா, இது நடைபெறுமா என்று எல்லாம் கேலியும் கிண்டலும் பேசினார்கள். அப்போதும் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுத்துப் பாருங்கள் என்று இங்கே சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னிறைவுத் திட்டத்தைத் தமிழகத்தில் செயற்படுத்தினார்கள். கிராமங்கள் தோறும், நகரங்கள் தோறும், பேருராட்சிகள் தோறும் அந்தத் திட்டத்தை மக்களுக்குப் பயன்படும் திட்டமாக வெற்றிகரமாக நடத்தினார்கள். அது நல்ல திட்டமா; இல்லையா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களிடமிருந்து கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே திடீர் என்று ஒரு நாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் இருந்தபோது சத்துணவுத் திட்டத்தை அறிமுகம் செய்தார்கள். அந்த நேரத்திலே இதற்கும் வசை மாரி பொழிந்தார்கள். இந்த மன்றத்தில் இருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் சத்துணவுத் திட்டத்தை இது ஒரு திட்டமா, இது இந்த நாட்டில் நடக்குமா, என்று கேட்டதோடு மட்டும் அல்லாமல் இந்தத் திட்டத்தினால் நாட்டு மக்களைப் பிச்சை எடுக்க வைத்து விட்டார்கள் என்று இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு மிகவும் கேவலமாகப் பேசினார்கள். ஆனால், அந்தத் திட்டத்தையும் இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இன்றைய தினம் முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிக்

1987 மார்ச் 3] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு எதிர் வரிசையில் இருப்பவர்களும் நாங்களும் இந்தத்திட்டத்தை நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று ஒரு கால கட்டத்திலே சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அதிலே திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற யோசனையையும் தந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமங்கான் அவர்கள் இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறாரா என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு தாய்மார்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரும் என்று சொன்னது. வேலை வாய்ப்பையும் தந்தார்கள். முதியோர்களுக்கு உதவித் தொகை கூட்டித் தரப்படும், பாதுகாக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதையும் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் செய்தார்கள். ஆனால், இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமங்கான் அவர்களுக்கு ஏனோ தெரியவில்லை, இவை எல்லாம் திட்டமாக தெரியவில்லை. இவை போன்ற திட்டங்களை எல்லாம் 27-2-1987 அன்று இந்த மாமன்றத்தில் உரை நிகழ்த்திய மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இப்படித்தான் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த மாமன்றத்திலே மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரை ஆற்றியதற்குப் பின்னாலேதான் பட்ஜெட் என்ற நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்து அந்த, அந்த ஆண்டுகளின் திட்டங்களை இங்கே நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த வகையிலே தான் இந்த ஆண்டு 27-2-1987 அன்று இங்கே நமக்குத் தந்த ஆளுநர் உரையில் சில கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் டார்த்த பின்பும் கடந்த காலத்தில் நிறைவேற்றிய சில திட்டங்களை எல்லாம் மறந்து விட்டு இங்கே ஏளனம் பேசுகிறார்கள்.

அதோடு மட்டும் அல்லாமல் முதியோர்களுக்கு உடுக்க உடை தரப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். அப்போதும் இந்த மன்றத்திலே கேவலமாகத்தான் பேசினார்கள். ஆனால் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தைக் கிராமங்கள் தோறும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று ஆணையிட்டார்கள். அதுவும் அவ்வாறே நிறைவேற்றப்பட்டது. மிகமிகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இதிலே பலன் அடைந்தார்கள்.

இன்னமும் சொல்கிறேன், 1980க்குப் பிறகுதான் தமிழகத்திலே முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் இதய தெய்வம் அண்ணன் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாட்டை மதுரையில் கூட்டினார்கள். அன்றைக்கும் இதே வசைமாரியைத்

[திரு. எம். அண்ணா தாசன்] [1987 மார்ச் 3]

தான் பொழிந்தார்கள். ஆனால், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் திட்டியதை எல்லாம் கொஞ்சம் கூட பொருட்படுத்தாமல் இந்த நாட்டுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையை முறையாகச் செய்தார்கள்.

(நண்பகல் 12.00)

அதோடு மட்டும் அல்ல, தமிழ், தமிழ் என்று சொல்லுகிறார்கள், பேசிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இன்று நேற்று அல்ல, பேரறிஞர் அண்ணாவுக்குப் பிறகு 7 ஆண்டுக் காலம் இந்தச் செங்கோலை கையில் வைத்துக்கொண்டு இருந்தவர்கள்தான் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியில் இருந்துகொண்டு சொல்லுகிறார்கள். அந்த 7 ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழ் உணர்வு, தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ் இலக்கியம் என்ற அந்த வரலாறுகளை எல்லாம் நீங்கள் மறந்து விட்டீர்களோ என்பதுதான் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு இருக்கிற சந்தேகம். அப்படிப்பட்டத் தமிழ் வரலாற்றை, உலக அளவில் பேசப்படுகிற அளவு, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைத் தஞ்சையில் நிறுவியதும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு தான். இது நல்ல திட்டமில்லையா? அதே நேரத்தில் உலக அளவில் இந்தத் தமிழ் வளர்வதற்காக மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கத்தை உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்களே, இது போன்ற திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல திட்டங்கள் இல்லையா? இன்னும்கூட சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் எத்தனையோ ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நீண்டகாலமாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற ஆசிரியர்கள், எங்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்குங்கள் என்று 18 ஆண்டுக் காலமாகப் போராடினார்கள். சிறை சென்றார்கள். 7 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள், அதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள், ஆகியவர்களை நான் கேட்கிறேன், 18 ஆண்டுக் கால கோரிக்கையை நிறைவேற்றினார்களா என்றால் இல்லை. ஆனால், கவர்னர் ஆற்றிய உரையின், அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் தான் புரட்சித் தலைவர், தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கினார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், கல்லூரியிலே பணியாற்றுகின்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சம்பளம் பெறுவதற்கு கவரிலே வைத்துக் கொடுத்து அந்தக் கவரைப் பிரித்துக் கூட பார்க்கக்கூடாது என்று மேனேஜ்மெண்ட்கள் மிரட்டிய காட்சியைக் கண்ட புரட்சித் தலைவர், பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு காசோலைகளை வழங்குகின்ற உத்தரவை பிறப்பித்தது இந்த ஆட்சியில்தான். இது நல்ல திட்டமில்லையா? இப்படி நான் எத்தனையோ திட்டங்களைச் சொல்ல முடியும்.

1987 மார்ச் 3] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

வருவாய்த் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், கணக்கு எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியாது. கணக்குப் புத்தகம் யார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று புரியாது. யார் முன்சீப் என்று புரியாது. தாசில்தாரைக் கேட்டால் டி.ஆர்.ஓ.-வைக் கேட்க வேண்டும் என்பார்கள். ஆனால், எதுவுமே புரியாது. அப்படிப்பட்ட இருட்டடிப்பு வேதனையில், துணிச்சலோடு கர்ண ஒழிப்பைக் கொண்டு வந்து, இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை, உறுதியாக, ஊக்கமாகக் கொண்டு வந்த ஒப்பற்ற தலைவர் தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் அவர்கள் ஆவார்கள். இப்படியே நான் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கும், இன்னமும் மணிக் கணக்கிலே இந்த ஆட்சி செய்திருக்கக் கூடிய சாதனைகளை என்னால் சொல்ல முடியும். ஆனால், இங்கே நேரம் குறைவாக இருப்பதனால், நான் இத்தோடு இந்தச் சாதனைகளைச் சொல்லி, இந்த ஆட்சி நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒன்று வேண்டுமென்றால் ரகுமான்கான் அவர்களுக்குப் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். கிராமப் புறங்களில், நான் இளமையாக இருந்தபோது ராமாயணம் படிப்பார்கள். ஊர் மக்கள் எல்லாம் சாவடிகளிலே உட்கார்ந்துகொண்டு ராமாயணம் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். ராமர் பட்டாபிஷேகம் நடக்கும். பக்கத்திலே இருப்பவர் வெளியே வந்து சீதைக்குக் கணவன் யார் என்று கேட்பார். இது என்னடா கேள்வி, பட்டாபிஷேகம் வரை பார்த்தாய். கடைசியிலே சீதைக்குக் கணவன் யார் என்று நீ தெரிந்து கொள்ளவில்லையா என்று கேட்பார். பக்கத்திலே இருப்பவர். இதுபோன்றுதான் படித்தவர், நல்ல ஒரு வழக்கறிஞர். இங்கே இந்த சட்டமன்றத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் மறந்துவிட்டு, இங்கே எதுவுமே செய்யப்படவில்லை, எதுவுமே செய்யப்படவில்லை என்று...(மணியடிக்கப்பெற்றது).

*திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே விவாதத்திற்கு முன் வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே எதிர் தரப்பிலே இருக்கக் கூடிய பல்வேறு நண்பர்கள் கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகின்றபோது மிகுந்த வேதனையோடு, இதிலே தேவையான விஷயங்களைத் தவிர, தேவையற்ற விஷயங்கள் அதிகமாக இருப்பதாக வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள்.

[திரு. கே. சுப்பராயன்] [1987 மார்ச் 3]

என்னைப் பொறுத்தவரையில், அப்படிப்பட்ட வருத்தத்திற்கு நான் என்னை ஆட்படுத்திக்கொள்ளத் தயாராகயில்லை. பொதுவாகவே இந்த ஆட்சியில் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்ற ஒவ்வொன்றிலேயும் தமிழகத்திலே இப்போது எவ்வளவு கடுமையான வறட்சி இருக்கிறதோ, அத்தகைய வறட்சி இருக்கிறது. இந்த ஆட்சியின் சாதனைகளிலும், கொள்கைகளிலும் வறட்சியே இருக்கிறது என்பதன் எக்ஸ்ரே காப்பி தான் இந்த கவர்னர் உரை. ஆகவே கவர்னர் உரையிலே எப்படி அது முழுமையாகவுள்ளது என்பது தான் எங்களுடைய விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினை ஆகும். இங்கே நான் அடிப்படையாக கேட்க விரும்புவது, ஏதோ எதிர் தரப்பு என்பதனாலே சிலபல விஷயங்களைக் குத்திக் காட்டவேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. மௌனமாக இருக்கின்ற, பேசாத பல்வேறு உறுப்பினர்கள், இந்த அவையில் இடம் பெறாத பொது மக்களின் கருத்துக்களை சரி சமமாக பிரதிபலிக்கின்ற கடமை எதிர் தரப்பிற்கு உண்டு. அந்த அடிப்படையிலே இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புவது, 5 ஆண்டு காலத்திற்கு தமிழகத்தை நிர்வகிக்கின்ற அதிகாரத்தை மக்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அளித்து இருக்கிறார்கள் என்றால், அதனுடைய உட்பொருள் என்ன? தமிழகத்தில் தீர்க்கப் படாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளை, மிகச் சரியாக மதிப்பீடு செய்து, அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குரிய பொருத்தமான மாற்று வழி முறைகளை உருவாக்குகிற பொறுப்பு இந்த ஆட்சிக்கு உண்டு. ஆனால் அத்தகைய கருத்துக்கள் இருக்கின்றனவா?

நான் இங்கே அழுத்தம் திருத்தமாக கேட்க விரும்புகிறேன். வறட்சியைப் பற்றி கவர்னர் உரையில் சில பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. வறட்சி, இந்த வருடம் தான் வறட்சியா? தொடர்ந்து 5 ஆண்டுக்காலமாக தமிழ்நாட்டில் வறட்சி. வறட்சி மட்டுமா தமிழ்நாட்டில் நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது? இந்த வறட்சி தொடர்ந்து இருப்பதால், நீடிப்பதால், இதைத் தீர்க்க நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? வறட்சிக்கு நிவாரணம் வழங்குகின்றோம் என்ற பெயரில் யானை பசிக்கு சில சோளப் பொரிகளைப் போடுகிறீர்கள். அவ்வளவுதான். ஒரு பொறுப்புள்ள அரசிற்கு இந்த வறட்சியை சந்திப்பதில் இரட்டை கடமைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று வறட்சி நிவாரணம் அளிப்பது, இன்னொன்று, வறட்சியை நிரந்தரமாக ஒழிப்பது. நிவாரணம் அளிப்பதிலும் நீங்கள் தேர்ச்சியில்லை. நிரந்தரமாக ஒழிப்பதற்கும் உங்களுக்குத் திட்டம் இல்லை. பின் என்ன ஆட்சியினுடைய பொறுப்புணர்ச்சி என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மாநில ஆட்சி என்பது 'பிரச்சனை' 'வறட்சி' என்று கூக்குரலிடுவதற்கா? இதுதான் அமைச்சர்களின் பொறுப்பா? வறட்சி—தொடர்ந்து வறட்சி. Famine Code— என்ன சொல்கிறது? பஞ்ச

1987 மார்ச் 3]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

சட்டத் தொகுப்பு என்ன சொல்கிறது? தொடர்ந்து வறட்சி ஏற்பட்டால், மக்கள் குடிபெயர்ந்து வேறு இடங்களை நாடிச் சென்றால், ஆடு மாடுகளுக்கு தீனி இல்லையென்றால், அந்தப் பகுதிகளை பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்றல்லவா சொல்கிறது. தமிழ்நாட்டில் குறிப்பாக சில மாவட்டங்களை பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவிக்க வேண்டும். ஏன் இந்த அரசு தயக்கம் காட்டுகிறது? பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவித்துவிட்டால், ஃப்ரீ ரேஷன் கார்டு கொடுக்க வேண்டுமென்றா? வேறு பல சலுகைகளை கொடுக்க வேண்டுமே, அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காகவா? பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவிக்க மறுக்கிறீர்கள். பிரச்சனையிலிருந்து நழுவி ஓடுகிறீர்கள். பிரச்சனையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்கிறீர்களே தவிர பிரச்சனைக்கு தீர்வு அளிக்கின்ற தெளிவு இந்த கவர்னர் உரையில் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய அழுத்தமான குற்றச்சாட்டாகும். இங்கே நான் முன் வைக்க விரும்புவது, நம்முடைய மரியாதைக்குரிய குடிநீர் வழங்குகின்ற அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மரியாதைக்குரிய நாவலர் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். பத்திரிகையை படித்தபோது எனக்கே, அப்படியே புல்லரித்துப் போய்விட்டது. இவ்வளவு உஷார் தன்மையுடன் அரசு இருக்கிறதா, இயங்குகிறதா என்று. என்ன சொல்கிறார்கள்? கலெக்டர்களுக்கு ஆணையிட்டிருக்கிறது அரசு, குடிநீருக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று. படிக்க ரொம்ப அற்புதமாக இருக்கிறது. வாழ்க்கை அனுபவம் அப்படி இல்லையே. நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த மாநில அரசு இந்த வறட்சியில் மாநில மக்களின் குடிநீர் தேவையை எப்படி மதிப்பீடு செய்திருக்கிறார்கள்? தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து மெம்பர், தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பஞ்சாயத்துத் தலைவர், நகர மன்ற உறுப்பினர், நகர மன்றத் தலைவர் மக்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தண்ணீர் கோரிக்கைகளை சேகரித்துப் பெற்று, அதன் அடிப்படையில் நீங்கள் பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறீர்களா? 28 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதுக்குள்ளே தொட்டுக்கோ, தொடைச்சிக்கோ என்று முடித்துக்கொள்ள ஒதுக்கியிருக்கிறீர்களா என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. ஆக நிவாரணம் என்பது முழுமை அல்ல. நிவாரணம் என்பது தேவையை மதிப்பிட்டு உருவாக்கப்பட்டதும் அல்ல என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிவாரண நடவடிக்கை முழுமையில்லை என்று குறிப்பிடுகின்ற அதே நேரத்தில், நிரந்தரத் தீர்வை பற்றி கிஞ்சித்தும் ஒரு மயிரிழையாவது சிந்தித்தீர்களா? இல்லையே. எப்படி தீரும் வறட்சி? வருடந்தோறும் வறட்சிக்கு எவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவு? வருடந்தோறும் தொடர்ந்து வறட்சி நிவாரணம், வறட்சி நிவாரணம் தானா? வறட்சியிலிருந்து நிரந்தரத் தீர்வுக்கு என்ன வழி என்பதை இந்த மாநில அரசு கட்டாயமாக சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 மார்ச் 3]

தொடர்ந்து வறட்சி ஏற்படுவது மட்டுமல்ல. சில பல அறிஞர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நிலத்தடி நீர் கீழிறங்கிக்கொண்டே இருக்கிறது. பருவ மழை தவறிக்கொண்டே இருக்கிறது. இந்த நிலை தொடர்ந்து நீடிக்குமானால், தமிழ்நாட்டில் பல மாவட்டங்கள் பாலைவனமாகப் போய்விடும் என்று அறிஞர்கள் சிலர் எச்சரித்தார்களே, இந்த அரசின் பார்வையிலே அது படவில்லையா? அப்படி எச்சரித்திருக்கிறார்கள் என்றால் நிலத்தடி நீர் கீழிறங்குவதும், பருவ மழை குறைந்து கொண்டிருப்பதும் தானே அடிப்படை பிரச்சினை தமிழ்நாட்டிற்கு? ஆனால் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? ஒரு காவடி கட்டிப் பாமர மக்களின் தற்காலிக உணர்ச்சிகளை சரிகட்டி அவர்களைத் திருப்தி படுத்துகிறீர்களே தவிர. நிரந்தரமாக, நீண்டகால கண்ணோட்டத்தோடு, தமிழ்நாட்டின் தேவையை பூர்த்தியாக்குகின்ற திட்டம் பற்றிய சிந்தனையைச் செய்யவில்லை. செருப்பு வழங்குவது பற்றி நான்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்—குறுக்கிட வேண்டாம் என்று தான் நினைத்தேன்—நிரந்தர சிந்தனை இல்லை; நிரந்தர சிந்தனை உங்களுக்கு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். நிரந்தர சிந்தனையை அவர்கள் விளக்கிச் சொல்வார்களானால் பொருத்தமாக இருக்கும். இன்னொன்று சொன்னார்கள். கிரவுண்ட் வாட்டர் டேபுளுக்கு கீழே போய்க் கொண்டிருக்கிறது, மழை பெய்யவில்லை, நிரந்தர சிந்தனை இல்லை என்று சொன்னார்கள். மழையைக் கொண்டு வருவதற்கும், தண்ணீருடைய மட்டத்தை உயர்த்துவதற்கும் மேலான நிரந்தர சிந்தனை என்ன என்பதை அவரே வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

திரு. கே. சுப்பராயன் : தலைவர் அவர்களே, அவசரப்பட்டு குறுக்கிட்டுவிட்டார். இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது, அதை ஒரு சவரலாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். தேசிய விடுதலை இயக்க காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து வலியுறுத்துகிற ஒரு கோரிக்கை—கங்கை—காவேரி இணைப்பு.

[பிற்பகல் 12-10]

கங்கை—காவேரி இணைக்கப்படுகிறபோதுதான் வடக்கே வெள்ளச் சேதமும், தெற்கே.... (குறுக்கீடு) நான் பேசி முடித்ததற்குப் பிறகு அமைச்சர் தலையிடுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். (குறுக்கீடு) பேசி முடிப்பதற்கு முன்பேயே குறுக்கிடுவது, என்னுடைய கருத்தைச் சிதைப்பதற்கு துணை நிற்பதாக அமையும்.

1987 மார்ச் 3]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

ஆகவே, நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது கங்கை—காவேரி இணைக்கப்படவேண்டும். வட மாநிலம் முழுவதும் வெள்ளத்தால் வருடந்தோறும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் இழப்பேற்படுகிறது. தென் மாநிலங்களில் வறட்சிக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டியுள்ளது. 40 ஆண்டுக் காலத்தில் குறைந்த பட்சம் வருடத்திற்கு 500 கோடி என்று கோட்டால் கூட, 20 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவாகி இருக்கும். ஆகவே, இது 7 ஆயிரம் கோடி என்று முன்னர் மதிப்பிட்டார்கள். மேலும் ஒரு 5 ஆயிரம் கோடி என்றாலும் கூட, 12 ஆயிரம், 15 ஆயிரம் கோடிக்குள் கங்கை—காவேரி இணைப்பு சாத்தியம் என்று சர்வதேசப் பொறியாளர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்கு இந்தப் பேரவையில் தீர்மானம் ஒன்றை அண்ணா தி.மு.க. அரசு முன் மொழிந்து நிறைவேற்றுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தவறான கருத்தைச் சொல்லிவிட்டு, தவறாக வாதாடக்கூடாது. எந்த சர்வதேசப் பொறியாளரும் சொல்லவில்லை. இது நடக்காத காரியம் என்றுதான் எல்லோருமே சொல்லிவிட்டார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கங்கை—காவேரி இணைப்பது நடக்கமுடியாத ஒரு காரியம். கிருஷ்ணாவிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கே இவ்வளவு சங்கடம் இருக்கும்போது, கங்கையிலிருந்து கொண்டு வரச் சொல்வது, ஏட்டுச் சுரைக்காயை விட மோசமானது.

திரு. கே. சுப்பராயன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மிக வருந்துகிறேன். ஒரு அமைச்சரின் பதில் இவ்வளவு வறட்சியாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய பேச்சில் தண்ணீர் நிறைய நிறைந்து இருக்கிறது.

திரு. கே. சுப்பராயன்: இப்படிப் பேசுவதற்கு வேண்டுமானால் அமைச்சர் செயல்படலாமே தவிர, மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் அவரால் செயல்பட இயலாது என்பதற்குத்தான் இது பதிலாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது—நான் சவாலாக மறுபடியும் சொல்கிறேன்—கங்கை—காவேரி இணைப்பு சாத்தியம் என்பதை மத்திய அரசும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அதற்குப் போதுமான நிதி ஒதுக்கப் பணம் இல்லை என்பதால்தான் கடந்த ராஜ்யசபைக் கூட்டத் திலே கூட இது நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் உணர்ந்து சொல்லவேண்டும்.

[திரு. கு. சுப்பராயன்]

[1987 மார்ச் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் உணர்ந்து மட்டும் அல்ல ; தெரிந்தும், மற்றவர்களிடமிருந்து படித்தும் தான் சொல்கிறோம். கங்கையிலிருந்து காவிரிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு சாத்தியம் இல்லை. காரணம், கங்கை ஓடிக் கொண்டிருப்பது, மிகவும் கீழே, பூமிக்குக் கீழே இருக்கிறது. பூமி மட்டம் பார்க்கிறபோது, காவிரியை விட மிகவும் கீழே இருக்கிறது. அதை மேலே கொண்டு வருவதற்கு மின்சாரத்தை வைத்து தண்ணீரை இறைக்க வேண்டும். எவ்வளவு மின்சாரத்தை வைத்து தண்ணீரை இறைக்க வேண்டும் என்று கணக்குப் போட்டார்கள். இந்தியா முழுவதும் உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரத்தை பயன்படுத்தினால்கூட, அது போதாது என்று தீர்மானித்து விட்டார்கள். இவ்வளவு தூரம் வந்ததற்குப் பிறகு, படித்துவிட்டு இருக்கிற என்னைப் போய் படிக்கவில்லை என்று சொல்வது—பரவாயில்லை, முழுக்க விவரம் தெரிந்தவர் சொல்லும்போது கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியது தான்.

திரு. கே. சுப்பராயன் : 1974-லே தஸ்தூர் அவர்கள், போட்ட திட்டத்திலேயே அவர் முழுக்க பூமலைத் திட்டம் என்று போட்டு, இது காரியார்த்தமான சாத்தியம் என்பதையும், இதை நிறைவேற்ற 7,000 கோடி செலவாகும் என்றும் கூறியுள்ளார். சோவியத் யூனியனிலேகூட டான் நதியும், வால்கா நதியும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது நதியை விட 2 மடங்கு பெரிய நதிகள் இணைக்கப்பட்டிருப்பதால் இந்த நதியும் சாத்தியம் என்பதும், ஏற்றத்தில் பம்பிங் செய்வதற்குரிய நவீன கண்டுபிடிப்புகளும் இருக்கின்றன என்பதையும் நிரூபித்து இருக்கிற இன்றைய நிலையில், அவற்றைத் திட்ட ரீதியாக ஒப்புக்கொண்டு பொருளாதார ரீதியாக மத்திய அரசு மறுத்திருக்கிற நேரத்தில், இது காரிய சாத்தியம் இல்லை என்கிற வாதம் தவறானது என்பதை அழுத்தநதிருத்தமாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, இத்தகைய திட்டத்தை நிறைவேற்ற, இந்தப் பேரவையில் ஒரு தீர்மானத்தை முன் மொழிய வேண்டும், நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பல்வேறு பாசனத் திட்டங்களை தமிழ் நாட்டில் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. மேற்கு மலைத்தொடரில் பல ஆறுகள் வீணாகப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன என்று நீண்டகாலமாக நாம் கோரிக்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக, புன்னம்புழா—பாண்டியாறு திட்டம். அதே போல், பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறுத் திட்டத்தை ஸ்ட்ரெங்தன் செய்வதற்குரிய சில திட்டங்கள். இவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக பாசனத்தின் குறைந்த பட்சத் தேவைகளையும் நிறைவேற்ற முடியும் என்று நா இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1987 மார்ச் 3]

]திரு. கே. சுப்பராயன்]

குடிநீர்ப் பிரச்சினை என்ற நிலையில், கிராமப்புறங்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதால், அதனுடைய தேவையினை நிறைவு செய்கிற அளவில், லாரிகள் மூலமாக சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, காடுகள் தொடர்ந்து அழிக்கப்படுகின்றன. காடுகளும், வனங்களும் அழிக்கப்படுவது, மழையின் வளத்தை வெகுவாகப் பாதித்திருக்கிறது என்பதையும் பல்வேறு ஆதாரங்களோடு குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவற்றைப் பற்றி தெளிந்த ஞானத்தோடு, இந்த சிந்தனைகளை முன் வைப்பதற்குப் பதிலாக நகப் பாலிஷ் போட்டு இருக்கிறீர்கள். நடக்க முடியாத நோயாளிக்கு நகப் பாலிஷ் போடுவது ஒன்றும் நல்ல மருத்துவம் இல்லை. ஆனால், நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? அதைத்தான் செய்திருக்கிறீர்கள். அது தமிழ்நாட்டின் தேவையை ஒரு போதும் பூர்த்தி ஆக்காது என்பதை குறிப்பாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நிறைவேறாத பல திட்டங்கள். சொன்னால் வருத்தப்படுவீர்கள். இங்கே திட்ட நிறைவேற்றம் என்பது எப்படி இருக்கிறது? ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளிலேயும், போடுகிற திட்டங்கள் எப்படி இருக்கும் என்பதற்காகத்தான். சில பல திட்டங்களைப் போட்டீர்கள். எங்கள் கோவை மாவட்டத்திலே பொள்ளாச்சிக்கு ஒரு தண்ணீர்த் திட்டம் போட்டீர்கள். அந்தத் தண்ணீர்த் திட்டம் போட்டு நான்கு வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. நான்கு வருடங்கள் ஆகியும் கூட, பொள்ளாச்சிக்கு தண்ணீர் வழங்கவில்லை. அதற்குப்பெயர் என்ன தெரியுமா? ஆச்சரியப்படுவீர்கள். அதற்குப் பெயரும், Immediate Water Scheme. Immediate Water Scheme 4 வருடம் ஆகியும் நடக்கவில்லை. இம்மீடியட் என்றால் காலதாமதமா உங்கள் அகராதியில்? Immediate Water Scheme போட்டீர்களே, நான்கு வருடங்கள் ஆகியும் பொள்ளாச்சிக்கு நிறைவேற்றப்படவில்லையே, ஒருவேளை பொள்ளாச்சியிலே தி.மு.க. சேர்மன் ஆகிவிட்டார் என்று விக்ஷிமைஸ் பண்ணுவதற்காக அதை துருப்புச் சீட்டாக ஆக்கலாம் என்று விட்டுவிட்டீர்களா? என்ன காரணம்? ஏன் நிறைவேற்றப்படவில்லை? திருப்பூர் இரண்டாவது குடிநீர் திட்டம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அடிக்கல் போடப்பட்ட திட்டம்; குடிநீர் திட்டம். ஆனால் இன்றைக்கு வரை என்ன நிலைமை? மூன்று வருடத்திற்கு முன்னால் அடிக்கல் போட்ட திட்டத்திற்கு நான் கடந்த 16 ஆம் தேதி டி.டி.சி. மீட்டிங்கில் கேட்கிறேன்; கலெக்டர் சொல்கிறார்,

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 மார்ச் 3]

இன்னமும் ஓவர் டாங்க் கட்டுவதற்குரிய மூன்று ஏக்கர் நிலம் பவானி ஆற்றங்கரையில் விலைக்கே வாங்கவில்லை என்று. நிலமே வாங்காமல் வெறும் கையிலே முழம் போடுவதா? திட்டத்திற்குரிய இடத்தை வாங்காமலேயே அடிக்கல் போட்டுவிட்டால் மக்களுக்கு எப்படி தண்ணீர் கிடைக்கும்? இந்த முறையெல்லாம் சரிதானா? இந்த முறையில் தான் மக்களின் உணர்ச்சிகளை மதிப்பதா? இந்த முறை மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி ஆக்க உதவுமா? உதவாது. இந்த முறைகளை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள் என்பதைத்தான் இங்கே நான் குறிப்பாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதோடு 30 இலட்சம் வீடுகள்; சொல்லவே வேண்டாம். கட்டுமான பொறியாளர்கள் சொல்லி விட்டார்கள். நிதி நிர்வாக நிபுணர்கள் சொல்லி விட்டார்கள். அரசு அறிவித்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், ஆண்டுமொன்றுக்கு 700 கோடி செலவாகும் என்று சொல்கிறார்கள். 700 கோடி செலவாகுமே, நிறைவேறி விடுமா? போகிற போக்கில் சொல்லிவிட்டுப் போகலாம் என்று சொல்லிவிட்டு போகிறார்களே தவிர, நிறைவேற்றுகிற பொறுப்பை மேற்கொண்டு இருக்கிறார்களா? இல்லை. இத்தகைய அறிவிப்புகள் ஒருபோதும் உங்களுக்கு துணை நிற்காது என்பதை இங்கே நான் தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தாம்பரத்திலே ஒரு “Free Zone” வரியற்ற வர்த்தக மண்டலம் உருவாக்கப்படுகிறது; ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்டது ஆகும். இந்த வரியற்ற வர்த்தக மண்டலத்தில் ஏறத்தாழ 350 தொழிற்சாலைகள் உருவாகக் கூடும். தற்போது 10 தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அங்கே என்ன நடந்திருக்கிறது? அந்த 10 தொழிற்சாலைகளிலும் ஒரு தொழிலாளிக்கு 150 ரூபாயிலிருந்து 300 ரூபாய் வரைதான் சம்பளம். இந்திய தொழிற் தகராறு சட்ட ஷரத்துகள் அங்கே பொருந்தாது. 1 இலட்சம் தொழிலாளிகள் பணியாற்றுகிற வாய்ப்பு இருக்கின்ற அந்தப் பகுதியில் ஒரு கொத்தடிமைத்தனத்தை தடுத்து சட்டபூர்வமாக பாதுகாக்கிற ஒரு நடைமுறையை இந்த மாநில அரசு உருவாக்கி அங்கே தொழில் தகராறு சட்டம் பொருந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இறுதியாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நில சீர்திருத்தச் சட்டம். நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப்பற்றி சமீபத்திலே மாநில வருவாய்த் துறை மந்திரிகளின் அகில இந்திய மாநாட்டை தொடங்கி வைத்த மத்திய விவசாயத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு ஜி. எஸ். தில்லான் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே, மாநில அரசாங்கம், இந்த ஸ்டேட் உட்பட, அதாவது தமிழ்நாடு

1987 மார்ச் 3] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

உட்பட என்ன சொன்னார்கள் ; உபரி நிலத்தை கைப்பற்றுவதற்குத்தான் நில சீர்திருத்தச் சட்டம். அத்தோடு பினாமி மோசடியைத் தடுப்பதற்கும்தான். இவற்றை மாநில அரசாங்கம் முழுமையாகச் செய்யவில்லை என்று குற்றம் சாட்டி இருக்கிறார். யார் குற்றம் சாட்டியது? அகில இந்திய விவசாய அமைச்சர் தில்லான் அவர்கள். அவர் குற்றம் சாட்டியபடி இந்த மாநிலத்தில் உபரி நிலங்களைக் கைப்பற்ற நடவடிக்கை உண்டா? தில்லான் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த அவையினர் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் ; தில்லான் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது உபரி நிலம், உண்மையான உற்பத்தி பற்றிய விவரங்களை, அதிகார வர்க்கத்தைக் காட்டிலும் கிராமப்புற ஏழை எளிய தொழிலாளிகளும் அவர்களின் கூட்டு ஸ்தாபனங்களும் தான் தெரிவிக்க முடியும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படியானால் நான் மாநில அரசை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, இந்த மாநிலத்தில் யார் யார் பினாமி மோசடி செய்திருக்கிறார்கள்? எங்கெங்கு உபரி நிலம் மிச்சப்படுத்தப்பட்டு மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது? எந்தெந்த வகைகளில் ஒளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்கிற விவரங்களை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு பரிபூரண விவரங்களைக் கொடுக்கத் தயார். அவற்றை கைப்பற்ற அரசு தயாரா? அவற்றைக் கைப்பற்றுகிற துணிச்சல் அரசுக்கு இருக்கிறதா? கைப்பற்ற வேண்டுமென்று தில்லான் சொல்லியிருக்கிறார். மத்திய விவசாய அமைச்சர் சொல்லி இருக்கிறார். ஆகவே மத்திய விவசாய அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிற அந்த அடிப்படையில், அவர் இறுதியாகச் சொல்லியிருப்பது மாநில அரசுகள் பயனுள்ள சட்ட நடவடிக்கைகளின் மூலம்—நன்றாக தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமல்லவா? பினாமி நில மோசடியை கண்டுபிடித்து கைப்பற்றி விவசாய தொழிலாளிகளுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்குரிய நிலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, இறுதியாக ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதிகாரம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். உள்ளாட்சி அமைப்புகள் ஒரு சிறைக் கூண்டு மாதிரி இருக்கின்றன. உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு போதிய நிதியும் இல்லை, போதிய அதிகாரமும் இல்லை. சுகாதாரத்தைப் பற்றி, மூளைக் காய்ச்சலைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னோம். நூற்றுக்கணக்கில் குழந்தைகள் மடிந்தார்கள். மடிந்ததற்குக் காரணம் யார்? தயவு செய்து பதில் சொல்லியாக வேண்டும். சுகாதாரத்துறை தான் மூளைக் காய்ச்சலுக்கு அடிப்படை காரணமாகிறது. கொசு உற்பத்தியாவதும், அவற்றைப் பாதுகாப்பதும் சுகாதாரக் கேடுதானே? இந்த மாநில அரசு நகராட்சிகள்,

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 மார்ச் 3]

ஊராட்சிகளுக்கு சுகாதார ஊழியர்களை எடுப்பதை ஏன் தடுக்கிறது? 30 வருடத்திற்கு முன்னால் இருந்த தமிழ்நாடு இப்போது இல்லை. ஆனால் 30 வருடத்திற்கு முன்னால் போடப்பட்டவர்கள்தான் இப்போதும் சுகாதார வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படி சுகாதாரம் வரும்? பகுத்தறிவோடு சிந்தித்து, வளர்ச்சி அடைந்துவிட்ட தேவையை பூர்த்தி செய்ய புதிய தொழிலாளர்களை போடவில்லையென்றால் தெருவிலே குப்பை திடக்குமா இல்லையா? சாக்கடை தேங்குமா, இல்லையா? கொசு உற்பத்தியாகுமா, இல்லையா? மூளைக் காய்ச்சல் உண்டாகுமா இல்லையா? இதற்கெல்லாம் யார் காரணம்? (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கங்கை—காவிரி இணைப்பைப்பற்றி குறிப்பிட்ட கருத்தையொட்டி ஒன்றைச் சொல்கிறேன். கங்கை-காவிரி-காவிரியைக் குமரி என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட சரி—இணைப்பைப்பற்றி அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் பல்வேறு புத்தகங்களில் எழுதப்பட்டிருப்பது உண்மைதான். ஆனால் 1971 ஆம் ஆண்டு ஒரு முறையும், 1972 ஆம் ஆண்டு இன்னொரு முறையுமாக வந்த ஐக்கிய நாடுகளுடைய எக்ஸ்பெர்ட்ஸ் கமிட்டி கங்கையை மற்ற நதிகளோடு இணைப்பது சாத்தியம் என்றும், அதைக்கூட கி.பி. 2000-க்குள் இணைக்கவில்லை என்றால் இந்தியாவிலேயே ஒரு மிகப் பெரிய பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிடும் என்றும் சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சங்கரானந்த் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியபோது அவரிடத்தில் எடுத்துக் கூறினோம். பிறகு அவரிடத்திலிருந்து எங்களுக்கும் ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் வடக்கே மகாநதியும் தெற்கே தாமிரவருணியையும் இணைப்பதற்கு முதலில் திட்டமிடலாம் என்றும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த விவரங்களை எல்லாம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிடலாம்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்துக்கு ஆதரவாகத் தான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். அதை ஒட்டியே விளக்கமாகச் சொல்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி எக்ஸ்பெர்ட்ஸ் கமிட்டி சொல்லும் போது தண்ணீரை ஒரு கட்டத்தின் மேலே ஏற்றுவதற்கு மிகுந்த அளவுக்கு மின்சாரம் தேவைப்படும் என்று கருத்து தெரிவித்தது. ஆனால் மேலே ஏற்றப்படுகிற அந்தத் தண்ணீர் கிழே விழுகிற போது—மேலே ஏற்றுவதற்கு நாம் எந்த அளவு மின்சாரத்தை

1987 மார்ச் 3]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

செலவிட்டோமோ அதே அளவு மின்சாரத்தை எடுத்து விடலாம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் தகவலுக்காகத் தான் குறிப்பிடுகிறேன். அதோடு இந்தப் பிரச்சினைக்காக அதிகமான ஈடுபாட்டைக் காட்டி இதற்காக டெல்லியில் உண்ணா விரதம் தொடங்கி நடத்தியவன் என்ற அடிப்படையிலும் இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதைக் குறிப்பிட வாய்ப்பு அளித்த மைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். ரெங்கசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சார்ந்துள்ள காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் கவர்னர் உரையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் உரையில் வாசகம் நன்றாக இருக்கிறது, விஷயம் இல்லை. புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியில் கவர்னருடைய உரையில் புரட்சிகரமான திட்டங்கள் வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அப்படி ஏதுமில்லை. இருந்தாலும் வரக்கூடிய பட்டுஜெட்டிலாவது நம்முடைய அரசு நல்ல புதிய திட்டங்களைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையில் மாநிலத்தில் உள்ள அரசு நிறுவனங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நம்முடைய அரசு நிறுவனங்கள் எல்லாம் மிகவும் மோசமாகப் போய் கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாகத் தனியார் பஞ்சாலைகள், சிமெண்ட் ஆலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள் எல்லாம் நிறைய லாபம் பெறுகின்றன. They are minting money. ஆனால் நம்முடைய அரசு நிறுவனங்கள் ஒன்று nominal profit அல்லது less பண்ணுகிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்க்க வேண்டும்.

அதே மாதிரி “மோபேட்”, செராமிக்ஸ், சதர்ன் ஸ்டீரல் சுரல்ஸ், அரக்கோணம் ஸ்டீல் பேக்டரி எல்லாம் நடட்டத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இது போன்று பல தொழிற்சாலைகள் நடட்டத்தில் நடக்கின்றன. இதற்கு என்ன காரணம்? அங்கே உள்ள நிர்வாகிகளுடைய திறமையின்மை, ஊழல் ஆகியவை தான். அதில் பற்று இல்லாமைதான் காரணம். இப்படிப் பட்ட தொழிற்சாலைகளில் அரசாங்கமானது நிறையகேப்பிடலை இன்வெஸ்ட் பண்ணியிருக்கிறது. போட்ட மூலதனத்திற்கு வட்டி வந்தால்கூட பரவாயில்லை. எனவே இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றுவதற்கு அரசாங்கமே அரசு நிறுவனங்களைப் பற்றியும், அவற்றின் ஒர்க்கிங் பற்றியும் அறிந்து சரிசெய்ய ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பல தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு defunct ஆகி இருக்கின்றன. வேண்டுமென்றே அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். ரெங்கசாமி]

[1987 மார்ச் 3]

கைத்தறியைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறியைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமான அளவுக்குக் கைத்தறித் துணி தேக்கமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. எட்டையபுரம், கடலையூர் பகுதியில் உள்ள மக்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கைத்தறித் துணியைத் தேக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் கையில் உள்ள பணத்தை எல்லாம் அதில் போட்டு முடக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக மேற்கொண்டு நூல் வாங்குவதற்குப் பணமில்லை. கோ-ஆப்டெக்ஸ் டிபார்ட்மென்டில் இந்தத் துணிகளை வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அதிலும் வேண்டியவரிடம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். வேண்டாதவரிடம் வாங்குவதில்லை. அதை எல்லாம் மாற்றி ஒழுங்காக, உற்பத்தியாகிற அவ்வளவு துணியையும் கூட்டுறவுத் துறையின் சொசைடி மூலம் வாங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேற்கொண்டு சோமசுந்தர ஆலையை கவரன்மென்ட் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே மாதிரி ஸ்ரீஹரி-யையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் பல மில்கள் ஓடவில்லை. அதைப்பற்றி கவரன்ஸ் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. தொழிலாளர் நல அமைச்சர் பிராமிஸ் பண்ணினார். within a month we will run the mill என்று சொன்னார். ஆனால் ஒன்றும் செய்யவில்லை. சென்னையிலுள்ள “பின்னி என்ஜினியரிங்” 12 மாத காலமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதைத் திறக்க முயற்சி செய்யவில்லை. அங்குள்ள தொழிற்சங்கமும் அதைத் திறக்க முயற்சிக்கவில்லை. அவர்களும் சுமமா இருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் உடனடியாக பின்னி என்ஜினியரிங்-ஐ திறப்பதற்கான முயற்சியை செய்ய வேண்டும். இதிலே முதலமைச்சர் உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆம்பூர் சவுத் ஈஸ்ட் டானரி மூடி 4 மாதம் ஆச்சு. Financial trouble இருக்கிறது. அதையும் திறக்க கவரன்மென்ட் முயற்சி பண்ண வேண்டும். அது மாதிரி ஆம்பூர், வாணியம்பாடி பகுதியில் நினைத்தால் மானேஜ்மென்ட்டார் மூடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் ஒன்றும் கிடையாது. பிறகு புதிதாக காண்ட்ராக்ட் ஆள் எடுத்து புது சர்வீஸ் என்று ஆக்குகிறார்கள். இதை எல்லாம் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மையைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய அணைக் கட்டுகளை எல்லாம் கட்டியாகி விட்டது. மேற்கொண்டு அணைகளைக் கட்ட முடியாது. நம்ம உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் சொன்ன மாதிரி மேற்கு நோக்கி பாயும் ஆறுகளை

[1987 மார்ச் 3]

[திரு. ஆர். ரெங்கசாமி]

எல்லாம் நம் பக்கம் திருப்பி விடலாம். இது ரொம்ப முக்கியமான சமாச்சாரம். இந்த விஷயத்தை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கோவில்பட்டி பகுதியில் கீரியாறு தண்ணீர் வீணாகி மேற்கு நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கோவில்பட்டி பகுதிக்குள் கொண்டு வரலாம். பல முறை அரசாங்கத்திடம் சொல்லியாகி விட்டது: முயற்சி செய்யாதது ஏன்? நம்முடைய irrigated lands கம்மி. அதை அதிகப்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டாமா? அதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

ஊருக்கு ஒரு கண்மாய் என்ற திட்டத்தை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்கெங்கே கண்மாய் இல்லையோ அங்கெல்லாம் கண்மாய் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

குடிநீர் பற்றி பேசினார்கள். இதற்காக அரசாங்கத்தில் நிறைய ஸ்கீம் போட்டிருக்கிறார்கள். அவை நல்ல ஸ்கீம்ஸ். வருஷா வருஷம் குழாய் கிணறு போடுவதால், பம்புசெட் போடுவதால் என்ன இலாபம்? every year we are spending money, We are spending about Rupees 25,000 for each pumpset. நூறு இடத்தில் குழாய்க் கிணறு, பம்பு செட் போடுகிறார்கள் என்றால், என்ன ஆயிற்று? 25 இலட்சம் ரூபாய் ஆச்சு. இந்த மாதிரி வருஷா வருஷம் செலவு செய்வதைக் காட்டிலும் நிரந்தரமான ஸ்கீம் கொண்டுவர முடியாதா? உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியில் தாமிரவருணி ஆற்றில் தண்ணீர் இருக்கிறது. கோவில்பட்டி, கழுகுமலை, எட்டையாபுரம் போன்ற பகுதிகளுக்கு சீவலப்பேரியிலிருந்து தண்ணீர் வருகிறது. இன்னுமொரு ஸ்கீம் போட்டு அங்குள்ள கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் ஏன் கொடுக்கக் கூடாது? சென்னைக்குச் செய்கிறார்கள், கோயம்புத்தூரில் பண்ணுகிறார்கள், திருச்சிக்குச் செய்கிறார்கள். ஆகவே தயவு செய்து கோவில்பட்டியில் உள்ள கிராமங்களுக்கு நிரந்தரமாக தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய தமிழக அரசினர் “நவோதயா” பள்ளிகளை எதிர்க்கிறார்கள். இது ரொம்ப தப்பு. அது ஒரு மாடல் ஸ்கூல். இதனால் அறிவு வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது, தேசிய ஒற்றுமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அரசு கொள்கையை மாற்றி, நவோதயா பள்ளிகளுக்கு தமிழ் நாட்டில் இடம் கொடுக்க வேண்டும். The Central Government is spending the whole amount on this account அதை நாம் Loss பண்ணுகிறோம். பாண்டிச்சேரியில் அதை வைத்திருக்கிறார்கள். நாமும் அதைப் போல் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. ஆர். ரெங்கசாமி]

[1987 மார்ச் 3]

அடுத்தபடியாக வேலை வாய்ப்பு. நம்முடைய அரசாங்கம் வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று ஏற்கெனவே அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால் அது இன்னும் வரவில்லை. 900 சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போஸ்டுக்கு ஐம்பதாயிரம் அப்ளிகேஷன் வருகிறது. ஒரு கிளார்க் போஸ்ட்டுன்னாலும் அப்படித்தான். கவர்ன்மெண்டில் 50 போஸ்ட் காலியிருக்கிறது என்றால் ஐம்பதாயிரம் அப்ளிகேஷன் வருகிறது என்றால் இது எதைக் காட்டுகிறது? கவர்ன்மென்ட் சும்மாவே இருக்கிறது. இதைப்பற்றி சிந்திப்பதே கிடையாது. இது ஒரு "dangerous problem Unemployment problem is a dangerous problem. Unemployment problem என்பதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே தாமதமாக ஆமை வேகத்தில் போகிறார்கள். இது வேண்டாம். விரைவாக முயல் வேகத்தில் முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விலைவாசி. இன்றைக்கு படி அரிசி ஐந்தரை ரூபாய்க்கு விற்கிறது. பருப்பு எட்டு, ஒன்பது ரூபாய்க்கு விற்கிறது. எண்ணெய் விலை ரூபாய் 24 ஆக ஏறியிருக்கிறது. ஏன் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை? ஒரு படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்கு போடுவோம் என்று அண்ணா சொன்னார். போகப் போக ஒரு ரூபாய்க்கு மூன்று படி போடுவேன் என்று சொன்னார். அதை தி.மு.க. வினர் செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அ. தி. மு. க. அரசாவது அதை பண்ணக்கூடாது? இவ்வளவு மோசமாக விலைவாசி போகிறதே! விலைவாசிக்குக் காரணம் மத்திய அரசு என்று சொல்லலாம். அதில் ஒரு பாய்ன்ட் இருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசாங்கமோ மாநில அரசாங்கமோ மக்களுக்கு ஒரே கவர்ன்மென்ட்தான். ஆகவே விலைவாசியைப் பொருத்த வரையில் ஏதாவது பண்ணும் படி கேட்டுக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அடுத்தபடியாக வீடு கட்டும் திட்டம். வீடு கட்டுவதற்கு நல்ல ஸ்கீம் போட்டிருக்கிறார்கள். 30 லட்சம் வீடுகள் என்று போன வருடம் சொன்னார்கள். ஆனால் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? சென்ற ஆண்டில் நாம் ஸ்கீம் போட்டோம். என்ன பண்ணியிருக்கிறோம்? ஒன்றும் செய்யவில்லை. நன்றாக ஸ்கீம் போடுகிறீர்கள். ஆனால், அதை அமுல்படுத்துவதில்லை. அது நல்ல திட்டம். அதை நடைமுறையில் செய்ய வேண்டும். கோவில்பட்டியில் தீப் பெட்டித் தொழிலாளர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். 10,000, 15,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகத் தனியாக வீடு கட்டும் திட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 3]

[திரு. ஆர். ரெங்கசாமி]

அடுத்து, மாவட்டங்களைப் பிரித்தார்கள், திருநெல்வேலியை இரண்டாகப் பிரித்தார்கள். சிதம்பரனார் மாவட்டம் என்றும் நெல்லை—கட்டபொம்மன் மாவட்டம் என்றும் பிரித்தார்கள். இதிலே குருவிக் குளம் ஒன்றியத்தை சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில் சேர்க்கவில்லை. நாங்கள் கோவில்பட்டியை ஒட்டித் தான் வாழ்கிறோம். எல்லா விஷயங்களுக்கும் கோவில் பட்டியை நம்பியிருப்பதால் குருவிக்குளம் ஒன்றியத்தை சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில் இணைக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எட்டயாபுரத்தை தாலுக்காவாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டும். எட்டையாபுரத்தை தாலுக்கா வாக்கி பாரதி தாலுக்கா என்று பெயரிட வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து, வறட்சி பற்றிப் பேசுகிறோம். அரசு வறட்சி என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அறிவிக்கவில்லை. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கோவில்பட்டி பகுதி ஏற்கெனவே வறட்சிப் பகுதி. இப்போது அது கரும் வறட்சிப் பகுதியாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியை வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவித்து. நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலையில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் தருகிறோம். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களுக்கும், பி.ஏ., படித்தவர்களுக்கும் நிவாரணம் தருகிறோம். பாக்கி பேர்களுக்கு நிவாரணம் தருவதில்லை. மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் யார் யாருக்கு வேலையில்லையோ அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கிறார்கள். அதைப்போல் இங்கேயும் கொடுங்கள், அப்போதுதான் அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை வாய்ப்பு தருவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வாய்ப்பு வரும். அதைச் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் உரையில் தொழிலாளர்கள் பற்றி ஒன்றும் இல்லை. அதற்காக வருத்தப்படுகிறேன். நாட்டிலே எல்லாவற்றையும் தொழிலாளர்கள்தான் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அதைப் பற்றி ஏன் குறிப்பிடவில்லை? அதில் அக்கறை இல்லையா? தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். ரெங்கசாமி]

[1987 மார்ச் 3]

அடுத்து, லஞ்ச ஊழல் ஜாஸ்தியாகிவிட்டது. எல்லா ஊரிலும் இது இருக்கிறது. இருந்தாலும் தமிழ் நாட்டில் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. முதலமைச்சரவர்கள் நல்ல மனிதர், நல்ல எண்ணம் உடையவர்கள். இருந்தாலும், எங்கே பார்த்தாலும் லஞ்சமாகிவிட்டது. ஊழல் ஜாஸ்தியாகி விட்டது. இதில் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு, லஞ்ச ஊழலை ஒழிக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைச் செய்யும்போது, அந்த நிவாரணம், மக்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும். இப்போது எல்லாம் காண்ட்ராக்டர்களுக்கு போய்ச் சேருகிறது. அவர்கள் ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு பங்களா கட்டுகிறார்கள். எனவே அப்படியில்லாமல், அந்த நிவாரணம் மக்களுக்குப் போக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, எங்கள் பகுதியில் தண்ணீர் கிடையாது. ஆனால் மரம் நடுகிறார்கள். எப்படி நட முடியும் நடுவதாகச் சொல்லி, ஏமாற்றுகிறார்கள். இது முக்கியமானது. அங்கே தண்ணீர் கிடையாது. மரம் நட முடியாது. இந்த நேரத்தில் மரம் நடுகிறோம் என்று சொல்லி, ஏமாற்றுகிறார்கள். இதை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. சோ. பஞ்சவர்ணம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, என்னை ஆளாக்கிய தமிழகத்தினுடைய இதய தெய்வம் அவர்களுடைய பாதம் தொட்டு வணங்கி, 27-2-1987 அன்று மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய வரலாறுமிக்க பேரவையில் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பொருட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் கே. சமரசம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை நானும் வழி மொழிந்து என்னுடைய கன்னிப் பேச்சை தொடங்குகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

தமிழகத்தினுடைய மக்கள் வாழ்வுக்காக, ஏழை எளியவர்களுடைய வாழ்வுக்காக, கள், சாராயக் கடைகளை தமிழகத்தின் முதலமைச்சரவர்கள் ஒழித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கள், சாராயக் கடைகளை ஒழித்ததோடல்லாமல், கள் இறக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிப்பதற்காக நம்முடைய இதய தெய்வம், தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள், உதவி செய்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் ஒரு புரட்சிகரமான திட்டம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கூடாமைப்பாட்டிருக்கிறேன்.

1987 மார்ச் 3] [திரு. வெ. சோ. பஞ்சவர்ணம்]

அது போல, குழந்தைகளுக்கு காலணி வழங்குகின்ற திட்டம். ஏழையெளிய குழந்தைகளுக்கு, டள்ளிக்குச் சென்று வருகின்ற நேரத்தில், அவர்கள் மதியத்திலே வெய்யிலிலே, 4 மணிக்குப் பள்ளியை விட்டு திரும்புகிற நேரத்தில், அவர்களுடைய சால் களிலே சூட்டினால் கொப்பளம் வருகிறது என்பதை உணர் திருந்த காரணத்தினால், நமது தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். செருப்புத் தைக்கின்ற தொழிலாளர்கள் முன்னேறவும் வாய்ப் புள்ள ஒரு திட்டமாக இதைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஏழை யெளிய தாய்மார்களுக்கு காலணி கொடுக்கும் திட்டம் ஒரு புரட்சிகரமான திட்டம். ஏழையெளிய விவசாயத் தொழில் செய்பவர்களையும் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சென்று வேலை செய்கின்றவர்களையும், வெய்யிலைப் பொருட்படுத்தாது நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களில் வேலை செய்கின்றபோது சூரிய வெப் பத்தினால் நிலத்தில் இருக்கும் உஷ்ணம் அவர்கள் பாதங்களைத் தாக்கும் என்று உணர்ந்து, தாயுள்ளம் கொண்ட புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் இந்த காலணித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக் கின்றார்கள். இந்த காலணித் திட்டம் ஒரு வரவேற்கக்கூடிய திட்டம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளய கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுபோல, தாய்மார்களுக்கு சத்துணவுத் திட்டம் என்று தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். ஏழைத் தாய்மார்களுக்கு கிடைக்கின்ற திட்டம் சத்துணவுத் திட்டம். அவர்கள் ஒருவேளை சோற்றுக்குக்கூட வழியில்லாமல் இருக்கின்றார்கள். இப்படி எத்தனையோ குடும்பங்கள் தமிழகத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் தாய்மார்கள் ஒரு நேரமாவது நல்ல உணவு உண்ணவேண்டும் என்ற எண்ணத் தோடு அந்தத் தாயுள்ளம் கொண்ட தமிழகத்தினுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்று வதற்காக 400 கோடி ரூபாயை தமிழகத்தினுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அள்ளி வழங்கி இருக் கின்றார்கள். அப்படியிருந்தும் அந்தத் திட்டத்தைப் பேரு நோக்கோடு யாரும் ஒப்புக்கொள்ளாது மாற்றுக் கட்சியினர் குறை சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படித்தான் சத்துணவுத் திட்டத்தை தமிழகத்தினுடைய இதய தெய்வம் கொண்டுவந்த நேரத்தில் குறை சொன்னார்கள். அதை பிச்சைக்காரத் திட்டம் என்றார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே இல்லாத நேரத்தில் வெளிநாட்டில் சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் தேர்தல் நேரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் எல்லாம் நாங்கள் வந்தால் இந்த சத்

[நு. வெ. சோ. பஞ்சவர்ணம்] [1987 மார்ச் 3]

துணவுத் திட்டத்திலே இலை போட்டு சோறு போடுவோம் என்று ஒத்துக் கொண்டு தேர்தல் நேரத்திலே பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அதுபோல இந்தத் திட்டத்தையும் ஒரு காலத்திலே அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

மலை வாழ் மக்களுக்கு கிலோ அரிசி ரூ. 1.40 காசுக்கு கொடுக்க தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஏழையெளிய மக்கள், மலை வாழ்ப் பகுதி மக்கள், மலையிலே வாழ்க்கை நடத்துகின்றவர்கள் அரிசியே கண்டிருக்க மாட்டார்கள் என்ற காரணத்தினால் தமிழகத்தினுடைய விடிவெள்ளியாகத் திகழ்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவருடைய காலத்திலேயாவது நல்ல உணவு உண்ணவேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக ஒரு கிலோ அரிசி ரூ. 1.40 காசுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கின்றார்கள்.

அதுபோலவே, புதிய அனல் மின்சார நிலையம் தொடங்கும் திட்டத்தை, தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் வருகின்ற காரணத்தினாலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை நிவர்த்தியாகும். அதற்காக இந்தத் திட்டம் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. இது ஒரு புரட்சிகரமான திட்டம் என்பதை இந்த நேரத்திலே மிக்க மகிழ்வோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஏரிகள் பாசனம், ஏரிகள் மராமத்து திட்டம் உலக வங்கி உதவி ஆதரவோடு செயல்பட இருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்திற்கு ரூ. 400 கோடி ஒதுக்கப்படுகிறது. அது ஒரு பாராட்டப்படவேண்டிய திட்டம். இந்தத் திட்டத்தினால் பல ஏழையெளிய மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படுவதோடு, நிரந்தரமான ஏரிப்பாசனங்களைக் கொண்டு வரவும் இந்தத் திட்டம் உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே மெத்த மகிழ்வோடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வறட்சிப் பணிகளை உடனடியாக தொடங்குவதற்காக போர்க் கால நடவடிக்கையாக தமிழகத்தினுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு ரூ. 28 கோடியை அள்ளி வழங்கியிருக்கின்றது. அப்படி அள்ளி வழங்கியிருக்கின்ற காரணத்தினால் பூமிக்கு அடியிலே இருக்கின்ற தண்ணீரை குழாய்க் கிணறுகள் மூலம் கொண்டுவருகின்றார்கள், ஒவ்வொரு

[1987 மார்ச் 3] [திரு. வெ. சோ. பஞ்சவர்ணம்]

மாவட்டத்திற்கும் செய்கின்றார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதுபோல, அங்கே உதவியை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே மகிழ் வோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொங்கல் போனஸ் வழங்கும் திட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஒரு புரட்சி கரமான திட்டத்தை இந்த ஆண்டு அளித்திருக்கின்றார்கள். அந்தப் புரட்சிகரமான திட்டத்தைப் பொது மக்கள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

பெரிய மாவட்டங்களைப் பிரித்து நிர்வாகத்தைச் சீராக முறைப்படுத்த திட்டம் வகுத்திருக்கின்றார்கள். அது ஒரு வர வேற்கப்படவேண்டிய திட்டம். நாட்டுமக்களுடைய பாச உணர் வில் பங்குகொண்டு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்கிய திட்டம் அது. அந்தத் திட்டத்தை நாம் வாழ்த்தி வரவேற்க வேண்டும். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நாம் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 12-40)

அருப்புக்கோட்டை தொகுதியானது நரிக்குடி, திருச் சுழி, காரியாப்பட்டி ஆகிய மூன்று ஒன்றியங்களும் உள்ளடங்கிய தொகுதி. இந்த மூன்று ஒன்றியங்களிலும் எந்தவிதமான தொழிற்சாலைகளும் கிடையாது. விவசாயத்தைத் தவிர வேறு மாற்றுத் தொழில் கிடையாது. ஆகவே, பிரிக்கப்படாத இராம நாதபுரம் மாவட்டமாக இருந்தபோதும் சரி, இப்போது இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் பிரிக்கப்பட்ட காமராசர் மாவட்டத்திலேயே மிக மிக பின்தங்கிய பகுதி, வறட்சி அதிகமாக உள்ள பகுதி, ஆண்டாண்டுக் காலமாக நோஞ் சான் பிள்ளையாக உள்ள பகுதி அருப்புக்கோட்டை தொகுதி. அந்தத் தொகுதி மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி, வானம் பார்த்த பூமியை நம்பி, விவசாயம் செய்து, அவர்கள் செய்த விவசாயப் பயிர்கள் எல்லாம் செத்துக் கருகி சாம்பலாகிவிட்டன. மூன்றாண்டுக் காலம் பஞ்சத்தை சந்தித்து, இந்த ஆண்டும் நான்காவது ஆண்டாக பஞ்சத்தைச் சந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். வானிலை ஆராய்ச்சித் துறையினர் அந்தப் பகுதி பற்றி அரசுக்குத் தவறான தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சாத்தூர், விருதுநகர் ஆகிய இடங்கள் கடுமையான வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் என்று அரசு அதிகாரிகள் சொல்லியும்

[திரு. வெ. சோ. பஞ்சவர்ணம்] [1987 மார்ச் 3]

உண்மைக்குப் புறம்பாக வானிலை ஆராய்ச்சித் துறையினர் கொடுத்த தகவலின் அடிப்படையில் வறட்சி இல்லாத இடங்கள் என்று அறிவித்திருக்கின்றார்கள். சாத்தூர், விருதுநகர் தாலுக்காக்கள் வறட்சியான பகுதிகள் என்று மாவட்ட ஆட்சியரும் மற்றும் வருவாய்த் துறையினரும் ஏற்கெனவே திட்டவட்டமாக அறிவித்துள்ளார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் அங்கே நான் சென்று பார்த்த நேரத்தில் சாத்தூர், விருதுநகர் வட்டாரங்களில் எல்லாம் நல்ல மழை பெய்தது என்று வானிலை ஆராய்ச்சித் துறையினர் கூறியது உண்மைக்கு மாறானது என்றும் ஆடுமாடுகளுக்குக் குடிக்கக்கூட சொட்டு தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருந்ததைக் கண்டேன். ஆகவே சாத்தூர், விருதுநகர் வட்டாரங்களையும் சேர்த்து காமராசர் மாவட்டம் முழுவதும் வறட்சியான பகுதி என்று அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அருப்புக்கோட்டை தொகுதியில் பண்டைக்கால் மாகவே கிருதமால் நதித் திட்டம் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. 'வைகை கிருதமால் மாலை அணிந்தது' என்று ஒரு பாடல் உண்டு. அது வைகையிலிருந்து தனியாகப் போனபோது மதுரையிலிருந்து வீட்டுக்கு ஒருவர் போய் அதைக்கட்டினார்கள். அதற்குப்பின்னாலே மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர், இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வைகையிலிருந்து விருதுநகருக்கு ஒரு புதிய கால்வாய் திட்டத்தைத் தொடங்கினார்கள். அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு அதற்காக தமிழக அரசிலிருந்து மத்திய அரசுக்கு 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் டெப்பாசிட் கூட செய்தார்கள். அந்தப் பணியின் ஒரு பகுதியாக உள்ள நெடுஞ்சாலையில் இருக்கிற பாலம் கட்டும் பணி இன்னும் முடியவில்லை. ஆகவே இத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். உபரியாக இருக்கும் நீரை அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வழங்கி, சீரோடும் சிறப்போடும் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சென்னம்பட்டி அணைக்கட்டு திட்டம் வேண்டி நெடுங்காலமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக சென்னம்பட்டி அணைக் கட்டு திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கம்பிக்குடிக்கு நிலையூர் கால்வாய் திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் 28 கிராமங்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். எனவே இத் திட்டத்தையும் விரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

1987 மார்ச் 3]]திரு. வெ. சோ. பஞ்சவர்ணம்]

அதுபோல் சீமைக்கால்வாய் திட்டத்தையும் விரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இத்தனை திட்டங்கள் இருந்தும் அந்தத் தொகுதி இன்றைக்கும் நோஞ்சான் பிள்ளையாகத் தான் இருக்கிறது. இந்நிலையிலிருந்து மீள, அருப்புக்கோட்டை தொகுதிக்கு மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், தமிழக அரசும் நான் சொல்லியுள்ள அனைத்துத் திட்டங்களையும் உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அருப்புக்கோட்டை தொகுதி முதன் முதலில் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கோட்டைக்கு அனுப்பிய தொகுதி. கோட்டையில் கொலு வீற்று இருக்கின்ற எங்கள் தங்கத் தலைவனை அன்றைக்குத் தேர்ந்தெடுத்த தொகுதி அருப்புக்கோட்டை தொகுதி. இன்றைக்கு அந்த மக்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைச் சமாளிக்க இன்றைக்கு 100 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட கண்மாய்கள் சுமார் 362 பொதுப்பணித் துறையின் கீழ் இருக்கின்றன. 100 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட இந்த 362 கண்மாய்களையும் உடனடியாகச் செப்பணிட்டு, மராமத்து செய்து ஏரிகளை நவீனப்படுத்த வேண்டும். அது போல் 100 ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ள கண்மாய்கள் சுமார் 700 இருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலேயும் இருக்கின்ற அந்தக் கண்மாய்களையும் நம்முடைய அரசு வறட்சி நிவாரணப் பணிகளின் கீழ் எடுத்துக் கொண்டு, ஊருணிகளை ஆழப்படுத்துதல், சாலை வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தல் போன்ற இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் எங்கள் தொகுதியில் எந்தவிதமான தொழிற்சாலையும் கிடையாது. அருப்புக் கோட்டை தொகுதியில் மூன்று ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி மூன்று ஒன்றியங்கள் இருக்கின்ற அந்தப் பகுதியில், நரிக்குடி ஒன்றியத்தில் ஒரு கூட்டுறவு மில்லும், திருச்சுழி ஒன்றியத்தில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையும், காரியாப்பட்டி ஒன்றியத்தில் ஒரு கிமிண்ட் தொழிற்சாலையும் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருட்கள் அங்கே கிடைக்கின்றன என்பதையும் இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

[1987 மார்ச் 3]

*திரு. எ. தெய்வநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தின் மீதான விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு, நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகச் சில கருத்துக்களை மையமாக வைக்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே நல்ல பல திட்டங்களைச் செயலாக்கும் திறனையும், செயலாக்கக்கூடிய தன்மையையும் பற்றி விளக்கிக் கூறியிருந்தாலும், அதிலே போற்றுவதற்குரிய, விரைவுப் போக்குவரத்துத் திட்டம், கருர்-திண்டுக்கல்-தூத்துக்குடி அகல இரயில் பாதை அமைக்கும் திட்டம், நெய்வேலி மூன்றாவது சுரங்கம் வெட்டும் திட்டம், சேது சமுத்திரம் திட்டம், கடலோரத் துறைமுக மேம்பாட்டுத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமெனத் தமிழக அரசின் சார்பிலே பரிந்துரை செய்யப்பட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நானும் அந்தக் கருத்தோட்டத்திலே கலந்து கொண்டு, அந்தச் செயல் திட்டங்களை விரைவு படுத்த வேண்டும், செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்
தலைமை)

இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் இனப் படுகொலை சம்பந்தமாகத் தமிழக அரசு எந்தக் கண்ணோட்டத்தில் செயலாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறதோ அதற்கு எங்கள் பாரதப் பிரதமர் இராஜிவ் காந்தி அவர்கள் துணை நின்று செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் செயல் திட்டத்திற்கு நாங்களும் உறு துணையாக இருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நமது தமிழக அரசின் செயல் திட்டங்கள் பல இருந்தாலும், வீடு கட்டும் திட்டம், ஏழைகளுக்கும், சிறு குழந்தைகளுக்கும் காலணி வழங்கும் திட்டம் என்று இப்படிச் செயலாற்றிக் கொண்டு இருக்கும்பொழுது அதிலே கூட்டுறவுத் துறையிலே அமைத்து அவர்கள் மூலமாகச் செயலாற்ற இருக்கிறோம் என்பதைப்போல கூறப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே தான் எங்களுக்கும் சில ஐயப்பாடுகள் எழுகின்றன. காரணம் என்ன வென்று கேட்டால் ஏற்கனவே கூட்டுறவு மூலமாகக் கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்காத சூழ்நிலையில் இப்படிப் பல

1987 மார்ச் 3] [திரு. எ. தெய்வநாயகம்]

கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உற்பத்தி செய்து வந்தாலும் அதனால் கிராமப்புற மக்களுக்கு நற்பயன் விளையுமா என்றுதான் நாங்கள் சந்தேகிக்கிறோம். காரணம் என்னவென்று கேட்டால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேர்தல் நடைபெறவில்லை. அதை உடனடியாக நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதிர் காலத்திலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல் திறன் மிக்கவையாக இருந்தால்தான் அதன் பலன் கிராமப்புற மக்களுக்குச் சென்றடையும். கூட்டுறவிலே அக்கறை கொண்ட கிராமப்புற மக்கள் இந்தத் தேர்தல்கள் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் தான் அதன் முழுமையான பலன் அந்தக் கிராமப்புற மக்களுக்குக் கிடைக்கும். அப்படிப்பட்ட செயல் திட்டங்களுக்கு வழிவகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டும் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கட்டுமான பணியில் பயனடைவோரையும் ஈடுபடச் செய்வதற்கு மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கோரியுள்ளது என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டமாக இருந்தாலும் செயல் முறைக்கு வருகின்றபொழுது காலங்கடத்தும் திட்டமாக இருக்குமோ என்று கருதுகிறோம். அதை விரைவுபடுத்தி உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

அதுமட்டுமல்லாமல், பல திட்டங்களிலே மின்சாரத் திட்டம் முக்கியமான திட்டமாகத் தமிழகம் எங்கும் பறைசாற்றப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. அதுவும் சென்னை மாநகரத்தைச் சுற்றி பல மின்சாரத் திட்டங்கள் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. எங்கள் மதுரை மாவட்டத்திலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை நாள் தோறும் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. அங்கே சிறுசிறு தொழில்கள்தான் வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. பெரிய தொழிற்சாலைகள் அமையும் வாய்ப்பை அங்கே நாங்கள் பெறவில்லை. காரணம் என்னவென்று கேட்டால், அங்கே நீர் வளம் இல்லை; மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்றெல்லாம் கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தருணத்திலே மதுரை மாநகரம் பல இலட்சம் மக்களைக் கொண்ட பெரிய நகரமாக வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 11 இலட்சம் மக்களைக் கொண்ட பெரிய நகராக இருந்தாலும், பக்கத்தில் 200 பேர்கள், 250 பேர்கள்தான் வேலை பார்க்கின்ற வாய்ப்பைப் பெறுகிறார்கள். 11 லட்ச இளைஞர்களும் பட்டதாரிகளும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், அங்கு ஒரு கனரக தொழிற்சாலை உருவாக்க உறு துணையாக இருக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எ. தெய்வநாயகம்] [1987 மார்ச் 3]

அது மட்டும் அல்ல, பெரிய மின் திட்டங்களை, அனல் மின் திட்டங்களை, அனல் மின் நிலையங்களை அமைக்கவும் வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கிருக்கிற சமய நல்லூர் மின் திட்டம் செயல்படாமல் இருக்கிறது அதையும் செயல்படுத்துவதற்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி மின் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தினால்தான் எதிர் காலத்திலே இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க முடியும். அந்த வகையில் நல்ல திட்டங்களாக அமையும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மைத் துறை, மதுரை மாநகரைச் சுற்றி, வேளாண்மைதான் பிரதானமானதாக, முக்கியமானதாக ஒரு கால கட்டத்தில் இருந்தது. ஆனால், இன்று வறட்சி. இந்த வறட்சி பொதுவாக நிரந்தரமாக இருந்தாலும், மதுரை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் தொடர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகளாக, பலபல இன்னல்களுக்கு விவசாயிகள் ஆளாகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு துங்கர நோயினால் அவதிப்பட்டார்கள். நீர் பற்றாக்குறையால், மலைவாழ் மக்களும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முற்போக்கான செயல்திறனுக்கு வறட்சி தடைக்கல்லாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. காரணம் நிலச் சுவான்தார்கள் நிலத்திலே பயிர் செய்து, பாதியிலே அந்தப் பலன் கிடைக்காமல், கைக்கு எட்டியது, வாய்க்கு எட்டாத சூழ்நிலை உருவாகிறது. தண்ணீர் பற்றாக்குறையினால், ஏழை விவசாயிகள் போட்ட பணத்தை எடுக்க முடியாமல், அதுவும் நட்புமாகப் பொய்விட்டது. முன்பு மழை பெய்யவில்லை யென்றால், பயிர் செய்யாமலே இருந்து விடுவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பணம் செலவு செய்து, பயிர் செய்து வறட்சியின் காரணமாக பயிர் காய்ந்து அவர்களுக்குப் பலன் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. ஆகவே, அவர்களுக்கு இரண்டு விதமான நட்பம் வந்து விட்டது. அந்தக் காரணத்தால், அவை முன்னவர் அவர்கள் இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பாக, பயிர்க் கடன் வசூலை, இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒத்தி வைப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். அதற்காக நன்றி சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால், அந்த இரண்டு மாதங்களும் இடர்ப்பாடுகள் வந்து விட்டன. ஆகவே, 1 வருட காலத்திற்குத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று நான், கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதையும் நான் அவருடைய சிந்தனைக்குக் கொண்டு வருகிறேன். அப்படி இருந்தால்தான் விவசாயிகள் வாழ முடியும். ஏற்கனவே ஒரு நட்பத்தைத் தாங்கி, மறுபடியும் இன்னொரு நட்பத்தைத் தாங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அடிமேல் அடி வந்து கொண்டேயிருக்கிறது. பட்ட காலிலே படும், கெட்ட குடியே கெடும் என்ற நிலையில் விவசாயிகள் பெரும் துயரை அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் துயரைத் தமிழக அரசு தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 3] [திரு. எ. தெய்வநாயகம்]

அது மட்டுமல்ல, மதுரை மாநகரத்தைப் பொறுத்த மட்டில், பல இன்னல்களிலே அந்நகரம் சுழன்று கொண்டிருக்கிறது. குடி தண்ணீர் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதற்கு, தமிழக அரசு பல முயற்சிகளிலே ஈடுபட்டாலும், அந்த முயற்சி இனி காலம் தாழ்ந்து போய் விடக் கூடாது என்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை மாநகராட்சியிலே வீடுகளிலே பொருத்துகின்ற குழாய்களிலே மீட்டர் பொருத்த வேண்டுமென்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தக் கால கட்டத்திலே அங்கே மீட்டர் பொருத்தினால், அக்கம்பக்கத்திலே இருக்கிற ஏழை மக்கள் தண்ணீர் பெற இடைஞ்சலாக இருக்கும். ஆகவே, அந்தக் குழாய்களுக்கு மீட்டர் பொருத்துவதை உடனடியாக நிறுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரை மாநகரத்திலே பல சிறு வியாபாரிகள் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சிறு வியாபாரிகளுக்கு மொத்த குத்தகையாக ஏலம் விடப்படுகிறது. அந்த ஏலத் தொகையை பலாத்காரமாக, 2 மடங்கு, 3 மடங்காக உயர்த்துகின்ற சூழ்நிலையிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் கான்ட்ராக்ட்காரர்கள். அந்த கான்ட்ராக்ட்காரர்களுக்கு அவற்றை குத்தகைக்குக் கொடுக்கின்ற காரணத்தால் இவ்வாறு ஏலத் தொகையை 2 மடங்கு, 3 மடங்கு உயர்த்தி, சிறு வியாபாரிகளை கசக்கிப் பிழிந்து, கிட்டத்தட்ட 10, 15 ஆயிரம் வியாபாரிகள் வாழ்க்கையைக் கெடுப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த ஏலத்தை நிறுத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, அங்கே பல மார்க்கெட்டுகள் இருக்கின்றன. சென்டர் மார்க்கெட், தெற்குவாசல் மார்க்கெட், திண்டுக்கல் மார்க்கெட் என்று இப்படி பல மார்க்கெட்டுகள் உண்டு. மொத்த வியாபாரிகளாக இருக்கிறவர்கள் கான்ட்ராக்டர்கள் இந்த மார்க்கெட்டுக்களை வைத்துக்கொண்டு அங்கே இருக்கிற சில்லரை வியாபாரிகளாக இருக்கிறவர்கள்மீது சுமையை வைத்து, அதிகமான இலாபம் சம்பாதிக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். அந்த முயற்சியைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை ஒரு பெரிய நகரம், பிரசித்திப் பெற்ற நகரம், அதனுடைய அருமை பெருமைகள் எல்லாம் அனைவருக்கும் தெரியும். அந்தச் சீரும் சிறப்பும் குறையாத வகையில் பொலிவோடு இருக்க தமிழக அரசு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

[1987 மார்ச் 3]

*திரு. க. சோலைராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் இந்த அவையிலே உவந்தளித்த உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிற வகையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லி விடைபெற எண்ணுகிறேன்.

மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி இந்தத் தமிழ் மண்ணில் பூத்த பிறகுதான் ஏழை எளிய மக்களுடைய உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு சமுதாயப் பள்ளத் தாக்கிலே கிடக்கிற மக்களுக்கு வாழ்க்கை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கின்ற சட்டங்களைத் தீட்டி, செயல்படுத்தி வருகிறார்கள் என்பதைச் சில புள்ளிவிவரங்களோடு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நேற்றைய தினம் இங்கே பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த ஆளுநர் உரையிலே பாராட்டுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்பதைப் போல சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னவர்கள் இதைச் செய்தாரா, அதைச் செய்தாரா என்று சொல்லுகின்றபோது வேலையில்லா பட்டதாரிகளுக்கு உதவித் தொகை தருகிறோம் என்று சொன்னார்களே, தந்தார்களா என்று கேட்டார்கள். அதைத் தரவில்லை என்று அவர்களுக்கு உரிய பாணியில் சொன்னார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற இளைஞர்களைக் கேட்டால் சொல்வார்கள். வேலை தேடி வேலை வாய்ப்புத் துறையில் பதிவு செய்திருக்கின்ற இளைஞர்களுக்கு ஊக்கத்தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது; உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மூடிக்கிடக்கின்ற ஆலைகள் எல்லாம் திறக்கப் பட்டிருக்கின்றனவா என்று கேட்டார்கள். மூடப்பட்ட ஆலைகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் திறக்கப்பட்டவை 9; ஆனால் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் மூடிக் கிடந்த ஆலைகளில் ஏறத்தாழ 17 ஆலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன; மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய தாய் உள்ளம் திறந்து வைத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், லோட்டஸ், கோவை; சக்தி டெக்ஸ்டைல்ஸ், பொள்ளாச்சி; பிரகாஷ் மில், கோவை; தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், திருப்பூர்; இராசா மில்ஸ், மதுரை, அக்மா மில்ஸ், சென்னை; இந்தியா மீட்டர்ஸ், சென்னை; சிவகுமார் ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், சென்னை; சோம சுந்தரம் சூப்பர் ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், பத்மா மில்ஸ், முத்தானந்தர் மில்ஸ் போன்ற ஆலைகள் எல்லாம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 3] [திரு. க. சோலைராசு]

இன்றைக்குப் பேசிய அருமை நண்பர் திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் வறட்சி, வறட்சி என்று சொன்னார்கள். அவரைப் பொறுத்தவரையில் வாழ்க்கையில் விரக்தியடைந்தவரைப்போல எப்போதுமே விரக்தியாகவே பேசுகிறார். அந்த விரக்தியிலே தான் இங்கே பேசும்போது வறட்சி, வறட்சி என்றார். அவருடைய பேச்சிலேதான் வறட்சி என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர் இந்த ஆளுநர் உரையில் 25-வது பக்கத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். நிலத்தடி நீரைப் பெற இந்த ஆட்சி என்ன செய்கிறது; எதிர்காலத் திட்டம் பற்றி என்ன செய்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. சுப்பராயன் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். தவறான தகவல் இந்த அவையின் குறிப்புகளில் பதிவாகக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சிக்கு பெருமை சேர்த்துக் கொள்வதில் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபமில்லை. ஆனால் உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல் இடம் பெறக்கூடாது என்பதற்காக, ஒரு திருத்தத்திற்காகச் சொல்கிறேன். இந்த ஆட்சியிலே மூடிக்கிடந்து திறக்கப்பட்ட ஆலைகளின் பட்டியலைச் சொல்லும்போது தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மூடப்பட்ட அந்த ஆலை இன்னும் திறக்கப்படவே இல்லை என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சோலைராசு : அருமை அண்ணன் திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் இந்த ஆட்சி செய்து வருகின்ற பணிகள் பற்றி சரியாகத் தெரியாத காரணத்தால் வறட்சி, வறட்சி என்று சொல்கிறார்கள். வறட்சியைப் போக்க இந்த அரசு என்ன செய்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். ஆளுநர் உரையில் 25-வது பக்கத்தில் நிலத்தடி நீரைப் பெறுவதற்கு என்ன செய்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1955-ல் இருந்து குளங்களை எந்த ஆட்சியும் தூர் எடுக்கவில்லை. தூர் எடுக்காததால் குளங்கள் எல்லாம் மண் மேடிட்டு தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. இதற்கு முன்னாலே இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் சரி, தூர் எடுக்கும் திட்டங்களை யாரும் போடவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதிலே இருக்கின்ற நுட்பத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, தூர் எடுப்பதற்காக 400 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். 25-வது பக்கத்தில் இந்த விவரத்தைப் பார்த்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1987 மார்ச் 3]

திரு. கே. சுப்பராயன் : துணைத் தலைவரவர்களே, 400 கோடி ரூபாய் என்பது உற்பத்தி சாராத, தமிழ்நாட்டின் ஒட்டு மொத்தச் செலவில் அடங்குவது. (குறுக்கீடு) சரியான தகவலுக்காகச் சொல்கிறேன். அந்தப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை திட்டம் வகுக்கப்பட்டு வருகிறது என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 25-வது பக்கத்தில் ஏரி தூர் வார 400 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒதுக்கீடு என்பது பட்ஜெட்டிலே வரும். இப்போது அரசினுடைய கொள்கையைப் பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் அமரவேண்டும்.

திரு. க. சோலைநாதன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் அதிகமான விளக்கம் சொல்ல விரும்பாததுபோல் நானும் விளக்கம் சொல்ல விரும்பவில்லை. வறட்சி வறட்சி என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் 25-ஆம் பக்கத்தைப் படித்துப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறேனே தவிர வேறல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலைநாடுகளில் ஒன்று சொல்வார்கள் Customs and Conventions என்று சொல்வார்கள். அதாவது வழக்கம் மற்றும் வழக்காறு என்று சொல்வார்கள். அதாவது எழுதப்படாத சட்டங்களாக அவை இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் முடைய தமிழ்நாட்டில் அது அப்படியே தலைகீழாக மாறுகிறது. இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் உலகம் போற்றும் உன்னதத் திட்டங்கள் நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காக வருவது வழக்கம். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்கு இது ஒரு வழக்காறு. இந்தத் திட்டம் நிறைவேறாது, நிறைவேற்றுவதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் இருக்கிறது, இந்தத் திட்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள், இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் உபயோகமாக இருக்காது என்ற வகையில் செந்நிலிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். சத்துணவுத் திட்டம் கொண்டுவரும்போதும் சொன்னார்கள்; இலவச சீருடைத் திட்டம் கொண்டுவரும்போதும் சொன்னார்கள். இப்படி சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார்கள். அது ஒரு வழக்காறுபோல் அதாவது அவர்கள் சொல்லியே ஆகவேண்டும், சொன்னால்தான் எதிர்க்கட்சி என்ற வகையில் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

காலணியை ஏழை எளியவர்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொலை நோக்கோடு இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. புராணங்களில் கூட குறிப்பிடப்பட்டு

1987 மார்ச் 3]

[திரு. க. சோலைராசு]

இருக்கிறது. காஞ்சிபுராணம் என்பது ஒரு புராணம். அதிலே இந்து தர்மத்தில் 64 வகையான தானங்களும் 32 வகையான அறங்களும் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்துவாக இருக்கக்கூடியவர்கள் 64 தானங்களையும், 32 அறங்களையும் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதிலே காலணி அளிக்கக்கூடியது என்பதை மிகச் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும், பார்வதி தேவியாரே இதைச் செய்து இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். நான் இப்படிச் கூறுகிறபோது மரியாதைக்குரிய நாஞ்சிலார் போன்றவர்கள் சிரிப்பார்கள். அதாவது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் புராணத்தில் இறங்கிவிட்டார்களே என்று கருதக்கூடும். அப்படி இருக்கக் கூடிய அவரைப் போன்ற எண்ணம் கொண்டவர்களுக்கு மற்றொன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நபிகள் நாயகம் நற்குணத்தின் நாயகம், ரசூலே கரிமே, ஸல்லல்லாஹு அலைகிய வஸ்சலம் என்று போற்றப்படுவதற்குரியவர். அப்படிப்பட்ட நபிகள் நாயகம் ஹஜ்ஜில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஹஜ்ஜிலே செருப்பு பேர்டாதவர் களின் சாட்சியத்தை சபையில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல பல்வேறு கருத்துக்களை நபிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்திருக்கிற கருத்துக்களை எல்லாருடைய அன்றைக்கு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்கிறபோது இதையும் ஒரு கருத்தாகச் சொல்லி அதற்கு விளக்கமும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். செருப்பணியாதவனின் காலில் கற்களும், முட்டளும் கரடுகளும் குத்தி இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களுடைய நரம்புகள் பாதிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய நினைவாற்றல் குறையும் அவர்களுக்கு ஞாபக மறதி அதிகமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்டவர்களை பஞ்சாயத்திலே சாட்சியாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொன்னார்கள் நபிகள் நாயகம். அந்த நபிகள் நாயகம் சொன்னதை இன்றைக்கு ஒரு திட்டமாகக் கொண்டு வந்து புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவி செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே இந்தத் திட்டத்தை போடுவதற்கு முன்னுதாரணம் இருக்கிறது. நபிகள் நாயகம் போன்றவர்களும், காஞ்சிபுராணத்தை எழுதியவர்களும் இதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் அன்போடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் மரியாதைக்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள். அவர்கள் மூன்று நான்கு மாதத்திற்கு முன்பு ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். என்னுடைய பெயருக்குப் பின்னால் டாக்டர் பட்டம் போடக்கூடாது; அவ்வாறு அழைக்க

[திரு. க. சோலைராசு]

[1987 மார்ச் 3]

வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் என்று சொல்லித்தான் நாடு முழுக்க சுவரொட்டி ஒட்டப்பட்டது. டாக்டர் கலைஞர் பேசுகிறார் என்றுதான் விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. ஆகவே நடைமுறையில் டாக்டர் கலைஞர், கதாசிரியர் கலைஞர் என்று நாட்டுமக்கள் சொல்லக்கூடிய நிலைமை வந்துவிட்டது.

தன்னுடைய சுய அனுபவங்களையே காசாக ஆக்கிக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் கதை வசனம் எழுதுகிற ஆற்றல் படைத்த கலைஞர் அவர்களை, வளர்கிற தலைமுறையினர் இவர் அழகாகக் கதை வசனம் எழுதுகிறார் என்று சொல்கிறார்கள். பாவைவன ரோஜாக்கள் என்று எழுதுகிறார்; ஒரு மலர் பூத்தது என்று எழுதுகிறார். அதாவது அவர் ஒரு தலைவர் என்பதை மறந்து கதாசிரியராக வரக்கூடிய நிலைமை வந்துவிட்டதற்குப் பிறகு, நாட்டுமக்கள் தலைவர் என்று சொல்லவில்லை, எனவே நம்முடைய கட்சிக்காரர்களும் நம்மை மறந்துவிடுவார்கள், போட்டிக்குப் பேராசிரியர் அவர்கள் வந்து விடுவார்கள். நாஞ்சிலார் அவர்கள் வந்துவிடுவார்கள் என்ற எண்ணத்தோடு அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த வகையில் கலைஞர் அவர்கள் டாக்டர் பட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த டாக்டர் பட்டம் பெறுகிறபோது எங்களைப் போன்ற இளைஞர்கள் இரத்தம் எவ்வளவு இந்த நாட்டிலே சிந்தப்பட்டது, எவ்வளவு வன்முறைகள் நாட்டிலே தலைவிரித்தாடியது? அப்படி சிரமப்பட்டு பெற்ற டாக்டர் பட்டத்தை இன்றைக்கு வேண்டாம் என்று சொல்கிற ஞானோதயம் வந்து விட்டது. அதற்குக் காரணம் என்ன? டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்குப் பட்டம் தந்துவிட்டார்கள். அண்ணா அவர்களே சொன்னார்கள் 'தம்பி வா, தலைமை தாங்க வா' என்று. அத்தகைய ஆற்றல் மிக்க நாவலர் அவர்கள் அந்தப் பட்டத்திற்குத் தகுதியானவர்கள்தான். அண்ணன் காளிமுத்து அவர்கள் முத்தமிழ் வித்தகர். அவர் படித்தாய்ந்து அறிந்து அந்தப் பட்டத்தைப் பெற்றார். இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவருடைய தாயுள்ளத்திற்கும், கருணை உள்ளத்திற்கும்தான் அந்தப் பட்டம் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இத்தகையவர்களுக்கு எல்லாம் டாக்டர் பட்டம் கொடுத்து விட்டார்களே இனி நமக்கு வேண்டாம் என்று சொல்வதன் சாரம் என்ன? அப்படிச் சொல்வது என்று சொன்னால் முத்தமிழ் வித்தகர் காளிமுத்து அவர்களுக்குக் கொடுத்த அன்று மாலையே சொல்லியிருக்க வேண்டும். அல்லது அன்பிற்குரிய மாண்புமிகு நிதியமைச்சருக்கு கொடுத்த மறு நாள் சொல்லி இருக்க வேண்டும். அல்லது புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குக் கொடுத்த ஒரு வார சாலத்திலாவது சொல்லியிருக்க வேண்டும். அப்போதெல்லாம் சொல்லாது நீண்ட நெடுங்காலத்திற்குப்

1987 மார்ச் 3] [திரு. க. சோலைராசு]

பிறகு சொல்லுகிறார் என்று சொன்னால் தன் இயக்கத்தில் இருக்கிற தொண்டர்கள் கூட தம்மைத் தலைவர் என்று அழைக்க மாட்டார்களோ என்ற கருத்திலேதான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், டாக்டர் என்று இனி போட வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு வருகிற சுவரொட்டியை பார்க்கிறோம் 'தலைவர் கலைஞர் பேசுகிறார்', 'தலைவர் கலைஞர் தொடங்கி வைக்கிறார்கள்' என்று போட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே அவருடைய கட்சிக்காரர்களுக்கே தலைவர் என்று நினைவுபடுத்த வேண்டிய நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கொள்கையிலே குழப்பம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே நான் கேட்க விரும்புகிறேன். முரசொலி பத்திரிகையை நாங்களும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முரசொலி பத்திரிகையிலே இன்னின்ன ஊரிலே இன்னின்னார் எரிக்கிறார்கள் என்று பட்டியல் போட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி பத்திரிகையிலும் வெளியிடப்பட்டு, அவர்களும் எரிக்கிறார்கள். அப்படி எரித்த பிறகு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் சொல்கிறார். நாங்கள் காதல் கடுதாசியை எரித்தோம் என்று சொல்கிறார். காதல் கடுதாசியை எரிப்பதாக இருந்தால், காதலிலே தோல்வியுற்ற அந்தப்புரத்திலே இருந்து எரித்துக் கொள்ளுங்கள்; அல்லது அறையிலே போய் முடங்கிக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான பேர்களை ஊர்வலமாக அழைத்துக் கொண்டு வந்து எரித்த பிறகு இப்படிச் சொல்வது வீரம் என்று போற்றக் கூடிய அளவிற்குத் தரம் தாழ்ந்து விட்டதா இந்த தமிழ் நாட்டிலே என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அன்பிற்குரிய சகோதரர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) நான் பேசிய பிறகு பேசுங்கள். முழுமையாக வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். இப்போது நான் ஈட்டு ஆகவில்லை. (குறுக்கீடு) நீங்கள் இல்லை இல்லை என்று சொல்வீர்கள். நான் இருக்கிறது இருக்கிறது என்று சொல்வேன். ஆகவே, நான் முடித்த பிறகு சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இடையிலே வேண்டாம். பிறகு உங்களுக்குப் பேச வாய்ப்பு கொடுக்கிறேன். இப்போது உட்காருங்கள்.

திரு. க. சோலைராசு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அங்கே இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கியைப் போல் இருக்க வேண்டிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நாடாளுமன்றத்திலே உரையாற்றுகிறபோது புரட்சித் தலைவரின் கருத்து என்றாவது சொல்ல வேண்டாம்? ராணுவத்திலே உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்றாவது சொல்ல வேண்டாமா அந்தக் கருத்து, புரட்சித் தலைவர் பேசிய கருத்து அதைச்

[திரு. க. சோலைராசு]

[1987 மார்ச் 3]

சொல்லுகிறோம் என்றாவது சொல்ல வேண்டாமா. நாடாளுமன்றத்திலே சி. டி. தண்டபாணி அவர்கள் மாறாக பேசியிருக்கிறார்கள். அது அங்கே பதிவாகியிருக்கிறது. இதிலே என்ன கொள்கையிலே முரண்பாடு உங்களுக்கு என்று கேட்கிறேன்.

அது போல உழப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்திலே. கொண்டு வந்த சட்டத்தை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு அதை மறுபரிசீலனை செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதிலே என்ன குழப்பம்? இந்தக் குழப்பங்களை விடவா நாங்கள் குழப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்போது சாதனை இல்லையா, இது இல்லையா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். 24 மாதங்களில் 480 நாட்கள் பணிபுரிபவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வந்து தொழிலாளர்களின் வயிற்றிலே பாலை வார்த்தாரே அது சாதனை இல்லையா?

அது போல உச்ச நீதிமன்றம் 1981 ஆம் ஆண்டு தீர்ப்பின்படி 240 நாட்கள் குறையாமல் பணி செய்து இருந்தால்தான் போனஸ் என்று சொன்னபோது, அதைத் திருத்த வேண்டும் என்று 22 மாநிலங்களும் கேட்டன. மத்திய அரசு அதற்கு ஒப்புதல் அளித்துத் திருத்துகிறேன் என்று சொன்னது. ஆனால் திருத்த வில்லை. ஆனால் அவர்களின் திருத்தத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்காமல் 17-11-1983-இல் சட்டத்தைத் திருத்திக் கொண்டு வந்தார்களே அது சாதனை இல்லையா?

தொழில் தகராறு பிரச்னை வந்தால் இடைக்கால நிவாரணம் கொடுத்து, கதவடைப்பு ஆலை மூடுதல் போன்றவற்றை தடுக்கும் வகையில் 10(பி) என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களே அது சாதனை இல்லையா? தென்னை, பனைமரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள், மற்றும் கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்கள் பணிக் காலத்தில் இறந்தால் உதவிப் பணம் கொடுக்க சட்டம் கொண்டு வந்தார்களே. அது சாதனை இல்லையா? தக்காவி கூட்டுறவுக் கடன்களையெல்லாம் தள்ளுபடி செய்து கொண்டு வந்தார்களே அது இமாலயச் சாதனை அல்லவா? பெண்களுக்கென்று தனி பல்கலைக் கழகம் கொண்டு வந்தார்களே அது பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்? நகரங்களைப் போலவே கிராமங்களும் முன்னேற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தன்னிறைவுத் திட்டம் கொண்டு வந்தார்களே அது சாதனை இல்லையா? விவசாயிகளுக்கும், குடிசையில் வாழ்பவர்களுக்கும் இலவச மின்சாரம் கொண்டு வந்தார்களே அது சாதனை இல்லையா. ஒரு பைசா

1987 மார்ச் 3] [திரு. க. சோலைராசு]

குறைக்க வேண்டும் என்று போராடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களை துப்பாக்கியால் திரர்விட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் சுட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு இலவச மின்சாரம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது சாதனை இல்லையா?

(பிற்பகல் 1-10)

இன்னும் ஒரு கருத்தை, ஒரு புள்ளி விவரத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். 1977 வரை வீட்டு மனைப் பட்டாக்களை தமிழகத்திலே பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 2,17,589. ஆனால் 1986 வரையில் பெற்றவர்கள் 10,27,926; 372.43 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. அதைப் போல குடிநீர்க் குழாய் வசதியை வீடுகளுக்குக் கொடுப்பதில் 1977 வரை 7,645, அதாவது தி.மு.க. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில், 1986 வரையில், 22,496 அதிக சதவிகிதம் 194.26. அதைபோல மானிய விலையில் அரிசி வழங்கப் பட்டது. 1977 வரையில் 4.96 சதவீதம் தி.மு.க., காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில். ஆனால் இன்றைக்கு அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சி காலத்திலே 13.23 சதவிகிதம். அதைப்போல நியாய விலைக் கடைகள் 9,287 கடைகள்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தன. இன்றைக்கு 20,723 கடைகள் இந்த ஆட்சியில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமப் புறத்தில் இருக்கிற மக்கள் நியாயமான விலையில், தரமான பொருள்கள் அந்தப் பகுதியிலேயே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று இத்தனை அதிகமான கடைகளை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் துவங்கியிருக்கிறார்கள்.

அதைபோல ரூரல் டிஸ்பென்சரி என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 138தான் இருந்தன. இந்தக் கிராம மருந்தகங்கள் இன்றைக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 7,795 இருக்கின்றன. அடுத்து கட்டி முடிக்கப் பட்ட பள்ளிகள். (மணியடிக்கப் பெற்றது). இப்படிப் புள்ளி விவரங்கள் பலவற்றைச் சொல்ல முடியும். அளித்த வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்சுரன் : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களிடம் ஒரு தீர்ப்பைப் பெற விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த நாங்கள் இங்கே குறிப்பிட்ட சில விவரங்களை பேசுகிறபோது, அது கோர்ட் சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள், அது பற்றி பேசக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள். அதைப்போல வெளியில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் எல்லாம் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள். இங்கே பேசிய

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 மார்ச் 3]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் பேச்சுக்களை நீங்கள் கவனித்துக் கொண்டு தான் வருகிறீர்கள். ஒன்றை உங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து தாங்கள் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். நீதிமன்ற வழக்கைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது என்றால், எங்களுடைய டைரக்டர் ராஜேந்தர் வழக்கு நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது. நேற்று பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமலிங்கம் அவர்களின் பேச்சு குறிப்புகளில் ரெக்கார்ட் ஆகி இருக்கிறது. நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேற்றைக்கு நீங்கள் பேசிய போது அதனுடைய மெரிட்ஸ்குள்ளே போனீர்கள். * * மெரிட்ஸ்குள்ளே போய் நீங்கள் டிஸ்கஸ் பண்ண முடியாது. வழக்கின் பேஸ்க்ட்டை சொன்னால் அனுமதிக்கப்படும். நீங்கள் சொன்னீர்கள். ** என்று. இப்போது நான் கூறியதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறேன். நீங்கள் அப்படி பேசுவதனால் தான் நான் தலையிட்டு நீக்குகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தங்களிடமிருந்து தீர்ப்புதான் கேட்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே பேசியபோது, அடித்தார், உதைத்தார், அண்ணா பெயரைச் சொல்கிறவர்கள் ராஜேந்தருக்காக வா தாடலாமா என்று வழக்கினுள் போய் அவரைத் தவறு செய்த ஒரு குற்றவாளி என்று சபையில் சொல்லி அது ரெக்கார்ட் ஆகிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வழக்கின் பேஸ்க்ட்டை மட்டும் சொல்லும்போது அவற்றை அனுமதிக்கிறோம். நீங்கள் அந்த பேஸ்க்ட்டை டிஸ்கஸ் பண்ண ஆரம்பித்தால் அதைத் தடுக்கிறோம். வழக்கு பெண்டிங்கில் இருக்கிறபோது அது குறித்து மெரிட்ஸை டிஸ்கஸ் பண்ணக்கூடாது என்றுதான் சொல்கிறோம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அதைத்தான் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உண்மைகளைச் சொல்லலாம். வழக்கின் மெரிட்ஸ், டிமெரிட்ஸ் பற்றி டிஸ்கஸ் பண்ண முடியாது. அதுதான் என்னுடைய தீர்ப்பு.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வதைத் தாங்கள் தவறாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் கேட்கும் கேள்வி அதுவல்ல.....

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 மார்ச் 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் நினைப்பதைப் போல நான் தீர்ப்பு சொல்ல முடியாது. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்து கொண்டு நீங்கள். விரும்புவதைமெல்லாம் பேசக்கூடாது. நான் தங்களை அனுமதிக்கவில்லை. உட்காருங்கள்.

டாக்டர் தே. குமார்தாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரை பற்றி எல்லா கட்சியினரும் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் ஆளுநர் உரையாளாலும் சரி, ஆண்டு கொண்டிருக்கிற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியாளாலும் சரி, நாட்டு மக்களைப் பற்றி என் அளவும் அக்கறை கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. முன்னாள் முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள் சைக்கிளைக் கொடுத்தால் நான் ஆயர்ன் பாக்சை கொடுப்பேன். அவர் வேஷடி கொடுத்தால் நான் சேலை கொடுப்பேன். அவர் கண்ணாடி வழங்கினால் நான் செருப்பு வழங்குவேன் என்று இப்படி அவர் ஒன்று செய்தால் அதற்குப் போட்டியாக நாம் ஒன்று செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் செய்கிறீர்களே தவிர நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படுகிற விதத்தில் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்களின் ஆட்சியை உங்கள் கண் முன்னால் கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெருந்தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தபோது தமிழகத்தின் வருமானம் 45 கோடி ரூபாய். அவர் ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்து அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராகச் செல்கிறபோது தமிழகத்தின் மொத்த வருமானம் 152 கோடி ரூபாய். இந்த வருமானத்திலே அவர் கட்டிய அணைகள் எத்தனை? அவர் கட்டிய பள்ளிகள் எத்தனை? அவர் கட்டிய தொழிற்சாலைகள் எத்தனை? ஒரு கணம் எண்ணிப் பாருங்கள். முன்னாள் முதல்வர் கருணாநிதி அவர்களோடு போட்டிப் போடுவதை விடுத்து, பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள் ஆட்சியின் போது எத்தனை அணைகள் கட்டினார்கள், எங்களுடைய ஆட்சியில் அதைவிட 10 அணைகள் கூட இருக்க வேண்டுமென்று அந்த வகையில் எண்ணுவீர்களானால் உண்மையில் அது பாராட்டத்தக்கதாகும். மாறாக, அவர்களுக்குப் போட்டியாக, அவர்கள் கண்ணாடி கொடுத்தால், நான் செருப்பு கொடுப்பேன் என்று சொல்கிறார்கள். கருணாநிதி அவர்கள் நான் செருப்பாகத் தேய்வேன் என்று சொன்னால், நீங்கள் செருப்பையே வாங்கிக் கொடுத்துவிடுகிறீர்கள். இப்படி நீங்கள் மாறி மாறி வேடிக்கையாகச் செய்து கொண்டிருந்தால்

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்] [1987 மார்ச் 3]

தமிழகத்தின் வருமானம் என்ன ஆகும்? கிட்டத்தட்ட 3,500 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிற இந்த அரசில் மக்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட அணைகள் எத்தனை என்பதைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அதேபோல் நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அமைக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் எத்தனை என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மருத்துவக் கல்லூரியைத் தொடங்கினீர்கள். எப்படி? தனியார்களுக்குக் கொடுத்தீர்கள். அதைப் போல் பாலிடெக்னிக் குகளையும் தனியார்களுக்குக் கொடுத்தீர்கள். இப்படித்தான் செய்கிறீர்களேயல்லாமல், மாணவர்கள் டொனேஷன் கொடுத்துத் தான் படிக்க வேண்டிய நிலைமையை நீங்கள் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறீர்களேயல்லாமல், இலவச கல்விக்கான வாய்ப்பை, நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் காலத்திலே அமைக்கப்பட்ட அந்தக் கல்லூரிகளிலேதான் ஏழை எளிய மாணவர்கள் இன்றைக்குப் படித்து முன்னேற வேண்டுமே தவிர, கழகங்களை நம்பி எந்தக் கல்லூரியிலும் படிக்க முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. 20 ஆண்டுக் காலமாக தமிழகத் திற்கு வந்த தலைக்குனிவு போதும் என்று மக்கள் எண்ண ஆரம்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்று தமிழகத்திற்கு வருகின்ற வருமானத்தை முன் வைத்து, இங்கே அருமைச் சகோதரர் அவர்கள் பேசுகிறபோது 25-ஆம் பக்கத்தைப் பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிலே 400 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதனுடைய வாசகத்தைப் பார்த்தால், முன்னால், முதலிலிருந்த நிலவரத்திற்கு, அதாவது சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இருந்த நிலவரத்திற்குத் தமிழகத்தைக்கொண்டு வருவதற்காகத்தான் நீங்கள் 400 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்கிறீர்களே அல்லாமல், புதிதாக எந்தத் திட்டமும் இல்லை. முதலில் இருந்த நிலைக்கு கொண்டு வருவதற்கே 400 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னால், இத்தனை ஆண்டுக் காலம் ஆட்சி செய்த நீங்கள் விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு ஏதாவது அக்கறை கொண்டவர்களாக இருந்திருக்கிறீர்களா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே வறட்சி வந்த நேரத்திலே, நீங்களும் எங்களோடு சேர்ந்து கொண்டு வறட்சி, வறட்சி என்று சொல்கிறீர்களேயல்லாமல், நிரந்தரத் தீர்வு காண்கின்ற வகையில் ஏதாவது செயல் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்டால் இல்லை.

அதேபோல் இங்கே சத்துணவைப் பற்றிச் சொன்னீர்கள். கருவுற்ற தாய்மார்களுக்கு உணவு வழங்குவதைப் பற்றிச் சொன்னீர்கள். இதற்கு 400 கோடி ரூபாயை உலக வங்கியிடமிருந்து கடனாகக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். கடன் வாங்கி நீங்கள் சாப்

1987 மார்ச் 3] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

பாட்டைக் கண்டிப்பாகப் போட்டுத்தான் தீரவேண்டுமா? இந்தக் கடனை நாளைக்கு அடைப்பது யார்? 400 கோடி ரூபாயைக் கடனாகப் பெற்று, ஏழை எளிய மக்களுக்கு நாங்கள் உணவு போடப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். உலக வங்கியிடமிருந்து கடன் வாங்கப் போகிறோம் என்று சொல்ல உங்களுக்குக் கேவலமாக இல்லையா? வருகின்ற பணத்தை வைத்து நல்ல பல திட்டங்களைச் செய்வதற்குப் பதிலாக, கடன் வாங்கி சேற்று போட்டோம் என்ற பெயரை எடுப்பதற்காக இப்படிச் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த கவர்னர் உரையில் எதை எடுத்துப் பார்த்தாலும், மைய அரசு அனுமதி தரும், மைய அரசு உதவி தரும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் நாங்கள் செயலாற்றுவோம் என்று சொல்கிறீர்களேயல்லாமல், சுயபுத்தியுடன் செயலாற்றக் கூடிய ஒரு நல்ல திட்டம் உண்டா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இப்படி உங்களைப் பற்றி இந்த அரசைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தால் அதற்கே அதிகமான நேரம் போகும் என்ற காரணத்தால், அவை பற்றி சொல்லாமல் மக்களுடைய பிரச்சனையைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதன் மூலமாக அவைகளுக்கு ஒரு தீர்வு காண முடியும் என்ற அடிப்படையில் ஒன்றிரண்டு பிரச்சனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முடிந்தால் செய்து தாருங்கள், இல்லாவிட்டால் எல்லோருக்கும் கிடைப்பதைப் போல கோவிந்தாவாக இருக்கட்டும், அதை நாங்கள் அனுபவிக்கிறோம் என்று சொல்லி, எங்கள் தொகுதியினுடைய குறைகளை உங்கள் முன்னால் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சனையைப் பற்றி கவர்னர் உரையிலே மிக்க வருத்தப்பட்டு, அதுவும் கடைசியில் '1.25 இலட்சம் அகதிகள் பாதுகாப்புடனும், கண்ணியத்துடனும் அவர்கள் நாட்டிற்கு திரும்புவர் என்று நம்புகிறோம்' என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். வீட்டிற்கு வந்த விருந்தாளியை, வெளியே போ என்று சொல்வதற்கு ஆரம்ப கட்டமாக, போய் விடுவார்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அப்படிப் போகாவிட்டால், நீங்கள் தள்ளிவிடப் போகிறீர்களா? இது தான் கவர்னர் உரையில் நீங்கள் சொல்லியிருக்கிற விளக்கமா? ஆகவே உங்களை நம்பி வந்த தமிழர்கள் எல்லாம் சின்னா பின்னமாகப் போய் விட்டார்கள். சரி, போகட்டும். உங்களை நம்பி வந்ததால், அவர்கள் அதை அனுபவிக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்வதற்கு இல்லை.

5-12-1986 அன்று தமிழகத்தில் உள்ள மீனவர்கள், குமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கேரளப் பகுதியில் மீன் பிடிக்கச் சென்ற காரணத்தால், அங்கே மீன் பிடிக்கக் கூடாது என்று சொல்லி 6-12-1986 அன்று அங்கேயிருக்கிற மீனவர்கள்

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்] [1987 மார்ச் 3]

தடுத்திருக்கிறார்கள். 8-12-1986 அன்று கேரள முதலமைச்சர் மாண்புமிகு மரிடாதைக்குரிய கருணாகரன் அவர்கள், தமிழகத் தைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே மீன் பிடிக்கக் கூடாது என்று அங்கே உள்ள பத்திரிகையில் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள 500 மீனவக் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை நிவர்த்தி செய்வதற்கு உங்களுக்கு நேரம் இல்லை.

அதேபோல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பல பகுதியில் பாலங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை கவனித்துச் செய்வதற்கு உங்களுக்கு நேரம் இல்லை. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திருப் பரப்புப் பகுதியையும், களியக்காவிலைப் பகுதியையும் இணைக்கக் கூடிய தெற்குக் கடவுப் பாலம், அதேபோல் கணபதியான் கடவுப் பாலம் போன்ற இந்த பாலங்களுக்கு எல்லாம் எஸ்டிமேட் எடுக்கப்பட்டு, செய்து தருவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டு, பின்பு கை கழுவப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-20)

இவை எல்லாம் கிட்டத்தட்ட 25 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய மிக முக்கியமான பாலங்கள். அவற்றை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் வறட்சி, வறட்சி என்று சொல்லி ஆண்டுதோறும் கோடிக் கணக்கில் பணம் செலவு செய்வதற்குப் பதிலாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாம்பழத் துறை அணை, பரளியாறு அணை, பள்ளிக் குப்பம் அணை இப்படிப்பட்ட அணைகளை நீங்கள் கட்டித் தருவீர்களானால் அந்தப் பகுதியில் நிரந்தரமான ஒரு வறட்சியை சமாளிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகும். புதிதாக போர்வெல், கிணறுகள் அமைப்பதன் மூலமாக மட்டும் வறட்சியை நிவர்த்தி செய்து விட முடியாது. இந்த மூன்று அணைகளை நீங்கள் அமைத்துத் தந்தால் மூன்று பகுதிகளிலும் நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் தேங்கி அதன் மூலமாக வறட்சியை சமாளிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகும். எனவே அந்த அணைகளை அமைத்துத் தாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பற்றி சொல்லுகிறபோது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை மட்டும் உங்கள் நினைவுக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஆட்சியில் கட்டப்பட்ட பள்ளிகள். ஆனால் இன்றைக்கு ஆண்டு கொண்டிருக்கிற

1987 மார்ச் 3] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

அ.இ.அ.தி.மு.கழக அரசினால் அந்தப் பள்ளிகளுக்கு ஒலை போடுவதற்கு கூட நாதி இல்லை என்று சொல்ல கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். நீங்கள் எப்படி தான் இந்த மக்களின் வறட்சியை இன்றைக்கு போக்க போகிறீர்கள் என்று கேட்க ஆவலாக இருக்கிறேன்.

அதேபோல் வேளாண்மைத் துறையில் இருக்கின்றவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றக் கூடிய காவலர்கள் அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். பதவி உயர்வு வேண்டும் என்று சொன்னால் ஆபீஸர் போஸ்ட் அல்ல. அவர்கள் கேட்பது அலுவலக உதவியாளர் பதவி. 1980ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பணியாற்றியவர்கள் வேளாண்மைத் துறையில் பணியாற்றியவர்களாக பதவி உயர்வு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதேபோல் இவர்களுக்கும் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, தமிழ், தமிழ் என்று சொல்லுகிற நாம் தமிழக அரசின் கீழ் செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிற அரசு ரப்பர் தோட்டத்தில் பணியாற்றக் கூடிய கிட்டத்தட்ட மூன்று ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பொங்கல் தினத்தன்று கூட வேலைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள். காரணம் அன்று வேலைக்குச் சென்றால் தான் அவர்களுக்கு சம்பளம் கிடைக்கும். ஆகவே தமிழன் மேல் பற்றுக் கொண்ட நீங்கள் சம்பளத்தோடு கூடிய விடுப்பை பொங்கல் திருநாள் அன்று அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு மருத்துவ மனைகளில் வழங்கக் கூடிய மருந்துகளின் தரத்தைப் பார்த்தால் மருந்து பெயருக்குத்தான் கொடுக்கப்படுவதாக இருக்கிறதே அல்லாமல் நோய்களுக்கு பயன்படக்கூடிய தரத்தில் இருக்கிற மருந்தாக ஒன்று கூட இல்லாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறது.

அதேபோல கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே இப்போது பொதுவாக கிட்டத்தட்ட மாவட்ட மக்களில் 30 சதவீதம் என்று சொல்லலாம் யானைக்கால் வியாதி யால் அவதிப்படக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி கடந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரில் கூட நான் சொன்னேன். ஆனால் அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதிகாரிகளைப் பார்த்துக் கேட்கிற நேரத்தில் அவர்கள் சொல்லுவது நகராட்சிப் பகுதிகளில் மட்டும் பத்ம நாபபுரம், கொளச்சல், நாகர்கோயில் ஆகிய பகுதிகளில் மட்டும் தனியாக அலுவலகங்கள் திறந்து இருப்பதாகவும் மற்ற பகுதிகளில் திறக்க எங்களுக்கு உத்திரவு வரவில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். மாவட்டத்தில் பெருவாரியான பகுதிகளில் கிராமங்கள் தோறும் இந்த யானைக்கால் வியாதி பரவிக்கொண்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்] [1987 மார்ச் 3]

கிறது. சுகாதாரக் கேட்டின் காரணமாக பரவக்கூடிய இந்த வியாதியை தடுக்க உடனடியாக எல்லா பகுதிகளிலும் முகாம் இட்டு, போர்க்கால நடவடிக்கை மாதிரி நீங்கள் செயல்பட்டால் தான் இதைத் தடுத்து நிறுத்து முடியும். எனவே அந்த மாவட்ட மக்களைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று கெஞ்சி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 200 கோடி ரூபாயில் ஒரு டைட்டானியம் தொழிற்சாலை வருவதாக இருந்தது. இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு எல்லாவிதமான ஆக்க பூர்வமான பணிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்ட நேரத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் யாரும் விரும்பாத மதக் கலவரம் நடக்கிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டி 135 கோடி ரூபாயை ஒரிசா மாநிலத்திற்கும், 65 கோடி ரூபாயை நெல்லை மாவட்டத்திற்கும் அந்தப் பணத்தை பங்கிட்டு கொடுத்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு வர இருந்த 200 கோடி ரூபாய் தொழிற்சாலை தடைபடுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழக அரசு விழிப்புடன் இருந்து செயல்பட்டு இருக்குமானால் 200 கோடி ரூபாய்க்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு வருவதாக இருந்த தொழிற்சாலை தடைபட்டு இருக்குமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் காலம் கடந்து விடவில்லை. நீங்கள் முயற்சி செய்தால் இன்னும் அந்த தொழிற்சாலையை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குக் கொண்டு வரமுடியும். எங்கள் மாவட்டத்தின் மேல் அக்கறை கொண்டு அந்த தொழிற்சாலையை பெறுவதற்கு உண்டான வாய்ப்பை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நெசவாளப் பெருங்குடி மக்களைப் பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசு நிர்ணயித்ததை விட அதிகமாக நாங்கள் சாதித்து விட்டோம் என்றும் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து விட்டோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எதற்காக நீங்கள் இவ்வளவு மார் தட்ட வேண்டிய அவசியம்? 1983-84 விருந்து இதுவரைக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தள்ளுபடி ரிபேட் தொகை இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. நெசவாள மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்தால் அல்லவா அவர்கள் நிம்மதியாக வாழ முடியும்? அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தர தவறிய நீங்கள் எதற்காக அதிகமாக கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைக்கிறோம், தள்ளுபடி அளிக்கிறோம் என்று பெருமை அடைகிறீர்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

அதேபோல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

1987 மார்ச் 3] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டம். உங்களால், இந்த அரசால் அறிவிக்கப்பட்டு விட்டது. இந்த மாவட்டத்திற்கு அனைத்து வரிகளையும், அனைத்து கடன்களையும் ரத்து செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கள்ளை எடுக்கின்ற சமாசாரத்தை பெரிதாகப் போட்டிருக்கிறீர்கள். 1—1—1987க்குப் பிறகு உங்களால் சொல்லப்பட்ட அந்த பிராந்தியைத் தவிர, வேறு எந்த விதமான கள்ளோ, சாராயமோ தமிழகத்தில் இல்லாத மாதிரி கூறியிருக்கிறீர்கள். உண்மையிலேயே ஒரு கமிட்டியைப் போட்டுப் பார்த்தால் முன்பு இருந்ததைவிட பல மடங்கு அதிகமான கள்ளுக் கடைகள், சாராயக் கடைகள், தெருவுக்கு ஒன்றாக உரிமம் பெற்று விற்றவன், இப்போது 10-ஆக விற்றுக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலை நிலவுகிறது இதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு * * அரசாங்கத்திற்கு என்ன செய்வதென்று புரியவில்லை. இதைப் போய் என்ன சாதனை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? (மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * *

என்ற வார்த்தைகளை நீக்கி விடுமாறு உத்தரவிடுகிறேன்.
(குறுக்கீடுகள்)

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னுமமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கவர்னர் உரையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் கருதுகிறேன்.

முதலில் இங்கே நேற்றைய தினம் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் மறுபடியும் மறுபடியும் இந்த இந்தியைப் பற்றியே பேசுவது மிகவும் வேதனைக்குரிய ஒன்றாக இருக்கிறது. காரணம், 1950 ஜனவரி மாதம் 26-ஆம் தேதி நாம் குடியரசுப் பிரகடனம் பண்ணும்போது இந்தி தான் ஆட்சி மொழி, பாக்கி எல்லாம் அவர்கள் மொழி வழி மாகாணத்தில் அந்தந்த மொழியை ஆட்சி மொழியாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி, அது மட்டுமல்லாமல் 15 ஆண்டுகளுக்கு என்று ஒரு காலக்கெடு நிர்ணயித்திருந்தார்கள். அது 1965-ஆம் ஆண்டோடு ஆங்கிலத்தை அகற்றிவிட வேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்தது. பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள் 1957-லே நேரு பெருமகனாரிடத்திலே சொல்லி இந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கக் கூடாது. இதற்கு இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிறவரை ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதன்பிறகு 1967-லே நம் முடைய ஒப்பற்ற தலைவியாக இருந்த இந்திரா காந்தி

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1987 மார்ச் 3]

அவர்களே ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து, அதை ஒரு மசோதாவாக நிறைவேற்றி, 1967-ல் எந்த மாநிலம் ஆங்கிலம் வேண்டாம் நாங்கள் இந்தியைத்தான் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை வந்தாலொழிய நாங்கள் இந்தியைத் திணிக்க மாட்டோம் என்று நமக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பேற்பட்ட சூழ்நிலையில் மறுபடியும் மறுபடியும் இந்தி வருகிறது.

நவோதயாப் பள்ளி வேண்டாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நவோதயாப் பள்ளி வேண்டாம் என்று சொன்னால், யார் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்களோ, அவர்கள் படிக்க வேண்டாம். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ரூபாய் 5 கோடி ஒதுக்கி, ஒரு பள்ளியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கருதுவார்களேயானால், அதை நாம் தடுப்போமேயானால், அது நியாயமாகப் படவில்லை. நன்றாகவும் இல்லை. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரவர்கள் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பாரதப் பிரதமர் அவர்களிடத்திலே மிகவும் அபிமானம் வைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லக் கூடிய காரியங்களை அவர்கள் முடித்துக் கொடுக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் நவோதயா பள்ளி வேண்டாம் என்று சொன்னால், அது நம்முடைய எதிர்கால சந்ததிகளை மிகவும் பாதிக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உணர்ந்து அதை இத்தோடு விட்டு விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே கவர்னருடைய உரையில் கள், சாரைக் கடைகளை எடுத்ததது பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். அதாபி பொறுத்த வரையில், யார் கள், சாராயத்தைக் காய்ச்சுகின்றார்களோ, அவர்களுக்கு ஓராண்டும், யார் குடிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு 3 ஆண்டுகளும், ஜெயில் தண்டனை கொடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்குவோமேயானால் அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமென்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கள், சாராயக் கடைகளினால் பாதிக்கப்பட்ட மரம் ஏறுபவர்களுக்கு, அந்தத் தொழிலினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 2,000 அளிப்பதென்பது உண்மையிலேயே எல்லோராலும் பாராட்டப் படக் கூடிய ஒன்றாகும். அந்தக் குடும்பங்கள் வாழ்வதற்கான வழி செய்வதற்காக நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

அத்தோடு அண்ணா மாவட்டத்தை வறட்சி பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டும். காரணம், அண்ணா மாவட்டம், திண்டுக்கல் பகுதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில், மோசமாக இருக்கிறது. அங்கே தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்

1987 மார்ச் 3] [திருமதி ஏ எஸ். பொன்னம்மாள்]

டிருக்கிறார்கள். எனவே அதை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவித்து, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக் கூடிய நிலைமைகளை உருவாக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிநீருக்காக 265 போர் போடுவதற்காக சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். 265 போர்களிலே எங்கேயெல்லாம் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறதோ, அங்கேயெல்லாம் 'டீப் போர்' 200, 300 அடி போட்டு ஜெட் பம்ப் வைத்து, மக்களுக்கு குடிநீர் விநியோகம் செய்யக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

[பிற்பகல் 1-30]

பாலாறு-புரந்தலாறு திட்டத்திற்கு ஏற்கனவே 10,000 ஏக்கரோடு புதிய ஆயக்கட்டு 9,000 ஏக்கர்களாகும். அந்த இடங்களில் ஒல்ட் ஆயக்கட்டிலே 4,500 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டது. அதிலே, கிட்டத்தட்ட பாதிதான் விளைந்ததே தவிர, மீதியெல்லாம் விளையவில்லை. ஆகையால் அதை நாம் வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கண்மாய்களை ஆழப்படுத்துவதற்கு, கண்மாய்களை செப்பனிடுவதற்கு, கண்மாய்களை நவீனமயமாக்குவதற்கு அரசு 4 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதுவும் பரார்ட்டக்கூடிய ஒன்றாகும். பல ஆண்டுக்காலமாக அந்தக் கண்மாய்களில் தூர் எடுக்காமல் அப்படியே கிடக்கின்றன. ஆகவே, வெகு விரைவிலே அந்த வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது சப்ளை சேனல். வாய்க்கால்களில் தூர் எடுப்பதற்கு ரூ. 140 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 140 கோடி ரூபாயை வெகு விரைவிலே செலவு செய்து, மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வேலைவாய்ப்பை பொறுத்தவரையில், என்னுடைய தொகுதியில் புது ஆடக்குடி-வரதாப்பட்டினம் (வழி) பெரியகுளம் கண்மாய் கரைரோடு போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நிச்சயமாக 200 குடும்பங்களுக்கு வேலை கிடைக்கக் கூடிய நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும். அவைகளை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் மதிய உணவு திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் 400 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கி செலவு செய்ய இருக்கிறது. காலணிகள் கொடுப்பதை நாங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பணம் அரசாங்கம் செலவு செய்கிறது என்றால், அதற்கு திரும்ப இலாபம் கிடைக்க வேண்டும். அதிவிருந்து என்ன வருமானம் வரும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1987 மார்ச் 3]

வேண்டும். அந்த அளவிலே நாம் காலணி கொடுப்பதை வேண்டாம் என்று சொல்லாவிட்டாலும் கூட, இவையெல்லாம் இந்த நாட்டிற்கு தேவையான என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவை சற்று சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதே அளவில் 400 கோடி ரூபாய்க்கு நீங்கள் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கவேண்டும், அந்தக் காலத்தில், காங்கிரஸ் காலத்தில், திருச்சியிலே பெல் தொழிற்சாலை, கிண்டியிலே தெர்ழிற்பேட்டைகளை உருவாக்கியதினால் தான் இலட்சக் கணக்கான குடும்பங்கள் இன்றைக்கு பிழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே நாம் திட்டங்களைப் போட வேண்டுமே தவிர, நாம் போட்ட திட்டங்களினால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் இல்லாமல், ஏதோ நாம் திட்டம் போட்டு விடுகிறோம் என்று நாம் நினைத்ததைச் செய்துகொண்டு இருப்போமேயானால், அது நாட்டிற்கும், சமுதாயத்திற்கும் உகந்தது அல்ல. நாட்டிலே, எதிர்காலத்திலே வேறுவிதமான சூழ்நிலையை உருவாக்கும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தொழிற்சாலைகளில், தனி உயர் வெப்ப செங்கற்களை தயார் செய்வதற்காக தமிழ்நாடு மாக்னசைட் நிறுவனம், தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ, ரூ. 52 கோடி ஒதுக்கப்போவதாக அறிகிறேன். அதையும் சீக்கிரம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாவட்டத்திற்கு ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளெக்ஸ் போடவேண்டுமென்று இந்த அரசு முடிவு எடுத்தது. இதுவரை ஏதோ பேப்பர் போய் வந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொழிற்சாலை அமைப்பதிலே சற்று கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தால்தான் எதிர்காலத்தில் இந்த நாட்டை ஒரு சுபிட்சமான நிலைமைக்குக் கொண்டுபோக முடியும் என்பதை அமைச்சர்கள் மனதிலே வைத்து இதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறி. இந்த கைத்தறியில் மொத்தம் 5.56 இலட்சம் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. அதில் 3.84 இலட்சம் கைத்தறியாளர்களை கூட்டுறவிலே இணைத்திருக்கிறீர்கள். பாக்கி உள்ளவர்களை இணைக்கவில்லை. அவர்கள் மாஸ்டர் வீவர்களிடம் மாட்டிக்கொண்டு, பிழைப்பதற்கு வழி இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்க்க வேண்டும். அவர்கள் வீடு கட்டுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ஒழுங்காகச் செலவு செய்யப்படவில்லை. அவர்களையும் விரைவில் சேர்த்து, அவர்களும் பயன் அடையச் செய்ய வேண்டும்.

1987 மார்ச் 3] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அடுத்தது விவசாயம். இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே சோதனைக் காலமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சொட்டு நீர்ப்பாசனம் என்ற திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அது பாராட்டத்தக்கது. அதிலே கூட நீங்கள் சிறிய விவசாயிகள், மிகச் சிறிய விவசாயிகள் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறீர்கள். பாவம் சிறிய விவசாயியால் எவ்வளவு பணம் செலவழிக்க முடியும்? அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். நடுத்தர, மத்திய விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அதிகப் பரப்பளவுள்ள விவசாயிகளுக்கும் இந்த சொட்டு நீர்ப்பாசனத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்போமேயானால், நாம் உணவு உற்பத்தியில் அதிக அளவில் முன்னுக்கு வரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதன் பிறகு, வீடுகள் கட்டுதல். அதாவது ஒரு சட்டமே, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்களுக்கு கான்டிராக்ட் விடக்கூடாது என்று சொல்லி, ஏற்கனவே காங்கிரஸ் காலத்தில் இருந்தது. இன்றைக்கு நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் அதை மாற்றி பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு எல்லாம் கான்டிராக்ட் கொடுத்து, அது ரொம்ப மோசமாகக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. சில இடங்களில் நன்றாக நடக்கிறது. ஆனால் சில இடங்களில்—இதற்கு உதாரணம் ஒன்று சொல்கிறேன். என்னுடைய பழனி தொகுதியில், எருமைநாயக்கன்பட்டி என்ற ஊர். ** பஞ்சாயத்து இருக்கின்றது. தயவு செய்து, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு, ஏற்கனவே சட்டம் இருக்கிறதே—நாம் நாமினேஷன் போடும்போதே கான்டிராக்டராக இருக்கிறாரா என்று தெரிந்துதான் போடுகிறோம். அப்படி கான்டிராக்டர்களுக்கே இருந்தால், அதை ரத்து செய்துவிட்டுத்தான் நாமினேஷன் தாக்கல் செய்ய வேண்டும்.—அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உருவாக்கி பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களிடம் கொடுக்காமல்—நாங்களும் கேட்க முடியவில்லை; அந்த டிபார்ட்மென்ட் ஆட்களும் கேட்க முடியவில்லை; அமைச்சர் அவர்கள் சென்றாலும் கேட்க முடியாது: ஆகவே, அந்த வீடுகள் கட்டுவதில் நல்ல முறையில் கட்ட வேண்டும் என்பதையும் நான் கூறி, அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அந்தக் கான்டிராக்ட் விஷயத்தை தயவு செய்து நிறுத்துங்கள் என்று மீண்டும், மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது அல்லாமல், இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், நாம் அந்த வீடுகள் கட்டுவதிலே கூட, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு புதிய திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது அரிசனங்களுக்கு மட்டும்தான்? அல்லது ஜாதி இந்துக்களுக்கு

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்] [1987 மார்ச் 3]

குமா என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அந்தத் திட்டம்—ஒடு, மரம் செங்கல் இவைகளை அவர்களுக்கே கொடுத்து, அந்த மக்களில் யார் பெனிபிஷியரியோ, யார் பயன் அடைபவர்களோ, அவர்களாகவே செய்து கொள்ளலாம் என்ற நிலைமையை உருவாக்கக்கூடிய வகையிலே இருக்கிறது. இது பாராட்டுக்குரியது தான். ஆனால், வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மக்கள், மற்ற இதர ஐரோப்பியர்களையும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பு செய்து, நாம் அதிக அளவில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கும் வாய்ப்பினை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பேரவையிலே முன் மொழியப் பெற்றிருக்கிற.....

திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்னாலே பேசிய, மாண்புமிகு உறுப்பினர்,**

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது எப்படி கிளாரிபிகேஷன் ஆகும்? கான்ட்ராக்ட் விடவேண்டாம் என்ற தான் ஜெனரலாகச் சொன்னார்கள். நீங்கள் எதிர்க் கேள்வி போட முடியாது. (குறுக்கீடு) நீங்களும் சொல்ல வேண்டாம். அவர் சொன்ன பதிலும் வேண்டாம். அவற்றை நீக்கி விடுகிறேன். (குறுக்கீடு).

*திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம் : ஆளுநர் உரையை முன் மொழிந்து இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய பார்வாட்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

தமிழகத்திலே எங்கு பார்த்தாலும் வறட்சியின் கொடுரத் தாண்டவம் இருந்துகொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், இன்றைக்கு சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளிலே மிக அதிகமாக, வறட்சியின் பக்கமாக இந்த மன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேருடைய கவனமும் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கோரிக்கையைச் சொல்லி, இந்த நிலையிலே இன்றைக்கு தமிழக அரசும் பல நிவாரணத் திட்டங்களை இங்கே வகுத்துக் கொடுத்து, இன்னும் மத்திய அரசிடத்திலே எல்லாம் வேண்டுதல்கள் சமர்ப்பித்தும் இருக்கிறார்கள்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அசுற்றப்பெற்றது.

1987 மார்ச் 3] [திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்]

(பிற்பகல் 1-40)

ஆனால் இதைப் போல் சென்ற ஆண்டில் கூட பார்க்கிற போது, இதைக் காட்டிலும் அதிகமான வறட்சி தமிழகத்திலே நிலவி வருகின்ற நேரத்திலேகூட இங்கே நம்முடைய கவனக் குறைவின் காரணமாக வறட்சிப் பணிகள் காலம் தாழ்த்தி அங்கே வந்து, அந்தப் பணிகளுடைய முழுமையான பலன்கள் மக்களுக்குக் கிடைக்காத ஒரு நிலை இருந்தது. அந்த நிலையின் காரணத்தாலேதான் இந்த ஆண்டு தொடர்ந்து வந்த வறட்சியின் கொடுமையால் இன்றைக்கு அதிகமாக மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டாவது கூடிய விரைவிலே மாவட்டங்களிலே இருந்து அறிக்கைகளைப்பெற்று, மாநிலத்திலே செய்யப்படவேண்டியவைகளையும், மாநிலத்திலிருந்து மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்படவேண்டியவைகளையும் கூடிய சீக்கிரத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற வேகத்திலேயே அந்த மத்திய கமிட்டி அத்தனையும் இங்கே வந்து பார்வையிட்டு, அதற்கான ஒதுக்கீடுகளை மிகச் சீக்கிரமாக ஒதுக்கவேண்டும்.

அதற்கான பணிகளைத்தான் மிக முக்கியமாகச் செய்யவேண்டுமென்று மீண்டும் வலியுறுத்தி அப்படி செய்கின்ற நேரத்திலேதான் இன்றைக்கு விவசாயத்திலே அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த விவசாய கூலிகள் அத்தனைபேரும் எங்கள் பகுதியிலே, மதுரை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே அதிகமாக விவசாய பாதிப்பின் காரணமாக, தொடர்ந்து நான்கு ஆண்டுகள் வறட்சியின் காரணமாக குடிபெயர்ந்திருக்கிற ஒரு நிலைமையெல்லாம் இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆரம்பகாலத்திலே, குடிபெயர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் சொல்லுகிற நேரத்திலே, அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் இல்லை இல்லை என்று சொன்னாலும், அதற்குப் பின்னாலே வரக்கூடிய காலகட்டத்திலே அதையும் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு கடுமையான வறட்சி அங்கே இருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே அந்த விவசாயக் கூலிகள் அத்தனை பேரும் தஞ்சை மாவட்டம் மற்றும் இன்னும் பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கெல்லாம் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு வாழ்வதற்கு போதிய வசதி இல்லாத காரணத்தால் மீண்டும் திரும்புகின்ற நிலை இருக்கிற நேரத்தில் அந்த வறட்சிப் பணிகள் அவர்களுக்கு கை கொடுக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் நான் இங்கே வலியுறுத்தத் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வறட்சியிலே வாடுகின்ற அந்த மக்களை, மின் கட்டணத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே 1982-83 ஆம் ஆண்டுகளிலே அவர்கள் கட்டத் தவறிய பணத்தை ஒரு போராட்ட காலத்திலே அவர்கள் செய்த தவறுக்கெல்லாம் அவர்கள் அந்தக் கடன் தொகையையெல்லாம் கட்டியதற்குப் பின்னாலே, அந்தத் தொகைக்கான தண்டத் தொகையை இன்றைக்கு அறிவித்து, அதை உடனடியாக கட்டவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி எந்தவித விவசாயமும் இல்லாமல், மோட்டார் பம்ப் செட்டில் எந்தவித இயக்கமும்

[திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்] [1987 மார்ச் 3]

இல்லாமல், கடந்த ஈராண்டு காலம் முடிந்ததற்குப் பின்னாலும் மீண்டும் இப்போது உடனடியாக நீங்கள் அந்தப் பணத்தையும், அந்த தண்ட வட்டித் தொகையையும் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்தில், அந்த விவசாயிகள் எந்தப் பணத்தை வைத்து அதை சமாளிப்பார்கள் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தமாதிரியான தண்டத் தொகைகளை யெல்லாம் வசூலிப்பதிலே எத்தனையோ கடன்களை இன்றைக்கு 'ரைட் ஆப்' பண்ணி இருக்கிற இந்த நேரத்தில் அந்தத் தொகையையும், அந்த மக்களிடத்தில் வசூலிப்பதை நிறுத்தவேண்டுமென்று சொல்லி, மேலும் இன்றைக்குக் கூட்டுறவு கடன்களுக்கு நல்லதொரு வாய்ப்புக்கொடுத்து அந்த வட்டி வீதத்தை யெல்லாம் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தள்ளுபடி செய்ததற்குப் பின்னாலே, வறட்சி தொடங்கி இருக்கிற காரணத்தினாலே மக்கள் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே இதற்கு மேலாக அந்த மக்கள் விவசாயம் இல்லாத காரணத்தினாலேதான் அந்தப் பணத்தைச் செலுத்த முடியவில்லை என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே மேலும் ஒரு 12 மாதங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த முதல் தவணையைத் தள்ளிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இந்த மாதிரி நேரங்களிலேதான் வறட்சிப் பணிகள் பட்டுமல்லாமல் இன்னும் இந்தப் பகுதியிலே எந்த நிரந்தரப் பணிகளைச் செய்தால், எந்த நிரந்தரச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் மக்கள் குடிபெயராமல் நல்ல நிலைக்கு அங்கே வர முடியும்; அடிப்படை வசதிகளை, அடிப்படை உணவு வகைகளைக்கூட பெறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும் என்ற அடிப்படையிலே எங்கெங்கே ஆலைகள் டெருந் தொழில்கள் இல்லையோ அந்த மாதிரி இடங்களிலெல்லாம் ஆலைகள் நிறுவப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மதுரை மாவட்டத்தை எடுத்துப் பார்க்கிறபோது, வறட்சியால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த மாவட்டத்திலே அதிகமான ஆலைகள் இல்லாத ஒரு நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எங்களுடைய உசிலம்பட்டி தாலுக்காவை எடுத்துக் கொள்கின்ற நேரத்தில், உசிலம்பட்டி—திருமங்கலம் தாலுக்காவிலே அதிகமான வறட்சி இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பிரிக்கப்பட்ட மதுரை மாவட்டத்திலே, இப்பகுதிகளில் இன்றைக்கு அதிகமான வறட்சி. இந்தப் பகுதியிலே பார்க்கிறபோது ஆலைகள் குறைவாக இருக்கின்றன. உர ஆலைகள் மத்திய அரசின் மூலமாக கிட்டத்தட்ட 15 ஆலைகள் ஏற்படுத்தப் போவதாக நம்முடைய ஆளுநர் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஏற்படுத்துகின்ற அந்த 15-லே ஒன்று தமிழகத்திற்கு வர இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஒன்று நிச்சயமாக எங்களுடைய உசிலம்பட்டி தாலுக்காவிற்கு வருமேயானால், நாங்கள் நிச்சயமாக உங்களுக்கு நன்றிக்கடன் பட்டிருப்போம்.

1987 மார்ச் 3] [திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்]

அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தினால்தான் இனியும் வருங்காலத்திலே வறட்சி இருக்கும் என்ற ஒரு நிலை இருந்தாலும் மக்களுக்கு, விவசாயக் கூலிகளுக்கு, தங்களுடைய பணியினை சற்று மாற்றி அமைத்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

அடுத்து, ஜனவரி மாதம் 1 ஆம் தேதி முதல் தமிழகத்தில் மது விலக்கை அரசு அமுல் செய்திருக்கிறது. ஆனால் அதற்குப்பிறகும் கள்ளச் சாராயத்தின் பெருக்கத்தைப் பார்க்கிறபோது, மிக அதிகமாக இருக்கிறது. கள்ளச் சாராயத்தைத் தடுக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்றாலும் அது எப்படி இருக்கிறது என்றால், பெரும் பணக்காரர்களும் முதலாளிகளும் ஓட்டுமொத்தமாகக் கள்ளச் சாராயத்தைத் தயாரித்து விற்பனை செய்து லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்கள் பிடிபடவில்லை. ஆனால் எங்கோ ஒரு மூலையில் பாளை வைத்துக்கொண்டு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிற ஒரு சாதாரண விவசாயக் கூலி அதுவும் அவன் வேலையற்ற நிலையில்தான் அதைத் தன்னுடைய வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக செய்கிறான்— பிடிக்கப்படுகிறான். அவனுடைய பிழைப்பில் மட்டுமே மண்ணைப் போடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இதற்காக அந்த விவசாயக் கூலியை நாம் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. பெருமளவில் தயாரிக்கிற அந்தப் பண முதலைகளுக்கும், பணக்காரர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்காமல் அவர்களைக் காலி செய்கிற நிலை, அவர்களுடைய பிழைப்பிலே மண்ணைப் போடுகிற நிலைமை உருவாக வேண்டும். அப்போதுதான் சிறு வியாபாரிகளும் ஆதரவு இல்லாமல் இருப்பார்கள். அவர்களும் அந்தப் பிழைப்பைக் கைவிட வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, வறட்சி நேரத்தில் எந்த மாதிரியான திட்டம் போட்டாலும் மக்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான நிவாரணம் தருவதாக இருக்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில், அதிக வறட்சி உள்ள பகுதிகளில் பால் வளத்துறை மூலம் பால் மாடுகளை வழங்கி அவற்றை வளர்ப்பதன் மூலமாக ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்கிறார்கள். அதைப் போலவே எங்களுடைய மதுரை மாவட்டத்திலும் அதைப் போன்ற “டையரி” திட்டங்களை ஏற்படுத்தி, செயல்படுத்துவதன் மூலமாக மக்களுடைய பொருளாதார வளர்ச்சியை உறுதி செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாநிலம் முழுவதும் தற்போது உதவி மருத்துவர்கள் பலரும் போராட்டத்தில் குதித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே மருத்துவர்களின் பல்வேறு கோரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. நியாயமான கோரிக்கைகளை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான்

[திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்] [1987 மார்ச் 3]

கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நாம் இரண்டொரு கோரிக்கைகளை ஏற்றுத் தீர்த்திருந்தாலும், முழுமையாக அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நாம் ஏற்று தீர்த்து வைத்தால்தான் நாட்டு மக்களுக்கும், இந்த அரசுக்கும் மருத்துவ சமுதாயம் கடமைப்பட்டிருக்கும். நாட்டு மக்களுக்கும் நல்ல மருத்துவ உதவியும் கிடைக்கும்.

அதைப் போலவே கிராமப்புறத்தில் உள்ள ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு மட்டுமே மத்திய அரசின் திட்டம் மூலமாகத் தற்போது வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கிற நிலை இருக்கிறது என்று அறிக்கையிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நகர்ப்புறத்தில் வாழ்கிற ஆதி திராவிட மக்களுக்கும் கட்டாயமாக நிதி வசதி அளித்து அவர்களுக்கும் அந்தவீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தற்போது தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், வறட்சி நிலைமை இருந்தாலும் ஓரளவுக்கு நெல், சாகுபடி நடந்திருக்கிறது. வருங்காலத்தில் இதே மாதிரியான நிலை இருக்கும் என்று நாம் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. எனவே காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையில் அதிக கவனம் செலுத்தி தஞ்சை மாவட்டத்தை நல்ல முறையில் செழிப்பாக இருக்கச் செய்ய வேண்டும். காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய அரசின் மெத்தனப் போக்குக் காரணமாக கருநாடக அரசு ஆற்றின் இடையிலே அணைக்கட்டப் போகிறோம் என்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை உருவாகாத வகையில் நம்முடைய கோரிக்கையை வைத்து, ஸ்திரமான கொள்கைப் பிடிப்போடு காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையை அணுக வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனையும் மீறி அவர்கள் அணை கட்டுகிற நிலை ஏற்படுமானால், நான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய பார்வர்டு பிளாக் கட்சி கட்டாயமாக போராட்டம் நடத்தி அணைக் கட்டுவதைத் தடுக்கும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் போலீஸ் இலாக்காவைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகள் மட்டத்திலிருந்து சாதாரண போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் வரை எல்லோருக்கும் இலவச சீருடையை அரசு வழங்குகிறது. ஆனால் அந்தச் சீருடையை தைப்பதற்கு ஆகும் பணத்தைப் பார்க்கும் போது மிக அதிகமான அளவுக்கு இருக்கிறது. சாதாரணபோலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களைப் பொறுத்த வரையில் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிற அவர்களால் ஏற்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆனால் அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு ஸ்டீச்சிங் சார்ஜஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. குறைந்த ஊதியம் பெறுகிற கான்ஸ்டபிள்களுக்கு தையல் கூலியையும் அரசு சேர்த்து வழங்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 3] (திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்)

அவர்களுடைய வீடுகளுக்கும் இலவச மின்சாரம் வழங்குகிறார்கள். அதாவது 16 யூனிட் அளவுக்குத்தான் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வரையறை இருப்பதன் காரணமாக அதிகமாக மின்சாரம் செலவிடப்பட்டதாகச் சொல்லி, அதன் காரணமாக அதிகமாகப் பணம் கட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே இதுபோன்ற நிலைமையை மாற்றி அவர்கள் பயன்படுத்துகிற மின்சாரத்திற்கு மட்டுமே பணம் கட்டுவதற்கு அவர்களுக்கெல்லாம் தனித் தனி மீட்டர் பொருத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-50)

இந்த மாதிரியான நிலைமையிலே இன்றைக்கு வறட்சியின்மீது அதிகமான அக்கறை கொண்டு தமிழகத்திலேயுள்ள விவசாயக் கூலிகள் அத்தனை பேரும் வறட்சியின் கொடுமையிலிருந்து மீண்டுவர நல்ல பணிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று சொல்லி, வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் த. முகமது சலீம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த மாதம் 27ஆம் தேதியன்று இந்த மாமன்றத்திலே உரையாற்றிய மேதகு ஆளுநரின் உரைக்கு நன்றி சொல்லும் முகத்தான் சில கருத்துக்களை நான் சார்ந்துள்ள அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. சார்பாக சொல்லி முடிக்கவிருக்கிறேன்.

“எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு”

என்பதற்கேற்ப எங்களுடைய மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், முதன் முதலாக சத்துணவுத் திட்டத்தை தைரியமாகக் கொண்டுவந்தார்கள். அடுத்தபடியாக முதியோர்களுக்கு பென்ஷன் தருவதைப் பற்றியும், விதவைத் தாய்மார்களுக்கு, ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வது பற்றியும், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழேயுள்ள மக்களைப் பற்றியும் எண்ணியெண்ணி துணிந்து அக்கறை செலுத்தி அதைக் கொண்டு வந்து வெற்றிகரமாக முடித்திருக்கிறார்கள்.

நேற்றைய தினம் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ‘வெளிச்சம் இல்லாத விளக்கு, என்றும், காலணி கொடுக்கும் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பேசும்போது, ‘தாவணி கூட கொடுக்கலாம்’ என்றும் கூறினார்கள். தாவணி கொடுத்து கொடுத்து அவருக்குப் பழக்கம்போல் இருக்கிறது. அதனாலேதான் அவர் அந்த தாவணியை நினைத்திருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

(டாக்டர் த. முகம்மது சலீம்) [1987 மார்ச் 3]

(சிரிப்பொலி). காலணியை எதற்காக கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று எனது அருமை நண்பர் சோலைராஜ் அழகாக விளக்கினார். அதற்கு முன்பு பேசிய டாக்டர் சமரசம் அவர்களும் சொன்னார்கள். செம்மலை அவர்களும் சொன்னார்கள். ஏழை தாய்மர்களுக்கும், ஐந்து வயதுக்கும் 9 வயதுக்கும் உட்பட்ட சிறுவர்களுக்கும் காலணி கொடுத்து அவர்களையும் சுகாதார முறையில் வளர்க்க வேண்டுமென்ற காரணமாகத்தான் அறிவித்தார்கள். எங்களது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு படத்திலே பாடினார்கள். “ நல்ல நல்ல பிள்ளைகளை நம்பி இந்த நாடே இருக்குது தம்பி என்று”. இந்த நாட்டின் வருங்காலம் இந்த நாட்டினுடைய தலைவிதி இங்கே வளருகின்ற சிறு குழந்தைகளைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதேபோல, வீடு கட்டும் திட்டத்திலேயும், ‘ காண்ட் ராக்ட் முறையில் விடுவதை விட்டுவிட்டு, கூட்டுறவு முறையில் நிலைக்கதவு, சண்ணாம்பு, மற்ற சாதனங்கள், சாமான்கள், ஆகியவற்றை அவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற வகையில் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதனால், கடன் வாங்குகிற அந்த ஏழைகள் அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்துவிட்டு வீடு கட்ட முடியாமல் அரைகுறையாக விட்டுவிடுவது தவிர்க்கப்படுகிறது. எனவே இப்படிப்பட்டதொரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது பாராட்டத் தக்கதாகும்.

வறட்சி, வறட்சி என்று கூறினார்கள். இயற்கையின் சீற்றத்தாலும், கடந்த பல ஆண்டுகளில் பருவ மழை பொய்த்து விட்ட காரணத்தாலும், தமிழ்நாட்டிலே வறட்சி ஆங்காங்கே பரவிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால், குடிக்கும் நீருக்கான திட்டங்களை நல்ல முறையில் வகுத்து, அதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கி, நல்ல திட்டங்களைக் கூறினால்கூட இங்கே குறை சொல்லுவதற்கென்றே ஒரு சிலர் இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் என்பதற்காக குறை சொல்லித் தான் ஆகவேண்டும் மென்ற எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டு, நம்மை சார்ந்திருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் வறட்சி நிவாரணப் பணியில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இதை தெளிவாக கவர்னர் உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். நிலத்தடி நீருக்கு எவ்வளவு ரூபாய், எந்தெந்த இடங்களில் கிணறு வெட்ட வேண்டும், எந்தெந்த இடத்திற்கு தண்ணீர் விட வேண்டும் என்று முகாக, தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிற நேரத்தில்,

1987 மார்ச் 3] [டாக்டர் த. முகம்மது சலீம்]

ஏதோ அவர்களே வருண் பகவானைப் போன்று மழையை உடனே கொண்டு வந்துவிட வேண்டுமென்று நினைத்து, கங்கையையும் கன்னியாகுமரியையும் உடனே சேர்த்துவிட வேண்டுமென்று சாதாரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அமெரிக்காவிலே அப்படிச் செய்தார்கள். ரஷ்யாவிலே இப்படிச் செய்தார்கள் என்றால் அங்கே போய் பார்த்தால்தான் தெரியும். அதற்கு அழகாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். முடிவாக மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள், சொல்லியதை ஏற்றுக் கொண்டு, இப்படிச் செய்யும் திட்டம் கஷ்டமானது என்பதையும் விளக்கிக் காட்டினார்கள்.

கடைசியாக ஒரு சில வார்த்தைகள் எனது தொகுதியைப் பற்றி நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கொடைக்கானல் டி.வி. நிலையத்தை பொங்கல் பரிசாக அளித்தார்கள். அதற்காக நான் மத்திய அரசுக்கு நன்றி சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால் அந்த தொலைக்காட்சி நிலையத்தின் ஒளி பதப்பூர்திறன் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் கோயம்புத்தூர், கன்னியாகுமரி, கீழ்க்கரை, நெல்லை, போன்ற பகுதிகளில் பார்க்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே அதன் திறனை அதிகரித்துக் கொடுத்து, அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் நல்ல பயன் அடைய ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் மத்திய அரசை மாநில அரசின் மூலமாக வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் கூறியதுபோல, அண்ணா மாவட்டத்தை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், மதுரை மாவட்டத்தில் ஒருசில பகுதிகளை வறட்சிப் பகுதிகளாக அறிவிக்க வேண்டும். அப்படி அறிவித்து, அங்கே யுள்ள மக்களுக்கு எல்லாம் குடிநீர் கிடைக்கும் அளவுக்கு நல்ல முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

திரு. மா. சுந்தர்தாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சார்ந்துள்ள காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக ஆளுநர் உரையின்மீது ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆளுநர் உரையைப் பார்க்கும்போது, ஏதோ, கள், சாராயக் கடைகள் எல்லாம் இப்போதுதான் மூடிவிட்டது போலவும், அவை எல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்தது போலவும் தெரிகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் தான் இந்தக் கடைகள் திறக்கப் பட்டன. அவை மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி மூடப்பட்

(திரு. மா. சுந்தரதாஸ்) [1987 மார்ச் 3]

புருக்கின்றனவா என்றால் இல்லவே இல்லை. மது என்று சொன்னால் அதில் பிராந்தி, விஸ்கி, பீர் ஆகியவை சேருமா, சேராதா? இதை வசதி படைத்தவர்கள் சாப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். ஏழை, எளியவர்கள் விஷச் சாராயம் குடிக்கலாம் என்று சொல்லும் அளவுக்குத் தான் இருக்கிறது. மது என்றாலே அது போதைப் பொருள். அப்படி என்றால் 'பிராந்தி' விஸ்கி குடித்தால் போதை வராதா? வசதி படைத்தவர்கள் அதைக் குடிக்கலாம். முன்னால் ஊருக்கு ஒரு சாராயக் கடை இருந்தது. இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் சாராய மயம். சாராய ஓடை ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு எந்த இலாக்கா இருக்கிறதென்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. வி சுவாமிநாதன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பொத்தாம் பொதுவில் இப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. குறிப்பிட்டு எந்தெந்தத் தெருவில் கடை நடக்கிறது என்று ரகசியமாக எழுதிக்கொடுத்தாலும், 24 மணி நேரத்தில் கைது செய்யப் படுவார்கள். ஓர் உறுப்பினர் சொல்கிறார், பணக்காரர்களை விட்டுவிடுகிறார்கள். ஏழைகளை, விவசாயிகளை பிடிக்கிறார்கள் என்று. பெரிய பணக்காரர்களை குடும்பத்துடன் பிடித்து விலங்கு போட்டிருக்கிறோம். தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் என்று ஒரு கொள்கை உண்டா அல்லது 22 மாநிலங்களுக்கும் கொள்கைகள் உண்டா? எல்லா மாநிலத்திற்கும் சுதந்திரம் பெற்ற காலத்திலிருந்து கொள்கை உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சீத்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது பற்றி நாம் முன்பே வெகு விரிவாகப் பேசி, கேள்வி கேட்டு, பதில் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் நாம் மற்ற மாநிலங்களைப் பின்பற்றி உதாரணம் காட்டுகிறோமே, ஏனைய விஷயங்களிலும் மற்றைய மாநிலங்களைப் பின்பற்றலாமே. அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். நான் சொல்ல விரும்புவது, நாம் இந்த அவைக்குத் தான் பொறுப்பானவர்கள். ஏன் தமிழ்நாடு முன் மாதிரியாக இருக்கக் கூடாது? நான் முன்பே சொன்னேன். தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு. தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு என்று சொன்னேன். நாம் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும்.

1987 மார்ச் 3]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழகம் முன் மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது பல வழிகளில். அதற்கு நான் பின்னாலே வருகிறேன். ஆனால் இப்போது கட்சி பற்றிச் சொன்னதால், 'தி.மு.க.', 'அ.இ.அ.தி.மு.க.' என்று சொன்னதால், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் பேசுவதால், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு என்று ஒரு கொள்கை இருக்கிறதா? அகில இந்தியாவுக்கும் ஒரு கட்சிதானே. தமிழகத்திற்கு என்று தனிக் கட்சியா? அதற்கு என்று ஒரு கொள்கை உண்டா? அல்லது இந்தியா முழுவதற்குமா? அல்லது பகுதிக்கு ஒரு கொள்கையா?

(பிற்பகல் 2-00)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலே பூரண மதுவிலக்கு கொண்டு வந்து, அதன் மூலமாக சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினர்கள் முன்னுக்கு வந்து பார்த்திருக்கிறோம். நானும் பார்த்திருக்கின்றது. அந்த அடிப்படையிலேதான் கேட்கிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அகில இந்திய அளவிலே பேசவில்லை. ஆளுநர் அவர்கள் பேருரையிலேதான் பேசுகின்றேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் முன் அனுமதியுடன், உறுப்பினர் அவர்கள் பேசி முடிக்கின்ற வரை அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் 2 நிமிடங்களில் முடித்து விடவும்.

திரு. எஸ். வேணுகோபால் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றம் எதற்காகக் கூடுகிறது என்று தெரியவில்லை. நேரத்தைக் குறைத்து விட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் அவை நேரத்தைப் பற்றி இங்கே பேசக் கூடாது. பி.ஏ.சியில் பேசிக் கொள்ளலாம். உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசக் கூடாது.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே 30 ஆயிரம் பணத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 2,000 கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் யாருமே அந்த தொழில் செய்யாதவர்

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

[1987 மார்ச் 3]

இல்லை. எக்ஸஸ் டிப்பார்ட்மென்டில் பனை ஏறுவதாகப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று அந்த ஆணையில் இருக்கின்றது. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அனைத்துத் தொழிலாளர்களும் கள் இறக்கும் தொழிலில்தான் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். ஆனால் 3, 4 பேர்கள் தான் பதிவு செய்து இருக்கின்றார்கள். நான் 'பாம் புராடெக்ட்ஸ்' இலாகாவிலே போய் பார்க்கின்றபோது, அங்கே ஒரு எக்ஸஸ் தாசில் தாரிடம், 2, 3 பேர்தான் பதிவு செய்ததாக இருந்தும், ஏறத்தாழ 5,000 தொழிலாளர்கள் அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். நான் மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஏறத்தாழ கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற 5,000 தொழிலாளர்களுக்கும் நிச்சயமாக முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ரூ. 2,000 கொடுக்கின்ற திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். அவர்கள் பதிவு செய்யவில்லை என்று சொன்னாலும், அவர்களுக்கும் நிச்சயமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது எங்களுடைய மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. அதே போன்று ஆளுநர் உரையிலே 29 வது பத்திரிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“.... The Government of India have also been requested to step up their allocation for various central projects in Tamil Nadu like the Mass Rapid Transit System, Karur-Dindigul-Tuticorin”.

இதைப் பொறுத்தவரையில், இப்போது மத்திய அரசு புதிதாக உருவாக்கியிருக்கிறது. பழைய ஆக்ட், 1819 ஆம் ஆண்டு ஆக்ட்-ஐ ரெப்பீல் செய்து, 'ரெயில்வே செலக்ட் கமிட்டி' என்று 1986 இல் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த திட்டத்தின் கீழ் பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் உருவாக்கியது போல, நாம் ஒரு ரெயில்வே கார்ப்பரேஷன் உருவாக்குவதற்கு மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு கேட்டிருக்கலாம். ஆனால் மத்திய அரசிடம் மாநில அரசால் கேட்கப்படவில்லையே என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அதே போன்று எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வறட்சி என்பது இதுவரையில் இல்லாத வரலாறு. 82 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு இன்றைக்கு எங்கள் மாவட்டம் வறட்சியைச் சந்தித்திருக்கிறது. அந்த வறட்சிக்கு ஆக்க பூர்வமான பணியினைச் செய்யவில்லை. நேற்றையதினம்கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சீஸ்ப் செக்கரட்டரியிடம் சென்றோம். அவர்கள் சொன்னார்கள். ரூ. 16 இலட்சம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். 16 இலட்சம் ரூபாய் எதற்காக ஒதுக்கினார்கள்? எங்களுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் குடம் தண்ணீர் எடுப்பதற்கு 5 கிலோ மீட்டர் போகவேண்டியிருக்கிறது. அது மலையோரப் பகுதியிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால் தண்ணீர் கிடையாது. அதுபோல தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடையாது.

1987 மார்ச் 3]]திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

அதுபோன்று இதுவரை, ஏறத்தாழ 8 மாத காலமாக எங்கள் மாவட்டம் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் நில வரி இதுவரை ஒத்திப்போடப்படவில்லை. விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்கள் ரத்து செய்யப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு மாற்றுவேலை கொடுக்கப்படவில்லை. இத்தகைய சூழ்நிலைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவித்து விட்டார்கள். அவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்படவேண்டும். ஆனால் அங்கு நெல் சாகுபடி செய்யப்படவில்லை. ரப்பர், தேங்காய் போன்ற பொருள்களுக்கு வருவாய் சிடையாது. ஆனால் எந்த ஒரு போர்க்கால நடவடிக்கையும் வறட்சிக்காக எடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கு பணம் ஒதுக்கீடு செய்யும்போது எங்கள் மாவட்டத்திற்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அனைத்து மக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஹைரோட்ஸ், பராமரிப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படுவதாக தெரியவில்லை. அதற்குத் தயாராக இல்லை. என்னவென்று சொன்னால், என்னுடைய பகுதியிலே அறுகாணி-அலஞ்சோலை என்ற பகுதியிலே ரூ. 46 இலட்சம் 1983லே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அந்த ரோடு இதுவரையில் சரி செய்யப்படவில்லை. அங்கே இருக்கின்ற இன்ஜினியர்களுக்கும் அங்கே இருக்கின்ற ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கும் இடையில் தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த காரணத்திற்காக 1983லே ஒதுக்கப்பட்ட பின்னரும் அந்த வேலை செய்யப்படவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது, நிச்சயமாக அந்த அதிகாரிகளை அங்கே வைத்திருப்பது சரியல்ல என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு பாலங்களின் வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வேலைகள் தொடங்கியிருந்தும் கூட, அந்தப் பாலங்களின் வேலைகள் முடிவு பெறவில்லை. ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்வது, எங்களுடைய மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற, அந்த ஹைவேஸ்ல் இருக்கின்ற அனைத்து இன்ஜினியர்களை எல்லாம் மாற்றி விட்டு வேறு புதிய இன்ஜினியர்களைக் கொண்டு வந்தால்தான் நிச்சயமாக அங்கே அரசின் வேலைகள் நடக்கமுடியும்.

குறிப்பாக ஆலஞ்சோலை—அறுகாணி சாலைக்காக ரூ. 14 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏறக்குறைய 50 ஆயிரம் மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற அந்த சாலை சரியாகப் பராமரிக்கப்படவில்லை. நிச்சயமாக நான் சொல்கிறேன். இது அரசின் குறை அல்ல, அங்கேயுள்ள அதிகாரிகளின் அணுகுமுறையால் ஏற்பட்ட குறை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1987 மார்ச் 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (4-3-1987) காலை 10-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-06 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

4. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும் எதுவுமில்லை.

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்.

7. இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் 1976-77, 1977-78 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான அறிக்கையில் (சிவில்) சில துறைகள் தொடர்பான பத்திகள் மீதான பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் (1983-84) முப்பத்தி நான்காவது அறிக்கையில் அடங்கியுள்ள பரிந்துரைகள் மீது அரசு மேற்கொண்டு எடுத்த நடவடிக்கை குறித்த பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் முப்பத்தி தொன்பதாவது அறிக்கை.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS